

6446

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ

(ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ)

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।

6446

ਨੰ: ਦਾਖਲਾ

ਨੰ: ਸ਼੍ਰੇਣੀ.....

ਨੰ: ਅਲਮਾਰੀ.....

੧. ਇਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

੨. ਲਿਖਤੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਨਕਲ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

੩. ਕਿਤਾਬ ਉੱਤੇ ਜਾ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾ ਧੱਬਾ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

੪. ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ, ਖਰਾਬ ਕੀਤੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਥਾਂ, ਨਵੀਂ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ।

Acc No

6446

553

1. ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ - ਸਰਸੰਗ	੧ - ੬੪
2. ਸ੍ਰੀ ਮੁਖੀਤੀਤੀਤੀਤੀਤੀ - ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ	੬੫ - ੧੦੩
3. ਸਾਧਿਕਾਤੀਤੀਤੀਤੀ - ਸੁਖਰੇਦ	੧੦੩ - ੧੪੮
4. ਕੁਮਾਰ ਸਾਹਿਬ - ਰਤਨ ਸਿੰਘ	੧੪੮ - ੧੮੦
5. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ - ਰਤਨ ਸਿੰਘ (ਸਾਧਿਕਾਤੀਤੀਤੀਤੀ)	੧੮੦ - ੧੯੯
6. ਰਤਨ ਸਿੰਘ - " "	੧੯੯ - ੨੭੭

੧ ਓਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਸ੍ਰਸਤਸ੍ਰੀਗ ੧
 ਲੇਸਾਯਨਮਾ। ਅਥਾਗਿਅਨਸਧ
 ਰਸਗੀਬਸਦਾਨੀਦਸ੍ਰੀਗਮਾਦਿਅਲਮਿ
 ਥਕ੍ਰਿਤਲਿਖਯਤੇ। ਅਚਲੇਅਜੈਵਿਮ
 ਲਪਪਨਪਰਮਾਤਮਨਿਜਗੁਪਾ। ਸੁਧਾਅ
 ਥੰਡੁਅਕੂਯਅਮਰਪ੍ਰਲਦਹੁਬ੍ਰਹਮਾ
 ਨਪਾ। ੧। ਜਾਤੇਯਾਹਿਜਗਉਪਥਿਓਅ
 ਰੁਪੁਨਥਿਤੁਜਿਹਪਾਇ। ਲੀਨਹੇਤੁਪੁਨ
 ਜਾਸਮੈਨਮੈਨਮੇਹਰਿਰਾਇ। ੨। ਏਕੁਰ

ਰਾਮਜ

੨ ਨਗਜਬਰਨਜਿਹਮਦਨਕੁਦਨਤੁਨਜ
ਨਾਇਪਨਹਰਨਕਲਮਖਦਲਨਨਮੇਗ
ਲੇਸਪ੍ਰਧਾਨ। ੩) ਨਮੋਨਮੋਸ਼ੀਸੁਰਸੂਤੀ
ਦਿਵੇਕੁਰੇਨਿਵਾਸ। ਗਜਾਨਸੁਧਾਰਸਗ੍ਰਿਥ
ਕੋਜਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਕਾਸ। ੪) ਅਖੰਡੁਏਕੁਰਸ
ਆਤੁਮਾਜਾਨਯੋਜਾਂਚਿਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਨਮੋਨ
ਮੋਬਹੁੰਦੈਨਮੋਰਾਮਦਿਆਲੁਗੁਰਮਾਦਿ
॥ ੫) ਚਰਲਸਚਲਅਪ੍ਪਹਰਲਜਿਹਮ
ਹਮਾਸਦਾਉਦਾਰ। ਮਨਮਬਦਾਹਿਕੁਮ

ਜਮਮਲਨਮੇਨਮੇਤ੍ਰਿਪਰਾਗਿ॥੬॥ਗੁਰਾਖ ੨
 ਕਾਰਸੈਕਰਚਰਲਧਾਰੇਯੇਹੀਏਮਤ੍ਰਾਰਾਜਿ
 ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਜਾਨਿਉਆਤੁਮਤਤਾਈ
 ਚਾਰਾ॥੭॥ ਆਇਸ੍ਰੀਗੁਰਉਸਤਤਬਰਨ
 ਤੇ॥ ਜੇਏਯਾਸ੍ਰੀਗੁਰਗੰਮਾਦਿਮਾਲਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿਧਿਸੁਖਸੁਰਾਵਾਅਖੰਡੁਆਪਾਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟੇ
 ਵਪਧਾਰਉਧਾਰਲਕੇਜਿਹਰੇਵਤੁਆਪਸਰੁਪ
 ਨਿਹਾਰੇ॥੮॥ਨਾਮਨਾਥਕੋਨਾਥਦਇਆ
 ਨਿਧਾਨਿਤਨਿਰੀਪ੍ਰਪੰਚਆਧਾਰੇ॥ਅਨਾਰਿ

ਅਨੰਤਾਮਰੀਮਮਥੈਗਤਰਾਮਦਿਆਲ
 ਸਰੂਪਉਜਾਗੇ॥੮॥ਸੇਰਠਾ॥ਨਿਜਮੁਰਤਿ
 ਦੁਪਧਾਰਪ੍ਰਗਟਭੁਏਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾ॥ਪ੍ਰਲੁਏ
 ਬਾਰੇਬਾਰਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਿਆਲਕੇ॥
 ੯॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ਸੁਧਸਮਾਧਾਮਗਾਧਵਿਖੈਨਿ
 ਤੁਰਾਜਤੁਰਾਮਦਿਆਲਮੁਰਾਰੀ॥ਨਿਤਾਮੇ
 ਕਾਮਉਦਾਰਸਦਾਮਨਸਾਂਤਸੁਕੁਵਾਦਸਰੂਪ
 ਉਜਾਗੀ॥ਦੀਨਿਦਿਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸਦਾ
 ਨੰਦਤਾਹਿਚਰੰਨਸਰੰਨਵਿਚਾਰੀ॥ਅਵਾਨ

ਯਮਾਚਿਤਸੁਮਹਿਮਾਮਨੀਤਮਗਮਮਲ
 ਖਾਯਿਉਦੇਵਉਚਾਰੀ॥੧੦॥ ਏਗੁਰਮਹਿ
 ਮਾਕੇਜੁਗਤਿਅਬਦਰਨੇਅਨੁਕੁਵਗਜਾ
 ਨ॥ਜਿਹਬਿਧਾਮਾਤਮਜਾਨਯੋਪੁਰਨਪੁਰਖ
 ਪੁਰਾਨ॥੧੧॥ ਸੋਯਮਾਮਨੇਕਜਨੀਮਰ
 ਰਮਧਰੀਮਕੀਏਬਿਧਬੇਦਅਨੀਤਮਪਾਰਾ
 ਤਬਈਸੁਰਦੇਵਪ੍ਰਸਾਦਿਕੀਉਮਨਮਾਤੁ
 ਮਲੀਨਕੁਯੋਉਜੀਆਗਾਵਦੇਕਤੇਆ
 ਦਿਜੁਸਾਧਨਚਾਰਸੁਚਿਤਮੈਧਾਰਸਰੁਪਵਿ

੩

ਚਾਰਾ। ਸਰਾਮਾ ਵਿਆਲ ਚਰਿਨ ਸਰਿਨ ਸੁ
ਲਾਗਾਰੈ ਅਤੁ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਾ। ੧੨॥ ਵੈ॥
੫॥ ਜਗ ਪੂਰਬਾ ਅਤੁ ਮਾਮੈ ਦੇ ਰੂਪ ਸੁਜਾਨਾ ਸੁ
ਮਰੂਪ ਨਹੀ ਤਾ ਸਮੈ ਸੁਤਿ ਆਉ ਕਰ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾ
ਲਾ। ੧੩॥ ਸੈਏ ਆਪਾ ਜਗ ਪੂਰਬਾ ਦੇ ਕਹੀ ਅ
ਤੁਮ ਦੇ ਤੁ ਵਿਹੀ ਨ ਸੁ ਬੇਨ ਸੁਨਾਯੋ। ਤਾਹੀ
ਮੈ ਸੁਧ ਸਪੰਦ ਕੁਯੋ ਤਬ ਮਾਇ ਕਨਾ ਮਾਮ
ਨੇ ਕਰਗਾਯੋ। ਈਸਰ ਜੀ ਵਾਇ ਕਾਗਨੇ ਉ
ਕਰ ਅੰਤੁ ਬਾਹਿ ਮੰਤੁ ਕੇ ਪਿੰਤੁ ਬਨਾਯੋ। ਏਕ

ਹੀਰੂਪਅਖੰਡੁਸਦਾਨੰਦਗਮਦਿਆਲਸ ੪
ਰੂਪਜਨਾਯੋ॥੧੪॥ ਤੇਹਗਾਨਿਜਸਰੂਪ
ਭੀਰਤਾਗੀਰਯੋਨਸੇਖਵਸੇਖਾ॥ਅਗੰਯ
ਨਅੰਧੇਰਾਬਿਨਾਸਕਯੋਦੇਤਰਯੋਨਹਿਰੇਖਾ॥
੧੫॥ਸ਼ੈਯਾਅਖੰਡੁਸਰੂਪਲਖਿਉਤਬਰੀ
ਜਬਗਮਦਿਆਲਕੁਟੰਜਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਅ
ਗਯਾਨਅੰਧੇਰਾਬਿਨਾਸਕੀਯੋਸੁਪ੍ਰਕਾਸ
ਕੁਯੋਜਬਬੋਧਾਇਸਾਲਾ॥ਇਧਨਦੇਤਕੇ
ਟਾਰਿਕੀਯੋਸੁਪ੍ਰਚੰਡੁਕੁਟੰਜਗਯਾਨਕੀ

ਜੁਲਾਨਾ ਅਖੰਡ ਸ੍ਵਰੂਪਾ ਵਿਖੈ ਨਿਤ ਰਾਜ ਤ
 ਸੁਪ ਸ੍ਵਰੂਪਾ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ੧੬ ॥ ਵੇ ॥
 ਅਨਰੂਪ ਸ੍ਵਰੂਪਾ ਬਿਨ ਕੁਯੋ ਨ ਕਹੁ ਪੁਨ
 ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਹੀ ਆਪਾ ਵਿਗਾਜ ਪੁੰਨ ਮਚ
 ਲ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਆ
 ਪੁ ਹੀ ਵਿਉ ਮ ਸ੍ਵਰੂਪ ਧਰਿ ਉਪਨ ਆਪੁ ਹੀ
 ਮਾਰੁ ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਦੁਰਿ ਸ੍ਵਰੂਪ ਕੋ ਆ
 ਪੁ ਰਖੇ ਵੇਦ ਪੁ ਆਪ ਮਹੀ ਕੋ ਸ੍ਵਰੂਪ ਬਿਗਾ
 ਜਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੁ ਕੋ ਆਪੁ ਹੀ ਰੂਪ ਧਰਿ ਉਤ੍ਪ

ਨਾਨਕ ਤਰਦ ਸਰੂਪਾ ਵਿਲਾਸਾ ਸੁਰਾਸੁਰਮ ॥ ੫
 ਪਸਰੂਪ ਕੋਧਾਰ ਸੁਰਾਸੁਰੀ ਓਪ੍ਰਿਨਤਾ ਚਿਨਿਵ ॥
 ਸਾ ॥ ੧੮ ॥ ਏਨਾ ਨਾਗਾਇਨ ਤੇ ਮੇਰ ਕਛੁ ਮ
 ਨ ਚਿਤ ਪੈਨ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਅਵੈ ਤਰੂਪ ਵਰਨਨ
 ਕੀਯੋ ਨਾਗਾਇਨ ਸੁਤਿ ਸੋਇ ॥ ੧੯ ॥ ਸੇਰ
 ਠਾ ਕਰਯੋ ਮੰਗ ਲਾਚਾਰ ਜਿਹ ਬਿਧ ਬੇਦ
 ਬਖਲਯੋ ॥ ਬਿਨ ਮਾਤੁ ਮਨ ਹੀ ਧਾਰ ਸੋ ਮਨ
 ਕੁਟਿਸਿ ਸਚੇ ਕੀਉ ॥ ੨੦ ॥ ਗਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗਿ
 ਮਾਨ ਸੁਧਾਰ ਸੁਸਦਾਨਿ ਦਵਿਰਚੇ ਤੇ ਮੰਗ

ਲਾਚਰਨਨੀਨਾਮਪ੍ਰਿਥਮਚੁਲਾਸਾ॥੧॥
ਏ॥ਗਯਾਨਸੁਧਾਰਸਰੀਰਕੋਕੋਰੀਅਰਿਤੁ
ਸੁਜਾਨਾ॥ਅਤੁਮਰਸਵਰਨਨਕੋਰੇਦਿਧ
ਦੁਤਿਕੋਰੀਪ੍ਰਮਾਨਾ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖਕੋਸੀ
ਬਾਦਅਬਕੋਰੇਸੁਰੀਰਥਮਝਾਰਾ॥ਅਮਾਧੇ
ਗੁਰਸਿਖਰੂਪਧਰਾਮਾਤੁਮਤਤੁਦਿਚਾਰਾ॥
੨॥ਸਿਖਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ਏ॥ਕਿੰਗਬਿਧਯਾਜ
ਗਰਿਪਜੋਯੋਨਾਮਰੂਪਦੁਪਧਾਰਾ॥ਕਾਰ
ਲਯਾਕੋਕਵਨਜੇਪ੍ਰਗਟਕੋਰੇਦਿਸਤਾਰਾ॥

੩॥ ਚੈਪਈ॥ ਭੋਰਗਵਨਤੁਮਦੀਨਾਰਿਆ ॥ ੬
ਲਾ॥ ਸੁਧਸਰੂਪਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਹੀਆਬਿ
ਸਰਨਤੁਮਾਰੀਆ॥ ਯੋਧੂਸਕਰੇਅਤੁਰ
ਮਨਗਾਯੋ॥ ੪॥ ॥ ਆਜਗਪੁਰਬਕਵਨਸੇ
ਆਗਿ॥ ਨਾਮਰੂਪਸਰੂਕਰੇਸੁਨਾਇ॥ ਕਾ
ਰਨਕਵਨਜਗਤੁਕੇਕਰੀ॥ ਐ॥ ਯਹਿਸਿਸ ०
ਨਿਹਚੈਕਰਦਹੀਯੋ॥ ੫॥ ॥ ਗੋਰਵਾਚਾ॥ ਚੈ
ਸੁਨੋਸਿਖਗਾਏ॥ ਅਬਿਜੈਸੋ॥ ਮਨਮੈਧਾਰ
ਪ੍ਰਗਟਕਰਿਤੇਸੋ॥ ਜਗਪੁਰਬਾਇਕਾ॥ ਅਤੁ

ਮਗਾਉ। ਵੇਦ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਉਤ੍ਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਾਉ
॥ ੬॥ ਸ੍ਰੇਯਾਸਾ ਮਾਦਾ ਨਿਰਿਜਨ ਸੁਧਾ ਅੰ
ਖੰਡੁਤ ਵੇਤੁ ਵਿਧੀ ਨਨ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਾ ਨਾ
ਮਨ ਜਾਤ ਨ ਦਸਨ ਕਾਲਾ ਅਲਖਾ ਅਵਤਾਰ
ਚਾਮਰੀ ਮਾ ਅਲੇਖਾ। ਤਾਸ ਮੈ ਸੁਧਾ ਸੀ ਬੇਦ
ਨ ਕੇਤੁ ਬਯੋਗ ਭਯੋਜਿ ਨ ਰੂਪ ਅਸੇਖਾ।
ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਸੁਨਾ ਅਭਿਯਾਰੁ ਸੁਰਾ ਅਸੇਖੇ ਪ
ਤੋ ਕੇਵਲ ਪਲੇਖਾ। ੭॥ ਸਿਧੇ ਵਾਚਾ। ਤੇ ਭੋ
ਰੁਗਵਨ ਯਾਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਸੁਮੇਹ ਸੁਨਾ

੨
ਇ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਮ ਕੋਵਿਧਵਤਕਰਿਸ
ਮਝਾਇ॥ ੮॥ ਗੁਰੋਵਾਚ॥ ਵੇਹਰਾਸੁਨੇਸਿ
ਧਯਾਪ੍ਰਸਾਦਕੋਭੰਤਰਕਰੇਬਨਾਇ॥ ਜਿਹਵਿਧ
ਤੁਆਬਿਜਾਨਹੈਸੇਅਥਿਕਹੈਸੁਨਾਇ॥ ੯॥
ਝੁਪਈ॥ ਸੁਧਾਨਿਰੰਜਨਮੇਸੁਨਜਾਤੇ॥ ਸਪੰਦ
ਕੁਯੋਨਿਸਚੈਕਰਿਤੁੰਤੇ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾ
ਮਕਹਾਯੋ॥ ਨਿਗਮਆਰਿਸੇਈਪ੍ਰਗਟਾਇਖ
ਯੋ॥ ੧੦॥ ਸਪੰਦਨਾਮਆਪੁਨਕਹੀਮੈ
ਤਾਸਯੋਗਤੇਈਸੁਰਲਹੀਮੈ॥ ਉਪਾਦਾਨਮ॥

ਆਜਗਜਾਨੇ। ਈਸਰਤਾਸਨਾਮਿਤਪਛ
ਨੇ॥੧੧॥ ਵੇਰਗਾ। ਮਾਘਾਧੇਰਕਪੂਗਟਕਰਿ
ਈਸਰਰੁਪਪਛੁਨਾ। ਸੇਜਗਕੋਕਾਰਨਭਯੇ
ਕਯੋਜੋਜਿਹਦੇਦਪ੍ਰਮਾਨ॥੧੨॥ ਚੈਪਈ॥
ਈਸਰਜਗਕਾਰਨਪਹਿਚਾਨ। ਕਰਿਓ
ਦੇਦਨਿਸਚੈਯਹਮਾਨ॥ ਸੋਤੇਗੁਰੀਮਾਘ ੦
ਜੋਹਈਅੰ॥ ਈਸਰਸਕਤਤਾਸਕੋਕਹੀਅੰ
॥੧੩॥ ਰਜਤਮਾਦੁਤੀਆਵਿਦਯਾਜਾਨ॥
ਜੀਵਉਪਾਧਤਾਸਕੋਮਾਨ॥ ਆਵਿਦਯਾਦ

ਸੀਜੀ ਉਪ੍ਰੰਨ ਜਾਤੇ ਅਗਨੇ ਸੇ ਕ ਕਰਨਿ ਸ
ਚੈਤਾਤੇ ॥ ੧੪ ॥ ਅਬ ਸੁਨ ਚਿਤ ਸਟੁ ਰਲੇ
ਜੇਦੀ ਗਤਿ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਪਾਰਿ ਚਾਨੇ ਸੇਈ ॥ ਸੁਧ ਸ
ਤੇ ਗਲ ਜਾਨ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਨ ॥ ਆਖਾਈ ਸੁਰ ਸ
ਕਤਿ ਨਾਮ ਪੁਨ ॥ ੧੫ ॥ ਰਜ ਤੁਮ ਪੁਤ ਸਤ ਗਲ
ਪੁਨੇ ਜੇਇ ॥ ਅਵਿਦੁ ਜਾਜੀ ਵੁਓ ਪਾਧੁ ਜੇ
ਇ ॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਾਇ ਆਜੇਹ ਈਐ ॥ ਸ
ਰਬ ਦੇਹ ਕਾਰਲ ਪੁਨ ਲੀਐ ॥ ੧੬ ॥ ਸਮ
ਚੈ ਮੁਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਤਿਹ ਜਾਨ ॥ ਤੁਮੈ ਚਿਤ ਪ੍ਰ

ਤਬਿ ਬਤਮਾਨਾ ਕੇਵਲ ਸਤਿਮਾਯਾ ਪੁੰਨ ਜੇ
 ਹੋ ਯਪ੍ਰਤ ਬਿਬਤਈ ਸੁਰ ਪੁੰਨ ਸੇਯੋ ॥ ੧੭ ॥
 ਮਲਨ ਸਤੁ ਮਾਵਿਦ ਯਾ ਜੇਈ ॥ ਚਿਤੁ ਪ੍ਰ
 ਤਬਿ ਬਜੀਵੁ ਪੁੰਨ ਸੇਈ ॥ ਕਾਰਨ ਦੁਪਾਨਿ ਸ
 ਚੇ ਸੁਨ ਜਾਤੇ ॥ ਮਰੁ ਮਾਨੀ ਜੀਵ ਪ੍ਰਾਗਪ
 ਨ ਤਾਤੇ ॥ ੧੮ ॥ ਕਾਰਨ ਦੁਪਈ ਸੁਰ ਕੇ ਜੇਯੋ ॥
 ਸਰਬ ਜਗਤਿ ਕਾਰਨ ਪੁੰਨ ਸੇਯੋ ॥ ਮਾਯਾ ੦
 ਸਚਤਿ ਪ੍ਰੇਰ ਪੁੰਨ ਜਾਤੇ ॥ ਧਰਿ ਭੂਤ ਸਿਸਟ
 ਪੁੰਨ ਤਾਤੇ ॥ ੧੯ ॥ ਯਿ ਪ੍ਰਬ ਮਾਵਿਉ ਮ ਮਾਰਤ

ਪ੍ਰੰਨਜਾਨਾ ਤੇਜਾ ਮਾਪਾ ਪ੍ਰਬਵੀਤਿ ਉਮਾਨਾ ।
ਅਪੰਚੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰੁਤ ਪ੍ਰੰਨ ਜੇਈ । ਲਿੰਗ ਸਰੀ
ਰ ਕਾਰ ਲਯੈ ਸੇਈ । ੨੦ । ਅਪੰਚ ਕ੍ਰੁਤ ਮੈ ਸਤਿ ਮ
ਸ ਜਾਤੋ । ਅੰਤ ਹਿ ਕਰ ਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕ੍ਰੁਯੋ ਤਾਤੋ ।
ਦੁਵਿਧ ਕ੍ਰੁਪਤਾ ਸ ਕੋਹਈ ਮੋ । ਮਾਨਿ ਬੁਧਨ
ਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਕਹੀ ਮੋ । ੨੧ । ਸਿਕ ਲ ਪਰ
ਪ ਮਨ ਕੋ ਪਹਿ ਚਾਨਾ । ਨਿਸਚਾਰੁ ਪੁਬੁਧ ਸੁਨਿ
ਮਾਨਾ । ਅੰਤ ਹਿ ਕਰ ਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਕਾ । ਦੁਬਿ
ਧ ਕ੍ਰਿਮਾ ਕਰ ਭਿੰਨ ਬ ਬੇਕਾ । ੨੨ । ਵੇ । ਅਪੰ

ਚਕੁਤਮੈ ਸਾਂਤ ਕੀ ਅੰਸ ਬਿੰਨ ਬਿੰਨ ਧਾਰਾ ਸ੍ਰੋ
ਤਤ੍ਵ ਕੰਚ ਛੁਜੇ ਰਸਨ ਪ੍ਰਾਲੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥
ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਮਾਯਾ ਚਿਜਾ ਤੇ ॥ ਕ੍ਰਮ ਸੇ ਚਕੁਤ
ਕਾਰ ਯਾ ਯਾ ਚਿਤਾ ਤੇ ॥ ਧੰ ਚਕੁਤਮੈ ਰਜਾ ਅੰਸ
ਜੇਈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕ੍ਰਮ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਨ ਜੇਈ ॥ ੨੪ ॥
ਵਾਕ ਪਾਨ ਪਾਦ ਉਪਾਸ ਸੁਜਾ ਤੇ ॥ ਧਾ ਧੁ ਧੰ
ਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੁਈ ਤਾ ਤੇ ॥ ਧੰ ਚਕੁਤ ਰਜਾ ਅੰਸ
ਸੁਜਾਨਾ ਸਮੁਚੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੁਯੋ ਧੰ ਚ ਪ੍ਰਾਨ ॥
੨੫ ॥ ਏ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਨ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਵਿਅ ॥ ੦

ਨਉਰਾਨਾਵਿਚਾਰਾਪੰਚਪ੍ਰਾਨਅਹਿਨਾਮਚੈ १੦
 ਸੇਖੋਪਕਰਹਿਓਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਚੈਪਈ। ਰਿ
 ਆਨਇੰਦ੍ਰੀਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀਜਾਨਾਮਨਬੁਧਿਪੂ०
 ਕਸਪਤਦਸਮਾਨ। ਲਿੰਗਸਰੀਰਨਾਮਅ
 ਹਿਜਾਤੇ। ਕਰਿਓਸੇਛੁਪਕਰਿਨਿਸਚੈਤਾਤੇ।
 ੨੭॥ ਸਮਸ੍ਰਲਿੰਗਸਰੀਰਚੈਜੇਈ। ਹਿਰਨ
 ਗਰਭਾਮਰੁਮਾਨੀਸੇਈ। ਏਕਏਕਮਰੁਮਸ੍ਰੀ
 ਜੇਯੋ। ਤੁਈਜਸਨਾਮਪ੍ਰਗਟਕਰਿਸੇਯੋ। ੨
 ੮॥ ਲਿੰਗਸਰੀਰਅਧਾਰਸੁਜਾਤੇ।

ਸਰੀਰ ਸਾਧਾਰਨੁ ਜਾਤੇ। ਸਬੁ ਲਸਰੀਰ
ਕੋ ਸੁਨਤਾਤੇ। ਪੰਚੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰੁਤ ਪੁਨ ਜਾਨ।
ਸਬੁ ਲਬੁ ਹਮਾਨੁ ਕਾਰਲ ਪੰਚਿ ਜਾਨ।
੨੮। ਪੰਚ ਕ੍ਰੁਤ ਵਿਦਿਯ ਸੁਨ ਜਾਤੇ। ਇ
ਕਾਇਕੁ ਗਾਚਤੁ ਗਵਿਯਤਾਤੇ। ਅਰਧ ਭਿ
ਨ ਗਾਚੇ ਚਾਰਾ। ਚਾਰ ਕ੍ਰੁਤ ਮੈ ਮੇਲਾਵਿਚਾ
ਗ। ੨੯। ਆਪਤੋ ਭਿਨ ਕ੍ਰੁਤ ਸੁਨ ਮਾਨ। ਅੰ
ਸ ਜੇ ਜਨਾ ਕਹਿ ਭਿਬਖਾਨ। ਬ੍ਰਹਮਾਨੁ ਪੁ
ਗਟ ਕ੍ਰੁਤ ਪੁਨ ਵਾਤੇ। ਚਤੁਰਦਸ ਕ੍ਰੁਤ

੧

ਤਾਰਿ ਮੈ ਤਾ ਤੇ ॥ ੩੧ ॥ ਅਥਾ ਜੋ ਗਰੇਹ ਪੁਨ ॥ ੧੧
ਮੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਏ ਟੀ ਸ੍ਵਰ ਕਰਤਾ ਮੈ ॥ ਸਰਬ
ਬ੍ਰਹਮਾਨੁ ਅਰੁ ਮਾਨੀ ਜੇਹੇ ॥ ਟੈ ਗਟ ਨਾਮ
ਈ ਸ੍ਵਰ ਪੁਨ ਸੇਹੇ ॥ ੩੨ ॥ ਪਰ ਛਿਨ ਦੇਹ
ਅਰੁ ਮਾਨੀ ਜੇ ਟੀ ॥ ਟੈ ਸ੍ਵ ਨਾਮ ਜੀਵ ਪੁਨ
ਸੇ ਟੀ ॥ ਸਿਖੇ ਪਾਸ ਨਿਹ ਚੇ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥
ਪੰਚੀ ਕਰ ਲੁਆਇ ਟੈ ਖਾਸਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥
ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਹਿਰਨ ਗ੍ਰੁ ਟੈ ਗਟ ਪੁਨ ਟੀ ਸ੍ਵਰੁ
ਪਵਿਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਾ ਟੈ ਪਵ ਪਨਾਮ ਪਾਰਿ ਪ੍ਰ

੨੪
੨੫
੨੬
੨੭
੨੮
੨੯
੩੦
੩੧
੩੨
੩੩
੩੪
੩੫
੩੬
੩੭
੩੮
੩੯
੪੦
੪੧
੪੨
੪੩
੪੪
੪੫
੪੬
੪੭
੪੮
੪੯
੫੦
੫੧
੫੨
੫੩
੫੪
੫੫
੫੬
੫੭
੫੮
੫੯
੬੦
੬੧
੬੨
੬੩
੬੪
੬੫
੬੬
੬੭
੬੮
੬੯
੭੦
੭੧
੭੨
੭੩
੭੪
੭੫
੭੬
੭੭
੭੮
੭੯
੮੦
੮੧
੮੨
੮੩
੮੪
੮੫
੮੬
੮੭
੮੮
੮੯
੯੦
੯੧
੯੨
੯੩
੯੪
੯੫
੯੬
੯੭
੯੮
੯੯
੧੦੦

੨੪
੨੫
੨੬
੨੭
੨੮
੨੯
੩੦
੩੧
੩੨
੩੩
੩੪
੩੫
੩੬
੩੭
੩੮
੩੯
੪੦
੪੧
੪੨
੪੩
੪੪
੪੫
੪੬
੪੭
੪੮
੪੯
੫੦
੫੧
੫੨
੫੩
੫੪
੫੫
੫੬
੫੭
੫੮
੫੯
੬੦
੬੧
੬੨
੬੩
੬੪
੬੫
੬੬
੬੭
੬੮
੬੯
੭੦
੭੧
੭੨
੭੩
੭੪
੭੫
੭੬
੭੭
੭੮
੭੯
੮੦
੮੧
੮੨
੮੩
੮੪
੮੫
੮੬
੮੭
੮੮
੮੯
੯੦
੯੧
੯੨
੯੩
੯੪
੯੫
੯੬
੯੭
੯੮
੯੯
੧੦੦

ਗੁਰੂ ਕੀ ਭਾਵਿ ਸਤਗੁਰ ॥ ੩੪ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁ
ਖ ਮਦੇ ਹਸ ਮਸਤੂਰੀ ਤਾ ਬਿਲਿਗ ਸਰੀਰ
ਕੇ ਨਾਮ ਕਹਾਉ ॥ ਸੋ ਬਲਾਵਿਗਾ ਦੇ ਕੇ ਰੁਪਧ
ਰਿਓਤ ਬੁਝੀ ਕਹਿ ਦੇਵ ਪੁਰਾਨ ਨਗਾਉ ॥
ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਅਸਿਖ ਸਰੂਪ ਕੇ ਪਾਰ ਤਬੇ ਬ
ਹੁਕਾਤ ਜਨਾਉ ॥ ਗਾਇਆ ਲਸ ਰੂਪਾਵਿ
ਸਾਰ ਸੁਆਪ ਹੀ ਜੀਵ ਕੇ ਨਾਮ ਪਗਾਇਓ ॥
੨੫ ॥ ਸਿਖੇ ਵਾਨਾ ॥ ਭੇਰੁ ਗਵਨ ਸੁਧਾਆ
ਤਮਾ ਕੇ ਸੇਜੀਵ ਸਰੂਪਾ ॥ ਦੁਖੀ ਦੀਨਾ ਅਤਬ ॥

ਦੁਰੋਯਯੋਤੇਬੋਰੋਅਨੁਪਾ॥੩੬॥ ਗੁਰੋਦਾਨਾ ੧੨
 ਤੇਨਾਨਿਜਸਰੂਪਾਅਗਿਅਨਕਰਕੁਯੋਜੀ
 ਦੁਅਤਿਦੀਨਾ॥ਦੇਹਆਦਕਰਨਿਜਾਨਿਰ ੧੩
 ਮਤਿਛੀਨਾ॥੩੭॥ਨੇਨਾਨਿਜਸਰੂਪਾਅ
 ਗਆਨਕੁਯੋਜਬਾਦੇਹਆਦਿਕਰੀਕਾਰ
 ਕੁਯੋਤੁਬਿਜੀਦੁਰੂਪਦੁਨਾਅਪਾਜਾਨ
 ਯੋ॥ਈਸੁਰਸੇਅਤਿ॥ਕੇਦਸੁਠਾਨਪਾ॥
 ੩੮॥ਸੇਵੇਯਾ॥ਸੁਰੂਪਪ੍ਰਮਾਦਸੁਭਾਸ
 ਤਿਜੇਜਗਤਾਹੀਸੇ॥ਚੇਤਕੀਯੋਅਤਿ

ਗੁਰੀ। ਦੇਹਮਲੀਨਾਮਨਿਤੁਆਮੰਗਲਦੀ
ਨਾਮਧੀਨਸੇਲਾਗੀਪਿਆਰੀ। ਤਾਸਵਿ
ਕਾਰਅਨੇਕਾਅਪਾਰਸੁਚਿਤਮੈਧਾਰਕੁਪ
ਨਰਨਾਰੀ। ਗਮਾਰਿਲਸਰੂਪਅਖੰਡਸਦ
ਨਿਦਤਾਸਵਿਚਗਿਦਿਸਾਰੀ। ੩੯॥ ਸਿਖੇ
ਦਾਨ। ਤੇ। ਦੇਹਮਾਰਿਕਸੈਜੇਗਤੇਕੈਸੇਦ
ਖਤਿਹਚੀਨ। ਨਿਜਸਰੂਪਜਾਨਿਓਨਕਿਉ
ਯਾਰਿਸੇਸੇਆਤਿਛੀਨ। ੪੦॥ ਗੁਰੇਦਾਨ।
ਚੈ। ਸੁਨਉਤਰਾਮਬਿਤੇਰਿਸੁਨਾਉ। ਅਨ

ਕੁਦਰੀ ਓਸੁਆ ਨਜਨਾਉ। ਦੋਹਾ ਮਾਦਿਕ
ਸੋਪੀਤ ਕਰੈ ਜਬਾ। ਸੀਸਾਰ ਵੇਖ ਕੁਰਾਹੀ ਨਿਸ
ਚੇਤ ਬਾ। ੪੧॥ ਦਿਧਾਨਿ ਖੇਧ ਸੋ ਬਾਧੈ ਚੀਤਾ।
ਅਪਨੇਆ ਪਕਰ ਮਿਦਿ ਸਿਕੀਤਾ। ਅਮਨ ਕ
ਦਾਸਨਾ ਮਨ ਸੋਧਾਰੈ। ਚਾਰੇ ਇਸਦ ਅਨਿਸ
ਟਨਿ ਦਾਰੈ। ੪੨॥ ਸੋਧ ਯਾ। ਕਰਮ ਅਨੇ ਕਰ
ਰੇ ਜਗ ਅੰਤੁਰਿ ਤਾਰਿ ਕਰ ਤੁਤੀ ਕਾਰ ਕੇਧਾ
ਰੈ। ਦਿਧਾ ਅੰਗ ਨਿਖੇਧ ਸੁਪੁਰੁ ਰਧੈ ਫੁਨ ਚ
ਹਤੁ ਇਸਦ ਅਨਿਸਟਨਿ ਦਾਰੈ। ਸੁਖ ਲਾਗੁ

੧੩

੦੬

ਵਿਖੇ ਹਰ ਖੇਤ ਬਾਹਿਤ ਸੁਦੇਖ ਕਰੇ ਦੁਪਲਾ
 ਕੁਵਿਚਾਰੇ। ਗਾਮਾਦਿ ਆਲਸ ਨੇਤਾ ਅਧੀਨ
 ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਨਹੀ ਦੁਖ ਕੋਟਾਰੇ। ੪੩॥ ਨੇਹ
 ਗਾਮਾਦਿ ਹਰਿ ਪਿਆਸੇ ਸਾਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਅਤਿ ਦੁ
 ਖਾਰੇ। ਬਾਧਕੇ ਤਿਸ ਨਾਰਜ ਸੇਨੇ ਜਾਨੇ ਦੁ
 ਦੁਖ ਕੋਇ। ੪੪॥ ਚੈ। ਨੇਹ ਗਾਦਿ ਕਮੇ ਆਤੁ
 ਮਬਧਾ। ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਜਾਨੇ ਨਹੀ ਸੁਧਾ। ਤੁਝੇ
 ਵਿਖੇ ਅਨੇਕ ਸੇਵਾ ਪਦਾਰਥੇ। ਖਰਕੁ ਕਰਾਜਿ
 ਚਿਅਾਤਿ ਦੁਖ ਪਾਯੋ। ੪੫॥ ਸੈਧਾ। ਨੇਹ ਸ
 ਨੇਹੇ ਬਾਧਕੇ ਸੇਵਾ ਦਿਤੁ ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਸ ਪ੍ਰੀਤੁ ਲਗਾ
 ਹੈ।

ਨੇਹ ਸੇ ਬਾਂਧਿ ਓਸ ਨਾ ਚਿਤ ਤੈ ਕੁਟ ਬੋਸੇ ਪ੍ਰੀਤ
ਲਗਾਵੈ ਬਲਿਤਾ ਸੁਤ ਸੇ ਅੰਤ ਹੇਤ ਕਰੈ ਨਿਤਿ
ਦੀਨ ਅਧੀਨ ਕੁਇ ਓਪਨ ਪਾਵੈ ਅਮਤਾਮ
ਦਲੇ ਕੁਜੀ ਜੀਰਦਿ ਖੋਬਿਨ ਅਭਿਰਹੀ ਆਪਕੇ
ਆਪਿ ਬੀਧਾਵੈ ਰਾਮ ਦਿਅਾਲ ਸੁਰੁਪ ਪ੍ਰ
ਮਾਦ ਤੇ ਦੁਖ ਅਨੇਕ ਨ ਸੁਖ ਕੇ ਪਾਵੈ ॥ ੪੬ ॥
ਏ ਅਨੇਕ ਜੇਨ ਕੇ ਧਾਰ ਕੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ਸੁਖ
ਤਾ ਚਿਲੇ ਦੁਖ ਪੁਨ ਲਾਗੇ ਨਿਜ ਸਰੁਪ ਨ
ਨਹੀ ਚੇਤਾ ॥ ੪੭ ॥ ਏ ਵੇਦ ਕਰਹਤ ਪੁਨ ਜਗਮੈ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਮੁਕਤੀ ਮੰਤਰ

ਮੁਕਤੀ ਮੰਤਰ

ਮੁਕਤੀ ਮੰਤਰ

ਜੇਈ। ਦੁਖਤੇਅਮਰਿਦੁਖਤਾਕੋਹੋਈ। ਵਿਧਨਖੇ ੧੪
ਧਬਹੁਕਰਮਕਰੈਜਾਧਾ। ਨਰਕਸੁਰਗਭੁਗੇ
ਨਿਸਚੈਤਾਇ। ੪੮। ਸੈਏਯਾ। ਯਾਹੀਪ੍ਰਕਾਰਅ
ਨੇਕਜਨਮਕਰੈਮਭਰੈਮਸੇਨਾਹਿਵਿਚਾਰੈ। ਕਬ
ਹੂੰਨਰਕੀਕਬਹੂੰਸੁਰਗੀ। ਕਬਹੂੰਬਿਰਜੀਗਮ
ਕੋਦੁਪਧਾਰੈ। ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਜੁਸੇਨਿਤਬੰਧਿਓਇ
ਰੈਕਬਹੂੰਨਹੀਨੈਕਸਰੂਪਸੀਭਾਰੈ। ਰਾਮਾਦਿਅ
ਨਸੁਰਾਮਭੁਜੀਨਸੇਨਾਹਨਆਪਨੈਕਾਜਸਵ
ਰੈ। ੪੯। ਏ। ਜਗਰਚਨਕੋਪ੍ਰਗਟਕਰਕਰਿ

ਸਰਗਾਪੁਰੀ ਮਹਾਂਕਾਵਿ ਦੇ ਪਾਠ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ
ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ

ਚਿਸ਼ੁਕੇਵ ਬਖਾਨਾ ਅਥਾਵਾ ਧੀਵਰਨਨ ਕੀ ਚਿਸ਼ੁ
ਤਿਸੀ ਯੁਗਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗਿ
ਆਨ ਸੁਧਾਰ ਸਗ ਬੇਜਗਾਰ ਚਨਾਵਰਨਨੀਨਾ
ਮਦੁਤੀ ਚਿਹਲਾਸ ਸਮਾਪਤੀ ॥ ੨ ॥ ਸਿੱਖ
ਦੁਆ ॥ ਏਹਾਤੁ ਮਸਤਿਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਮਨ ਸਿ
ਸੇਨਾਸਾ ਕਰਮ ਈਧ ਯਾਨੀ ਵਕੀ ਕਰੇ ਸਗਤਿ
ਅਬਤਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਏਹ ਪਈ ਭੁਗਵਨ ਬਿਨੈਸ
ਨੇ ਮਾਧਿ ਜਾਤੇ ॥ ਸਿਸੇ ਸਕਲ ਬਿਨਾਸ ਹੁਤਾਤੇ
ਕਿਯਾ ਬਿਯਾਧੀਧਨ ਤੇਰੇ ॥ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਮਾਂ ॥
3

ਕੇਲੇਯੋ॥ ੨॥ ਗੁਰੇਵਾਚ॥ ਏ॥ ਚਿਤਸਮਾਹਿਤ ੧੪
ਕਰਸੁਨੇਯਾਜਗਬੀਧਨਯਨ॥ ਪ੍ਰਬਲਵਦੇਕਵੇ
ਰਾਗਕਾਰਿਮੁਕਤਿਹੋਤਾਇਓਮਾਨ॥ ੩॥ ਏਪਈ॥
ਸਮਾਧਾਨਅਬਾਚਿਤਕੇਕਰੇ॥ ਵਚਨਸਾਰਾ
ਸਭਾਹਿਰਦੈਧਰੇ॥ ਅਨਾਦਾਅਨਰਬਾਚਜਗਜ ੦
ਨ॥ ਕਾਰਲਜਗਮਾਯਾਤਿਓਮਾਨ॥ ੪॥ ਅਪ
ਨੀਮਾਯਾਕੇਵਸਤੇਸੀਨ॥ ਸੁਭਾਸੁਭਕਰਮਕਰੈਨਿ
ਸਚੈਪਨ॥ ਅਨੇਕਜੋਨਜਨਮਗੁਰਮਾਯੋ॥ ਕਿ
ਵਾਚਿਤਮਨਮੈਸੁਖਨਪਾਯੋ॥ ੫॥ ਏ॥ ਅਨੇਕ

ਜਨਮ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤ ਜੋ ਕੀ ਏਸੇ ਦਿਪ ਵਤ ਜਾਨਾ। ਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਤਾ ਤੇ ਕੁਯੋ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨ ਲੁਨ ਜਾਨਾ। ੬
ਅਠੇ। ਅਨੇਕ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰੀਤ ਕੋ ਜੋ ਏਨੇ। ਤਿਹ ਬਲ
ਕਰ ਸਕੁ ਕਲਮ ਖੋਈ। ਅੰਤ ਹਿ ਕਰ ਲੁਸੁ ਪ
ਧਾਰਿ ਜਾਨਾ। ਏੀ ਸੂਰ ਦੇਵੁ ਮਨੁ ਗੁਹਾਨਾ। ੭।
ਸੇਏਯਾ। ਏੀ ਸੂਰ ਦੇਵੁ ਪ੍ਰੀਤ ਕੁਯੋ ਜਬ ਸੁਧਾਨੁ
ਚਿਤੁ ਕੁਇ ਓਭੁ ਜੀਅ ਆਰੇ। ਵੇਦੁ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਕੁਓ
ਮਨ ਮੈ ਤਬ ਚਾਹਿਤੁ ਨਿਤੁ ਮਨਿ ਤੁਹਿ ਚਾਹੇ। ਤੁ
ਹੀ ਸਮੇਂ ਚਿਤੁ ਮੈ ਪ੍ਰਗਟੁ ਜੇ ਸੁਵੇਦੁ ਕਾ ਅਧੀਨ ਦੇ

ਅਸਾਰ

ਗਗੋਕੋਧਾਰੇ। ਨਿਤ ਸੀਸਾਰੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਵਿਖਵੇ ॥੧॥
ਨਹੀ ਪੁੰਨ ਪਿਆਰੇ। ੮॥ ਦੋ। ਬਿਖਾ ਅਨੇ ਸੇਅ
ਤਿਵੇਖਤਾ ਅਰੁ ਸੇਤਨ ਅਨਰਾਗਾ। ਸਰੁਪਾਗੀ
ਆਨ ਪੁਨ ਚਾਹਿ ਚਿਤ ਯਾਹਿ ਉਤਮ ਵੈਰਾ
ਗਾ। ੯॥ ਦੋ। ਯਾ। ਅਨੇ ਕੁਜਨ ਮਾਵਿਖੇ ਜੇ ਉਪੁਨ
ਸਦੇ ਵਸੀ ਜੇ ਗਤੇ ਹੋਤ ਦੇ ਕਤਰਾ। ਅਨਕੀ ਮਲਤਾ
ਤਿਹਨ ਸਦ ਕਰੀ ਤਬ ਸੁਧਾ ਵਿਰਾਗ ਭਯੋ ਮੰਨਾਮ
ਤਰਾ। ਜਗੋ ਬੇਗ ਸਭੀ ਸੁਖ ਜਾਨ ਲੀਏ ਤਬਤ
ਸਮੇਨਾਂ ਗਿਹੂ ਕੋ ਚਿਤ ਜੀਤਰਾ। ਰਾਮਾ ਵਿਆਲ

ਸਰੂਪ ਕੀ ਚਾਹਿ ਉਦੈ ਚਿਤੁ ਪਾਰ ਵਿਚਾਰ ਸੁ ਅੰਤ
 ਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਖੋ ਵਾਚਾ ॥ ਵੇਹਰਾ ਕੁਗਵਨ ਤਾ ਸਦੈ
 ਰਾਗ ਕੇ ਲਖ ਲਕਹੇ ਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ਜਾਹਿ ਉਦੈ ਤੇ
 ਪੁਰਖ ਕੇ ਹੋਤੁ ਸੁਆਮੀ ਮਾਗਿਆਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰ
 ਵਾਚਾ ॥ ਚੈ ॥ ਵਈ ਰਾਗ ਰਾਸ ਲਖ ਲਖ ਸੁਨ ਜਾਤੇ ॥
 ਕੋਹੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਾਰਿ ਨਿਸਚੈ ਤਾਂ ਤੇ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿੰਬ ਰੂਪ ॥ ੧੨ ॥
 ਤਾ ਸੋ ਕੋ ਕਹੀਐ ॥ ਸੰਤ ਤੀਬਰ ਤੀਬਰ ਤਰਲੀ
 ਐ ॥ ੧੩ ॥ ਤੀਬਰ ਤਰਲੀ ਰਵੈ ਰਾਗ ਜਿਹ ਕੁਇ
 ਚਾਸੁ ਪਬੁ ਪਤਾ ਸੋ ਕੋ ਕਹੀਐ ॥ ਚਿਤੁ ਮਾਘਿ ਕਾ

ਰੀਪੁਨਜੇਈ। ਸੀਘ੍ਰੋਬੋਧਪ੍ਰਾਪਤਿਤਿਹੋਈ॥੧੩
ਅਮਰਿਤਪੁੰਨਉਦੇਤਿਹਜਾਨਾ। ਹੋਤਤੀਬਰਤਰਵੇ
ਗਾਗੁਪਛਾਨਾ। ਤਿਹਕਰਗਨਿਜਸਰੂਪਾਥਿਤਪਈ
ਮੈ। ਤਾਂਤੇਅਤਿਦੁਰਲੇਭਤਿਹਕਹੀਮੈ॥੧੪
ਸਿਖੋਵਾਚਾਸੇਰਠਾ। ਕੁਗਵਨਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰ
ਵਈਗਾਗੁਪਵਰਨਨਕੋਰੇ। ਤੁਮਹੋਪਰਮਉਦਾ
ਰਤਾਂਤੇਯਾਕੋਪ੍ਰਗਦਕਰਾ॥੧੫॥ ਗੋਰੇਵਾਚਾ। ਵੇ
ਅਬਸਨਅਰਥਤ੍ਰਿਬਿਧਿਕੋਕੋਰੇ। ਸੁਤਿਅਨ
ਭਵਕਾਰਿਨਿਰਲੇਲਹੀ। ਮੰਦਵੇਰਾਗਅਰਥਪ੍ਰਿ

੧੭

ਬਸਸੁਨਾਧਨਪੁਤ੍ਰਾਦਿਕਵਿਜੇਗਪ੍ਰਗਦਪੁਨਾ॥
ਤਾਤੇਜਾਨੇਧ੍ਰਿਕਸੀਸਾਗਮਿਥਯਾਰੁਪਾਮਤਿਤੁ
ਅਸਾਗਾਘਕੋਤਿਮਾਗਕਰੇਮਬਜਾਂਤੇ॥
ਜਿਹਬਿਧਸੁਖਪਾਦੁਓਪੁਨਤਾਂਤੇ॥੧੬॥੨॥
ਮੰਦਵੈਗਗੋਰੁਪਜੇਕਹਿਓਸੀਖੇਪਕਰਜਾਨ
ਅਘਕਰਨਹੀਸੀਨਿਅਸਮੈਅਧਿਕਾਰੀਪੁਨ
ਮਾਨ॥੧੭॥੨॥ਅੰਦਾਵਿਖੈਸੀਨਿਅਸਨਜਾਤੇ
ਚੇਤਿਪ੍ਰਗਦਕਰਿਨਿਸਚੇਤਾਂਤੇਕਬਹੂੰਵਿਖੈ
ਲਾਭਤਿਹੋਈ॥ਤਾਂਮੈਚਿਤੁਰੁਚਬਾਧੈਸੀਈ॥

੧੮॥ ਆਤੇ ਮੰਦਨਾ ਮਤਿ ਹਜਾਨਾ। ਸੀਨ ਆਸਨ ਬੇ ੧੮
 ਧਧ੍ਰਗਾਦ ਪਹਿ ਚਾਨਾ। ਤੀ ਬਰਵੈਰਾਗਾ ਅਰਥਾ ਅ
 ਬਕੋਰੇ। ਸੀਨਿ ਆਸਾ ਅਧਿਕਾਰ ਤਾਸ ਮੈ ਲੇਰੇ॥
 ੧੯॥ ਅਮਰੀ ਹਿਕ ਵਿਖੈ ਰੋਗ ਪੁਨ ਜਿ ਤੈ। ਕਾਕ
 ਵਿਸਦ ਵਤ ਜਾਨ ਸੁਤਿ ਤੈ। ਅਤਿ ਸੇਕਰਿ ਤਹ ਤਿ
 ਆਗ ਜਨਾਵੈ। ਤੀ ਬਰਵੈਰਾਗਾ ਅਰਥਾ ਦਿਹਗਾ
 ਵੈ॥ ੨੦॥ ਤਾ ਮੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧ ਸੀਨਿ ਆਸਾ ਅਧਿਕਾਰ
 ਆਕੁਟੀ ਚ ਬਹੁਦਰੀ ਸਾਨਿ ਰਧਾਗ। ਤਾਰਿ ਅਚਾ
 ਰ ਸਿਮ੍ਰਤ ਮੈ ਜਾਨਾ। ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਿ ਨਿਸਚੈ॥

ਮਾਨ। ੨੧॥ ਤੇ। ਤੀ ਬ੍ਰਤਰਵਈਗਗੋਕੋਅਰਥ
 ਕੋਨਿਰਧਾਰਾ। ਪਰਮਹਿਸਸੀਨਿਆਸਕੋਜਾਸ
 ਮਹਾਅਧਿਕਾਰ। ੨੨॥ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਤੇਆ
 ਵਿਲੋਕਤੇਵਿਖੋਅਕਾਰ। ਸੁਕੋਤ੍ਰਿਲਵਤਿਜ
 ਨਤਿਹਚਾਹਤ੍ਰਵਿਚਾਰ। ੨੪॥ ਤੇ। ਬਿਖੋਸਿ
 ਬ੍ਰਹਮਾਨਪੁਨਜਿਤੈ। ਅਈਹਿਕਸਦਰਗੁਆ
 ਵਿਪੁਨਤਿਤੈ। ਤ੍ਰਿਲਵਤਿਤਾਕੋਕਰੈਤਿਆਗੁ।
 ਤੀਬ੍ਰਤਰਉਤਮਵੇਰਾਗੁ। ੨੫॥ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਜ
 ਨਸੀਗਤਿਨਹੀਗਾਵੈ। ਸਿਤਜਨਾਸਿਉਹਿਤਉ

ਪਚਾਏ ਸਤਸਾਸਤ੍ਰ ਅਭਿਆਸ ਪੁਨਚਰੇ। ਵੈਰਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਗਮਰਥ ਯਾਹੀ ਕੇ ਕਰੇ। ਤੀਬਤ ਰਬੈਰਾਗ ਸੁਜ ॥
 ਨ। ਕੁਯੋ ਜਾਸ ਕੋ ਨਿਸਚੈ ਮਾਨ। ਸੁਧ ਬੁਧਿ ਅਧਿ
 ਕਾਰੀ ਸੇਈ। ਅਮਾਤੁ ਮਾਗਿ ਆਨ ਉਦੈ ਤਿਹ ਜੇਈ।
 ੨੧॥ ਮੈਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੇਹਈ ਮੈ। ਸਰੂਪ ਗਿ
 ਮਾਨ ਜਾਗਿ ਆਸੁ ਕਹੀ ਮੈ। ਸੀਤ ਜਨ ਸਤੁਸ ॥
 ਸਤ੍ਰ ਪੁਨਚਰੇ। ਵੈਰਾਗ ਅਗਨਿ ਅੰਤਰ ਤੇ ਦੋ।
 ੨੨॥ ਸਾਂਤ ਰੂਪ ਸੀਤ ਜਨ ਜੇਈ। ਤਾਕੀ ਸਰਦਿ
 ਧਾਰਾਨ ਸੇਈ। ਸੀਤ ਜਨਾ ਬਿਨੁ ਨਾਂਹਿ ਨਾਗਿ ਅ ॥

ਨਾ ਕੁਹਿ ਓ ਬੇਦ ਨਿਸਚੈ ਆਹਿ ਮਾਨਾ ॥ ੨੯ ॥
ਸਮ ਸੀਤੋ ਖਾ ਅਰੁ ਤਤ੍ਰੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਸਤੁ ਸੀਗ ਓ
ਪਾਇ ਗਿ ਜਾਨ ਪੁਨ ਚਾਰਾ ॥ ਸਤੁ ਸੀਗ ਅਧੀਨ
ਤੀਨ ਪਾਹਿ ਚਾਨਾ ॥ ਸਤੁ ਸੀਗ ਦੁਰ ਲੁਭ ਤਾਤੇ
ਮਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਜਾਗਿ ਅਗਦਿ ਸਾਧਨ ਹੋ ਜਿ ਤੇ
ਸਤੁ ਸੀਗ ਸਮਨ ਹੀ ਜਾਨ ਸੁਤਿ ਤੇ ॥ ਸਤੁ ਸੀਗ
ਜਾਸ ਕਾਲ ਪੁਨ ਕੁਇ ਓ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ
ਸਾਧਨ ਤ ਬਿਲਹਿ ਓ ॥ ੩੧ ॥ ਐ ॥ ਸਾਧ ਜੇਗ
ਅਰੁ ਜਗ ਬ੍ਰੁਤੁ ਤੀਰਥ ਤਪ ਬਹੁ ਦਾਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ

ਰਬ ਅਧੈ ਨ ਪੁਨ ਨ ਹਸਤ ਸੀ ਗਸਮਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਸਾਧ ਸੀ ਗਿਰੀ ਚਾਹਿ ਚਿਤੁ ਉਪਜੀਤਿ ਹਮ
 ਤਿਅਗਾਇ ॥ ਸਰਬ ਸਾਸ ਤੁਮੈ ਸੀਤ ਕੀ ਅਹਿਮ ॥
 ਕਉ ਸੁਨ ਪਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਸੀਤ ਜਨਾ ਕੇ ਸੀਗਾ ਬਿ
 ਨੁ ਰੁਬੇ ਪੁਰਖ ਅਨੀਤਾ ॥ ਉਧਰੇ ਬਹੁ ਜਨ ਸੀ
 ਗਿ ਕਾਰਿ ਸੀਤ ਰੂਪ ਕੁਗਵੰਤਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸੇਏ ਆਚ ॥
 ਰੇ ਹੀ ਦੇਵ ਪਠੈ ਮੁਖ ਆਗਰ ਸੀਤ ਜਨਾ ਬਿਨ
 ਨਾਹੀ ਸੁਗੀਆਨਾ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤੁ ਨ ਕਰੈ ਚੰ
 ਠਿਯੋ ਗਤ ਬੀਸ ਤੁਸੀਗਾ ਬਿਨਾ ਨਹੀਐ ਆਨਾ ॥

੨੦

ਅਸਮੇਧਤੇਆਦਿ ਲੇ ਜਗਕਰੇ ਤਾਬਿਸਾਂਤ
 ਰੂਪਨਹੀਮਨਮਾਨ। ਅਭਿਰਾਮਨੇਤਉਪਾਇ
 ਜੀਤੇ ਜਗਸਾਂਤਨਹੀਸਤਸੀਗਿਸਮਾਨ। ੩
 ਪਾਸੋ। ਕਹਿਓਸੁਆਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਵੇਦਸਾ
 ਸਤਸੇਪ੍ਰਗਟਿਕਰੇ। ਕੁਦਮੀਧੋਰੇਤਉਪਾਰ
 ਸਤਸੀਗਿਬਿਨਾਨਹੀਜਾਨੀਏ। ੩੬। ਸਿਧੇ
 ਦਾਚਾ। ਕੁਰਗਵਨਸਤਸੀਗਿਕੀਮਾਰਿਮਾਮਹ॥
 ਉਦਾਗ। ਸੀਤਜਨਪੁਕੇਚਿਹਨਆਬਿਪ੍ਰਗਟਿ
 ਕੋਹੋਵਿਸਤਾਰਾ। ੩੭। ਗੁਰੇਦਾਚਾ। ਚੈਸਾ

੨

੨੧
 ਧਜਨਾਕੀ ਅਕਹਕਹਾਨੀ। ਸੁਦ ਸੀਦੇਵਪਰ
 ਤੁਹਿਵਖਾਨੀ। ਅਪਨੀ ਮਹਿਮਾ ਆਪੇ ਜਾਨੇ
 ॥ ਅਵਰਨਹੀ ਦੁਜਾਕੇ ਉਠਾਨੇ ॥ ੩੮ ॥ ਪਰ
 ਸੀਦੇਵ ਲਖਲਾ ਅਬਿਗਾਉ। ਅਥਾਸਾਸ
 ਕੁਮਤੁ ਆਨਜਨਾਉ। ਅਮੋਤਿ ਨਿਰੀਹਮਤਿ
 ਸਦਾਉਦਾਰਾ। ਨਿਜਸਰੂਪ ਬਿਤਧੀਰਵਿਚ ॥
 ਗ। ੩੯ ॥ ਸਦਾਪ੍ਰਸੰਨਹਰੇ। ਇਕਸਿਮਪ੍ਰਨ।
 ਸਰਬਗਾਗੀ ਆਨਪੁਰਨਤਿਸਚੈ ਸੁਨਾਸ
 ਰਬੀਮਤੁਕਰਲਾਭੇ ਰਾਗ। ਮੁਦਤਾਸੇਪੁਰ

ਲਚਿਤਧਾਰਾ। ੪੦। ਪਰਦਖਨਾਸਦਾਇਆ
ਮਨਧਾਰੇ। ਨਾਹਿਕਿਸੀਸੇਵੇਹਦਿਚਾਰੇ। ਧਿ
ਮਾਵਾਨਸਤਾਦਿਕੁਮਜਾਕੋ। ਅਸੁਆਰਹ
ਤਦੇਖਨਹੀਤਾਕੋ। ੪੧। ਸਦਾਸਮਾਨਸਰ
ਬਭਿਪਕਾਰੀ। ਏਕੁਰਹਤੁਮਨਸਾਂਤਾਦਿਚ
ਰੀ। ਵਾਹਜਿਇੰਦ੍ਰੇਦਮਨਸਦਾਸੁਨਾਕੋਮ
ਲਵਚਨਾਅੰਕੰਤਚਨਤਾਪੁਨਾ। ੪੨। ਅੰ
ਤਰਬਾਹਾਜਿਪਰਮਪੁਨੀਤਾ। ਮਿਤੁਅਗਰ
ਕਾਰਿਤਨਕੋਜੀਤਾ। ਅਪ੍ਰਮਭਿਪਨਸਦਾਗਿ

ਰੀਗਾ ਖਟ ਉਰਮਾਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਧੀਰਾ ॥੪੩॥ ਅ ੨੨
ਮਾਨੀ ਮਾਨ ਦੇ ਤਸਕੁ ਜਨ ਕੋ ॥ ਅ ਚਲ ਸਮਾਧ
ਗੇ ॥ ਯਾਨ ਜਿਹ ਮਨ ਕੋ ॥ ਯਾਹਿ ਸੀਤ ਜਨਾ ਕੋ ਲ
ਖਲ ਜਾਨਾ ॥ ਯਥਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮਾਤਿ ਕਹਿ ਓ ਬ
ਧਾਨਾ ॥੪੪॥ ਦੇ ॥ ਅ ਮੈ ਸੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੀਤ ਕੀ ਸ
ਰਲਿ ਗਾਹੀ ਪੁਨ ਜਾਸਾ ॥ ਨਿਜਾ ਅਤੁ ਮਥਿ ਤਪਾ
ਇ ਮਨ ਸਦਾ ਮੁਕਤ ਹੋਤਾ ਸਾ ॥੪੫॥ ਜਾ ਕੇ ਮਨ
ਦੁਈ ਗਾਗ ਮਾਤਿ ਜਗਾ ਮਾਸੁ ਸੇਈ ਜਾਨਾ ॥
ਜਗ ਸੁਖ ਦਿਖਵਾਤਿ ਜਾਨਹੈ ਸਾਤਿ ਸੁਅੰਮਤ

ਮਾਨ॥੪੬॥ ਸੈਏਯਾ ਵਿਗਗਕੀ ਆਗਸੁਆ
ਨਜਰਿ ਓਚਿਤ ਨਾਹਿ ਨਨੇ ਕਵਿਖੈ ਰੁਚਹੋਈ॥
ਮਰਸਥਲਿ ਦੇਸ ਕਉਤਿ ਆਗੀਨੀ ਓਚਹ
ਸਾਜਨਸੀਤਲ ਛਾਇਨ ਕੋਈ ਜੇਰਤਸਾਧ
ਨਸੀਗਿਸਦਾਜਿਹਰੇਟਤ ਆਨੀਦਰੁਪਸੋਮੇਈ
ਗਗਮਾਦਿ ਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸਦਾਨੀਦਬੋਧ
ਸੋਪੁਰਲਹੋਗੁਰੁਸੇਈ॥੪੭॥ ਏਯਾਧਿਅੰ
ਕਾਰਿਜਿਉਤਪਤਨਗਬਿਨਭੇਜਨਗੁਰਿਅੰ
ਨਾਮਨਮੋਨਾਹਿਮਮਖਾਤਿਉਸ੍ਰਵਲਾਦਿਕ

ਬਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਐਓ ॥ ਚਤੁਰਸ੍ਰੇ ਸਾਧਨ ਸਹਿਤ ੨੩
ਜੇਹਈ ਐਓ ॥ ਜਗਾ ਸੁਤਾ ਸਪੁਨ ਕਰੀ ਐਓ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾਰੀ ਆਨਾਇਛਾ ॥ ਜੇਹਾ ਮਾਹਿ ॥ ਜਗਾ ॥
ਸੁਅਰਥ ਐਸੇ ਸੇ ਨਿਰਬਾਹਿ ॥ ੪੯ ॥ ਸਿਥੈ ਵਾ
ਚਾ ਸੋ ॥ ਭੁਗਵਨ ਸਾਧਨ ਚਾਰ ਕਰੇ ਮੋਹਿ ਅਬ
ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਿ ॥ ਜਗਾ ॥ ਸਾਜਿਹ ਧਾਰ ਬ੍ਰਹਮ
ਰਿਜਾਨਾਇਛਾ ਕਰੇ ॥ ੫੦ ॥ ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ ॥ ਐਓ ॥
ਸਾਧਨ ਚਾਰ ਸੁਨੇ ਆਬਿਜੇ ਸੋ ॥ ਕਰੇ ਪ੍ਰਗਟਿ
ਕਰਿ ਨਿਸਚੈ ਤੇ ਸੋ ॥ ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਵੇਦ ਕਪੂ

ਥਮਸੁਨਾ। ਸਰਬੋਗੈਰਾਗੁਦੁਤੀਪੁਨਾ। ੫੧
ਸਮਦਮਾਦਿਤ੍ਰਿਤੀਸਾਧਨਾਮੁਤਿ। ਮਮਖਤਾਚ
ਉਥੀਜਾਨਿਨਿਸਚੇਮਾਤਿ। ਮਮਬਿਚਾਰੇਕਉਮ
ਰਥਸੁਨਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਿਲਖਿਓਸੁਆਨਜਨ
ਉ। ੫੨। ਮਿਤੁਦੇਕਅਦੈਆਤਮਸੁਨਾ। ਯ
ਹਿਸਕੁਜਗਤੁ। ਮਨਿਤਜਾਨਪੁਨਾ। ਯਹਿਵਿਚ
ਰਸੀਦਰਹੇਜਾਮੈ। ਵਿਦੇਕਪ੍ਰਥਮਸਾਧਨਹੈਤਾ
ਮੈ। ੫੩। ਏ। ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਤੇ। ਮਾਦਿਲੇਸਰ
ਬਲੋਕਸੁਖਭੋਗ। ਕਾਕਵਿਸਦਵਤਿਜਾਨੀ

ਮੈਂ ਵੇਰਾਗਾ ਵੁ ਤੀਪੁ ਨ ਜੇਗਾ ॥ ੫੪ ॥ ਅੰਤਰੁ
ਚਲੁ ਵਾਸਨਾਰੇਧਾ ॥ ਅਹਿਸਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕ
ਰਿਸੋਧਾ ਵਾਹਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸੇਜ ਮਧਾਰਾ ॥ ਅਹਿਸ
ਰੂਪ ਦਮਕਰਿ ਚਿਦਿਚਾਰਾ ॥ ੫੫ ॥ ਦਿਚਾਰ ਦਿ
ਰੋਧਾ ਦਿਖੈ ਜੇ ਏਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਦਿਛਾਕਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਸੇਈ ॥ ਤਾਸਤਿ ਆਗਸਮ ਰਬ ਭਿਟਾਰਾ ॥ ਚਿ
ਪ੍ਰਤਿਨਾਮ ਕਰਿ ਕਰਿ ਚਿਦਿਚਾਰਾ ॥ ੫੬ ॥ ਵੈਰ
ਸਹਨ ਸੀਲ ਤਾਜਾਨਾ ॥ ਤਿਤਿਖਿ ਆਨਾਮ ਪ੍ਰ
ਗਟਿ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਮਨ ਦੇਕਾਗੁ ਤਸਮਾਧਾਨੁ

੨੪

ਨਾਗੁਰਵੇਦਾਂਤਪ੍ਰਤੀਤਸੁਧਾਪੁਨਾ॥੫੭॥੩
ਮਾਮਤੁਸੈਦਿਛੁਮੇਖਕੀਅਰਥਮਮੁਖਤਾਜਾਨਿ
ਮਾਅਹਿਸਾਧਨਾਜਿਹਚਾਰਹੈਅਧਿਕਾਰੀਸੈਈ
ਗਿਆਨ॥੫੮॥੩॥ਅਸੈਅਧਿਕਾਰੀਜੇਹ
ਈਅਸੈਗੁਰੁਉਪਦੇਸਤਾਸਕੇਕਹੀਅਸੈ।ਸੁ
ਧਪਾਤੁਮੈਨਿਸਚੇਮਾਨਾ।ਪ੍ਰਗਟਿਹੈਰੂਹੇਅ
ਤਮਗਿਆਨ॥੫੯॥੩॥ਜਗਾਸੂਰੁਪੁਨਿ
ਰਧਾਰਪ੍ਰਗਟਿਕਹਿਭਿਆਰੀਥਮੈ।ਅਤਮਤੁ
ਤੁਵਿਚਾਰਸੁਧਪਾਤੁਬਿਨੁਨਾਰਿਪੁਨ॥੬੦॥੧

ਇਤਿਸ਼ੀਰੀਆਨਸੁਧਾਰਸਗੰਧੇਯਗਿਯਾਸਾ
 ਰੂਪਵਰਨਨੰਨਾਮਤ੍ਰਿਤੀਹੁਲਾਸਸਮਾਪਤੀ॥
 ੩॥ ਏ॥ ਨਮੋਨਮੋਪਰਮਾਤਮਾਪੁਰੁਲਪੁਰਖੁਪੁ
 ਗਲਾ॥ ਮਾਤਮਤੁਤਾਵਿਚਾਰਕਉਕਹਉਪੁ
 ਗਟਿਕਰਿਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਨਿਰਵਿਘਨਸਮਾਪਤਿ
 ਹੇਤੁਪੁਨਕਰਉਮੰਗਲਾਚਰਾ॥ ਮੰਗਲਮੈਮ
 ਗਲੁਸਦਾ॥ ਮਾਤਮਤੁਤਾਵਿਚਾਰ॥ ੨॥ ਏ॥
 ਸ੍ਰੋਤਾਪੁਬ੍ਰਿਤਹੇਤੁਕਰਿਜਾਤੈ॥ ਕੋਹਅਨਈ

੨੫

ਧਰਤੁਸਦੈਤੁੰਤੈ॥ਅਧਿਕਾਰੀਪੁਨਵਿਖੈਪਛ
ਨ॥ਸਬੰਧੋਪ੍ਰਯੋਜਨਤੈਸੇਮਾਨ॥੩॥ਧਰਤੁਸਦੈਸਾ
ਧਨਸਹਿਤੁਜੇਆਹਿ॥ਅਧਿਕਾਰੀਜਾਨੇਪੁਨ
ਤੁੰਤੈ॥੪॥ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਦੇਕਤਾਹਿ॥ਮਾਨਾ
ਵਿਖੈਗੰਥਕੋਨਿਸਚੈਮਾਨ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕਗੰਥ
ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਤਿਪਾਦਾ॥ਸੰਬੰਧਜਾਨਪੁਨਰਹਤੁਵਿ
ਵਾਦਾ॥੫॥ਸਰਬੰਦੋਖਕੋਨਾਸਪੁਨਪ੍ਰਾਪਤਿਪ੍ਰ
ਰਮਾਨੀਦਾ॥ਅਹਿਯੋਜਨਪ੍ਰਗਟਿਕਰਿਕਰਿਓ

ਸਾਵਿਧਵ ਤੇ ਛੰਦਾ। ੬। ਅਹਿਵੇਦਾਂਤ ਪ੍ਰਕਰਲ ੨੬
ਹੈਸਮਝੈਗਿ ਆਨ ਉਦੇਤਾ। ਅਨੁਬੰਧ ਚਤੁਸ
ਹੈਸਹਿਤ ਜਗਿਤ ਰਲਹੇਤੁ ਅਹਿਧੇਤਾ। ੭। ਸਿ
ਖੋਵਾਚਾ। ਰੁਗਵਨ ਅਬਤੁਸ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਿ ਕੋ
ਸੁਆਤਮਹਿ ਆਨ। ਜਿਹ ਜਾਨੈ ਸੁਖ ਪਾਈ
ਐ ਪਰਮਾਨੰਦ ਨਿਧਾਨ। ੮। ਗੁਰੇਵਾਚਾ। ਏ।
ਸੁਨੇ ਸਿਖ ਅਬਤੁ ਕ੍ਰਵਿਚਾਰਾ। ਕੋਧੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ
ਨਿਸਚੈ ਸਾਰਾ। ਜਿਹ ਜਾਨੈ ਗਨ ਉਪਜੈ ਸਾਂਤਾ।

ਦੇ ਤਕਲਪ ਨਾਮਿ ਏਸੁ ਕ੍ਰਾਂਤਾ। ਈ ਨਗਿ ਅ
ਸੁਪੁਨ ਜਗਮੈ ਜੇਈ। ਗੁਰ ਕੀ ਸਰ ਲਿਧਾਰ ਮ
ਨ ਸੇਈ। ਸਮਧਾਉ ਏਹਾ ਬਮੈ ਧਰੈ। ਗੁਰ ਸਨ ਮੁਖ
ਬਿਤੁ ਬਿਨੈ ਸੁ ਕਰੈ। ੧੦। ਸੇਏਯਾ। ਸਮਧਾਪੁ ਨ ਭੇ
ਦ ਕੇਹਾ ਬਮੈ ਧਾਰ ਸਨ ਮੁਖ ਜਾਇ ਸੁ ਬੈਨ ਸੁ ਨਾਇ
ਭਾ। ਅਨਾਦੀ ਸਾਗਰ ਮਸਾਚ ਦਿਖੈ ਹਉ ਚੀਨ
ਕੁਯੋ ਅਤਿ ਹੀਨੁ ਧਯਾਇ ਓ। ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਤਾਪ
ਜੁਤੀਨ ਬਡੇ ਤਿਹ ਤਾਪੁ ਕੀਯੋ ਬਹੁ ਜੇਨ ਕੁਮਾ

ਇਥਾ ਸਰਲਾਗਤਿ ਹੋ ਅਬਰਖਿਆ ਕੋਰਤੁ ਮ ੨੭
ਦੀਨਦਿ ਮਾਲਗੁਰੁ ਸੁਨ ਪਾਇਓ ॥ ੧੧ ॥ ਐਤੁ
ਮਹੇਦੀਨਦਿ ਮਾਲਗੁਰੁ ਹਉ ਮਉਦੀਨਾ ਮ
ਧੀਨਾ ਹਉਤੋ ਮਉਸੈ ਮਲਪਮਤਿ ਤੁਮਹੋ ਪ੍ਰਮ
ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੧੨ ॥ ਐਤੁ ਮਰੀਚਰਲ ਸਰਲ ਹੋਇ
ਮਾਇਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਮਗੁਰੁ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਸਿ
ਸਾਰਤਾਪਤ੍ਰੈ ਮਰਕੁ ਸੁਜਾਤੈ ॥ ਤਿਹ ਕਰਿਤੁ ਪਿਯੋ
ਦੀਨਾ ਮਉਤਾਤੈ ॥ ੧੩ ॥ ਬਾਲਕ ਸਰਲ ਮਾਤਾ ਜਿ
ਓਹੋਈ ॥ ਮਾਰਤ ਸਰਲੁ ਦਿਸਨ ਜਿਉ ਸੋਈ ॥ ਤੇ

ਸਾਹਿਬ
ਪ੍ਰਤੀਤ

ਸੇਜਗਾਯਾਸੁਪੁਨਜੇਈ। ਤੁਹਾਸਰਲਿਗੁਰਾਬਿ
ਨੁਨਹੀਕੋਈ। ੧੪। ਤੁਹੰਤੇਮੁਹਿਅਬਸਰਲਿਤਿ
ਗਰੀ। ਜਿਉਤਿਉਆਬਿਮੁਹਿਕਰਉਤਿਧਾਰੀ
। ਜਿਹਦਿਧਾਇਨਤਾਪਨਕੀਗਨਾ। ਸੇਉਪਦੇ
ਸਕਰੇਮੁਹਜਾਨਾ। ੧੫। ਨਿਯਾਗਿਆਸੁਕੀ
ਬੇਨਤੀਸਤਿਗੁਰਸੁਨੀਸੁਜਾਨਾ। ਅਤਪ੍ਰਸੰਨ
ਬੋਲਤਿਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੁਗਵਾਨਾ। ੧੬।
ਭੈਸੁਨੇਸਿਖਆਬਿਤੇਰਿਕਰੇਰਿਤਾ। ਅਮਿਮੁ
ਤੁਵਚਨੁਸਾਰਧਾਰਚਿਤਾ। ਅਤਪ੍ਰੀਤਤਸਰਧਾ

ਪੁਤ ਜਾਨਾ ਤਾਂ ਤੇ ਵਚਨ ਕੋਹੇ ਤੁਹਿ ਮਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ੨੮
 ਜੀ ਵਬਹੁ ਮਏ ਕਤਾ ਗਿਆਨਾ ॥ ਤਿਹ ਕਰਿ ਸਰ
 ਬਤਾਪ ਕੀ ਗਾਨਾ ॥ ਕੇਵਲਾ ਗਿਆਨ ਕਰਿ ਮੁਕ
 ਤਿ ਪਛਾਨਾ ॥ ਯਿਉ ਸੁਤਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਿ ਉਦ੍ਰਿਖਿ ਮ
 ਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਿਧੇ ਦਾਚਾ ॥ ਭਗਵਨ ਜੀ ਵਬਹੁ ਮਏ
 ਕਤਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਹੋਵਤ ਨਿਸਚੈ ਤਤਾ ॥ ਜੀ ਵਬ
 ਹੁ ਮੋ ਕਰੁ ਪਕੋਹੇ ਅਬਾ ॥ ਜਿਹ ਜਾਨੈ ਕੁਮਨਾ ਸੋਹੇ
 ਤਸਬਾ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁਰੇ ਦਾਚਾ ॥ ਸੁਨੇ ਤਾਤਾ ਮਾ ਬਿਤੇਰਿ
 ਸੁਨਾਉ ॥ ਜਿਹ ਵਿਧਿ ਲਖਿ ਓਸੁ ਮਾਨ ਜਨਾਉ

॥ ਜੀ ਵਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਨੇ ਅਬ ਕੋਹੇ । ਸੀ ਸਾ ਸਕ ਲੋਤੇ
ਹਿ ਅਬ ਦੇਹੇ ॥ ੨੦ ॥ ਦੁਇ ਪਨੀ ਵਕੋ ਰੁਪ ਪਛਾ
ਨਾ । ਵਾਚੁ ਰੁਪੁ ਪਨਿ ਲਖ ਸੁ ਜਾਨ । ਤੈ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁ
ਇ ਪੁਨ ਜਾਤੇ । ਵਾਚੁ ਅਲਖ ਦੇ ਨੇ ਸੁ ਨ ਤਾਤੇ ।
੨੧ ॥ ਧੰ ਚਕੋ ਸਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਜੇਈ । ਵਾਚੁ ਰੁਪ ਜੀ
ਵਕੋ ਸੇਈ । ਧੰ ਚਕੋ ਸਾ ਸਾਖੀ ਪੁਨ ਭਾਸਕਾ । ਸੁਪ
ਚਿਟਾਨੀ ਦੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸਕਾ । ੨੨ ॥ ਸੇ ਸਾਖੀ
ਸਰਬ ਪਾਤਨਿ ਜਸ ਰੁਪ ਆਜੀ ਵਕੋ । ਲਖ ਸੁ
ਰੁਪ ਸੇਈ ਆਨ ਵੇਦ ਕਾ ਹੋਯੋ । ਇਉ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਿ ॥

੨੩॥ ਸੋਏਯਾ॥ ਸਤ ਸਰੂਪ ਅਖੰਡ ਚਿਦਾਨੰਦ ਸੁ
 ਧ ਸੁਭਾਵ ਨ ਲਾਰਿ ਓਦ ਰੋਏ॥ ਤੀਨ ਅਵਸਥਾ ਕੇ
 ਸਾਖੀ ਸਦਾ ਦੁਨ ਤੀਨ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰੇਏ॥ ਬ੍ਰਿ
 ਤਕੀ ਸੰਧ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰੇਏ ਪੁਨ ਬ੍ਰਿਤ ਅਭਾਵ ਕੇ ਸਾ
 ਧੀ ਪਰੇਏ॥ ਰਾਮਾਇਆ ਲਸੁਲਖ ਸਦਾ ਨਿਰ
 ਜੀ ਦੁਸਰੂਪ ਪਰੇਤੇ ਪਰੇਏ॥ ੨੪॥ ਸਿੱਖੇ ਵਾਚਾਇ
 ਕੁਗਵਨ ਕੇ ਸੁਪੰਚ ਕੋ ਨਿਰਲੇਕ ਹੋ ਸੁਨਾਇ॥ ਜਿ
 ਹੁਤਿ ਪਾਧ ਕਰਿ ਆਤਮਾ ਕਾਇ ਓਜੀ ਦੁਸਮਾਝਾ
 ਇ॥ ੨੫॥ ਚੋਕੋ ਕੇ ਸੁਪੰਚ ਅਥਾਨਿਰਲੇਕ ਹੋਏ॥

੨੬

ਮਨਸਿਸੇਸਕਲਸੇਰੇਹੇ। ਨਿਰਵਿਕਾਰਸਾਖੀਸੁ
ਧੇਬੇਧਾ। ਕਿਹਵਿਧਜੀਵਰੂਪਸੇਈਸੇਧਾ। ੨੬॥
ਗੁਰੇਵਾਚਾ। ੨੭॥ ਸੁਨੇਸਿਖਨਿਰਲੇਕਰਹੈਕੇਸਪੰਚ
ਕੋਜਾਨਾ। ਨਿਹਉਪਾਧਸੁਧਾਅਨੁਮਾਜੀਵਰੂਪ
ਗੁਣਉਮਾਨਾ। ੨੮॥ ਅੰਨਮੈਕੋਰੇਹਸਮਝਾਉ।
ਬਾਹਜਾਮਸਬੁਲਰੂਪਕਹਿਗਾਉ। ਕਰਮਇੰ
ਦੀਪਾਂਚਪੁਨਪ੍ਰਨਾ। ਪ੍ਰਾਨਮੈਕੋਸਤਾਸਕੋਮਾਨ।
੨੯॥ ਪਾਂਚਗਿਆਨਇੰਦ੍ਰੀਮਨਸਹਤਾ। ਮਨੇਮੈ
ਕੋਸਤਾਸਕੋਕਰਹਤਾ। ਬੁਧਿਗਿਆਨਇੰਦ੍ਰੀਪੁਨ

ਜੇਈ॥ ਵਿਗਿਆਨ ਮੈ ਕੋ ਸਕਯੋ ਪੁਨ ਸੇਈ॥
੨੮॥ ਮੁਲਾ ਮਾਵਿਦੁਆ ਮੈ ਸੁਨ ਜਾਤੋ॥ ਚੇਤਨ
ਪ੍ਰਤਿਬੰਬਤਰੁ ਇਓਤਾਤੋ॥ ਅਨੰਦ ਕੋ ਸਤਾ
ਸਕੋ ਕੋਹੇ॥ ਕਾਰਲਵਪੁਨਾ ਮਾਤੁਰਲਹੀ॥ ੩੦
੨੯॥ ਇਨ ਕੋ ਸਨਕਰਿ ਮਾਤਮਾਜੀ ਦੁਰੁਪਕਾਇ
ਓਜਾਨਾ॥ ਅਪਨਾ ਮਾਪਾ ਮਛਾਦੁਯੋ ਕ੍ਰਿਮਕੋ
ਸਾਨਿਓ ਮਾਨਾ॥ ੩੧॥ ਚੈ॥ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਜਾਨੈ
ਨਹੀ ਜੇਈ॥ ਕੋ ਸਹੁਕਾਰਿ ਮਛਾਦੁਤਿ ਸੇਈ॥
ਵਾਚਰੂਪ ਆਰਿਜੀ ਦੁਪਛਾਨਾ॥ ਆਕੋ ਨਿਰਲੇ

੩੦

ਕਹਿ ਚਿਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਵਾਚੁ ਰੂਪਈ ਸੁਰ
ਅਬ ਕੋਹੀ ਮਾਘਾ ਸੀਯੁ ਗਤਤਾ ਸੋ ਕੋ ਲੋਹੀ ॥
ਪਾਤੇ ਪਾਹਿ ਸਰੁ ਉਪਜਿ ਓ ਮਾਹਿ ॥ ਜਾ ਮੈ ਬਿ
ਤਪੁ ਨ ਲੀਨ ਸੁ ਜਾਹਿ ॥ ੩੩ ॥ ਸਰੁ ਜਗ ਕਾਰ
ਲਈ ਸੁਰ ਜੋਈ ॥ ਵਾਚੁ ਰੂਪ ਪਾਹਿ ਨਿਸ ਚੋ
ਸੋਈ ॥ ਈ ਸੁ ਲਖ ਕੋਹੀ ਅਬ ਜਾਤੋ ॥ ਸੁਧ
ਨਿਰੰਜਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁ ਤਾਤੋ ॥ ੩੪ ॥ ਸੋ ਪਾਹਿ ॥
ਸਤ ਏਕ ਅਖੰਡੁ ਰੂਪਾ ਵਿਹੀ ਨ ਸੁਨਾ ਮਨ
ਹੀ ਅਤਿ ਸੁਧਾ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਨਿਰਮਾਇ ਕੋ ਬੇ

੩

ਧਾਅਪਾਰਗੀਭੀਰਸੁਭਾਵਾਮੁਭਾਵਨਤਾਸਮਿਭੁ
 ਰੇਅਮਾਦਿਅਮਕਤਮਾਚਿਉਮਰੀਮਚਿਦਾਨੀਰ
 ਤੇਤੁਦਿਹੀਨਸਨਾਤਨਧਾਰੇ। ਰਾਮਾਦਿਅਮਾਲੁ
 ਸੁਈਸਰਕੇਪੁਨਲਖਸੁਰੁਪਸੇਵਉਚਾਰੇ॥੩
 ਪਾਸੇ। ਈਸਰਕੇਨਿਜਰੁਪਕਹਿਓਸਲਖਾਦਿ
 ਚਾਰਕੇ। ਤੇਤੁਦਿਹੀਨਅਨੁਪਸੂਤਿਅਨਭੁ
 ਵਰਲਨਕੀਓ॥੩੬॥ ਦੋਸੁਨੈਸਿਖਯਾ
 ਦਿਧਕਯੇਦੇਦਿਧਜੀਵਅਰੁਈਸਾ। ਲਖਰੁ
 ਪਤਿਯਦੇਕਹੈਕਹਿਓਦੇਵਦਿਧਤੀਸਾ॥੩੭॥ ਓ

੩੯

ਪੰਚਕੋਸਤੇਭ੍ਰਿਨਵਿਚਾਰੇ। ਨਿਜਸਰੂਪਸਾਖੀ
 ਨਿਰਧਾਰੇ। ਪ੍ਰਿਥਮਵਿਚਾਰਕੋਰੇ। ਐਸੇਪੁਨਾ। ਅਮ
 ਰੋਪਤਰੂਪਤਿ। ਆਗਨਿਸਚੈਸੁਨਾ। ੩੮। ਸਿੱਖੇ
 ਦਾਨਾ। ਭਗਵਨਕੋਸਭ੍ਰਿਨਹਭ੍ਰਿਕੋਸੇ। ਸਾਖੀ
 ਰੂਪਕੋਰੇਦਿਖਜੈਸੇ। ਹਭ੍ਰਿਤੇ। ਅਲਪਬੁਧਿਨਿ
 ਜਮਾਨੇ। ਤਾਂਤੇਪ੍ਰਸਨਬਹੁਨਪੁਨਠਾਨੇ। ੩੯
 ੩। ਗੁਰੇਦਾਨਾ। ਸੁਲੋਤਾ। ਪੁਨਿਭ੍ਰਿਕੋਸਤੇਭ੍ਰਿਨਤੇ
 ਹਿਨਿਜਰੂਪਾ। ਸਤੁਚਿਤਮਾਨੀਦਰੂਪਤੁਮੇ
 ਚਲਸਦੁਕਾਵਅਨੁਪਾ। ੪੦। ਐਸੇ। ਸਤੁਸਰੂਪ

ਆਤਮਤੁ ਜਾਨਾ ॥ ਅਕ੍ਰੋਹੁ ਪਾਮਖੰਤੁ ਪਲੁਟਾਨ ॥ ੪੧ ॥
 ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਸਾਖੀ ਤੁਹਈ ਮੈ ॥ ਨਿਜ ਸ੍ਵਰੂਪ ਤੇ
 ਹਿਦਿ ਉਕੀ ਮੈ ॥ ੪੨ ॥ ਸਿਧੋ ਦਾਨਾ ਸਤਿ
 ਤਾਮਾਨੰਦ ਰੂਪ ਹਉ ਕੈਸੇ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਿਸੰਦੇ
 ਅਬ ਤੈਸੇ ॥ ਹਉ ਤੇ ਦਰਲਾਸੁ ਮਹੀ ਕਾਰੀ ॥ ਸੁ
 ਖਦੁ ਪਕਰਿ ਬਾਂਧਿ ਭੀਸੀ ਸਾਰੀ ॥ ੪੩ ॥ ਖਟ ਉਰ
 ਮਕੋ ਮਨੁ ਭਵ ਕ੍ਰੋਧ ॥ ਦੇਹ ਰੂਪ ਆਪਾ ਮਨੁ ਸੰਚੇ ॥
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸੇ ਬਾਂਧਿ ਚੀਤਾ ॥ ਕਬਹੂ ਮਨਿ ਨਿਸਚ

੩੨

ਲੁਨੀ ਕੀ ਤਾ ॥ ੪੩ ॥ ਕੈਸੇ ਮਛੇ ਸਾਖੀ ਹਉ
ਸੁਨਾ ਕੋਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਥ ਤੇ ਸੇ ਪੁਨਾ ਪ੍ਰਥਮ
ਯਾਹਿ ਸੇ ਕੋਹੇ ਗਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਭਵ ਸਿੰਧ ਉ
ਧੋਰੇ ॥ ੪੪ ॥ ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ ॥ ਏਥੀਨ ਧੀਨ ਮਥ
ਸਿਖ ਤੁਸੁ ਵਲ ਕੋਰੇ ਮਨ ਧਾਰਾ ॥ ਜਿਹ ਦ੍ਰਿਧ ਮ
ਬਭਵ ਸਿੰਧ ਤੇ ਵੇਗ ਤੁਓ ਤੋਰੇ ਪਾਰਾ ॥ ੪੫ ॥ ਅੰ
ਨ ਮੈ ਕੋ ਸਦੇ ਹਜੇ ਹੋਇ ॥ ਸੇਨ ਜੀ ਤੁਨਿ ਸਚੇ ਕ
ਰਿ ਸੇਇ ॥ ਕੈਸੇ ਸੇ ਮਥ ਤੇ ਹਸੁਨਾ ਉ ॥ ਸੁਤਿ

ਪੁਕਤ ਅਨੁਭਵ ਕਰਿ ਗਾਉ॥੪੬॥ ਵੇਹੁ ਤਿਤਪ ੩੩
 ਤਿਪੁਰਬ ਸੁਨ ਜਾਤੋ॥ ਅਸਰੀਰ ਨਹੀ ਤੁੰਤ ਬਤੁ
 ਤੇ॥ ਵੇਹੁ ਅਗੁਵ ਪੁਨ ਉਤਰਿ ਕਾਲਾ॥ ਅਰਿ ਸਰੀ
 ਰਤੁ ਨਾਹ ਨਭਾਲਾ॥੪੭॥ ਤੈਸੇ ਮਧ ਜਾਨਤੁ ਪੀਰ
 ਤੀਨ ਕਾਲੁ ਤੁੰਨਾਹ ਸਰੀਰ॥ ਵੇਹੁ ਤਿਸਤੁ ਵਿਸਦਾ
 ਧਾਰਾ॥ ਅਕੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੋਰੇ ਵੀਚਾਰ॥੪੮॥ ਸੇਖ
 ਗਾਅ ਨਿਤ ਸਰੀਰਾਵਿ ਨਾਸਾ॥ ਮੰਗਲੁ ਤਾਸਮੈ ਆ
 ਤੁਮਤਾ ਨਹੀ ਧਾਰੇ॥ ਆਪਨੀ ਉਤਪਤਿ ਤੇ ਪੁਰਬ ਕੇ
 ਹਸੁ ਪਾਹੀ ਤੇ ਪ੍ਰਾਗ ਅਗੁਵਾਵਿ ਚਾਰੇ॥ ਸਰੀਰਾਵਿ

ਨਾਸਤੇਉਤਰਕਾਲਪ੍ਰਪ੍ਰਸਾਮਰੁਗਵਸਰੀਰਉ
ਚਾਰੇ। ਤੈਸੇਹੀਮਧਸੁਗਮਦਿਆਲਸਰੀਰਕੋਸ
ਖੀਸਦੈਵਾਨਿਆਰੇ। ੪੮। ਤੈ। ਅੰਨਮੈਕੋਸ
ਦੇਹਜੇਜੰਨ। ਸੇਤੁਨਹੀਨਿਸਚੇ। ਯਿਉਮਾਨ।
ਤਾਤੇਵਰਲਾਸਮਹੀਕਾਰਾ। ਤਿਆਗਕਰੇਮਨ
ਕਰਿਵੀਚਾਰ। ੫੦। ਜਨਮਮਰੁਕਦੇਹਕੋਹੀ
ਤੂਅਜਮਮਰਪ੍ਰਗਟਿਕਾਰਿਸੇਈ। ਅਹਿਜਨ
ਤੂਚੇਤਨਵਪਧਾਰ। ਸਾਖੀਅੰਕ੍ਰਮਾਤਮਸਾਰ
॥ ੫੧॥ ਸਿਖੋਵਾਚ। ਦੋ। ਕੁਗਵਨਤੇਹਿਪ੍ਰਸਾ

੩੪
ਦਿਕਾਰਿਹਉਸਰੀਰਨਹੀਹੋਇ। ਵਰਲਾਸੂਮ
ਆਰਿਮਾਨਤਿਉਰਹਿਓਨਮਨਮੈਸੋਇ। ੫੨।
ਚੈ। ਵੇਹਭੀਨਆਤਮਹਉ। ਪ੍ਰਾਲਾ। ਪ੍ਰਾਲਹੁਕ
ਰਿਵੇਹਚੇਸਦਤਮਾਨ। ਚੇਤਨਰੂਪਪ੍ਰਾਲਹੈਜੋ
ਤੋ। ਕੋਸਪ੍ਰਾਲਮੈਆਤਮਤਾਂਤੋ। ੫੩। ਗੋਰ
ਵਾਚ। ਸੁਨੇਤਾਤੁਆਪਨੋਹਿਤਜੇਈ। ਪ੍ਰਾਲਮੈ
ਕੋਸਨਾਹਤੁਸੇਈ। ਪ੍ਰਾਲਹੁਕਾਧੇਰਕਹੈਜੇਇ
ਸੇਤਉਪ੍ਰਾਲਰੂਪਨਹੀਹੋਇ। ੫੪। ਸੈਏਆ।
ਤੀਨਅਵਸਥਾਮੈਜਾਨਸਦਾਇਕਰੂਪਹੀਪ੍ਰ

ਲਰਹੈ ਪੁਨ ਜਾਤੇ॥ ਅਪ ਕੋ ਨਾਹਿ ਪਛਾਨਿ ਤ
ਏ ਪੁਨ ਅਨੁ ਕੋਰੀਆ ਨ ਨਹੀ ਤਿਹ ਤਾਤੇ॥ ਦਿ
ਗਾਇ ਵਿਗਾਰ ਨ ਜਾਨ ਸਕੈ ਅਤਹੀ ਜਨਕ ਰੂਪ
ਨ ਚੇਤਨ ਤਾਤੇ॥ ਪ੍ਰਾਨਿ ਕੋ ਸਾਖੀ ਅਖੰਡੁ ਸ
ਦਾਨੰਦ ਗਾਮਾਇਆ ਲੁਭ ਅਲੇਪ ਸੁਵੰਤਾ॥
੫੫॥ ਚੈ॥ ਅਤਿ ਅੰਤ ਪ੍ਰਾਨੁ ਮੈ ਜਨਕ ਪਾਰਿਚ
ਨ॥ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਨ ਨਹੀ ਜਾਨ॥ ਅਪਨੇ
ਆਪੁ ਨ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਤੁੰ ਤੇ ਜਨਕ ਨਿਸਚੈ
ਪਾਰਿਆਨ॥ ੫੬॥ ਕਹਿ ਓ ਪ੍ਰਾਨੁ ਮੈ ਕੋ ਸ

ਸੁਨਾਇ। ਸੁਨਾਇ। ਸੁਨਾਇ। ਸੁਨਾਇ। ਸੁਨਾਇ। ३੫
 ਪ੍ਰਾਨਮੈ ਕੋ ਸਮਾਖੀ ਪੁਨਜੇਈ। ਨਿਜ ਸੁਰੂਪ
 ਪਾਰਿਚਾਨੇ ਸੇਈ। ੫੭॥ ਸਿਖੇ ਵਾਚਾ ਚੈ। ਭੁਗ
 ਵਨ ਮਨ ਜਾਨਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨਾ। ਕੋ ਸਮਨੇ ਸੇ ਆਤ
 ਮਠਾਨਾ। ਹਉ ਅਬ ਕੋ ਸਮਨੇ ਸੇ ਕੁਇ ਓ।
 ਆਹਿ ਨਿਸਚਾ ਸੇ ਰੇ ਮਨ ਦੁ ਓ। ੫੮॥ ਗੁਰ
 ਵਾਚਾ। ਸੁਨੇ ਸਿਖ ਨਹੀ ਮਨ ਤੁਹੇਇ। ਕੋ ਸੇਨਾ
 ਹਿ ਕੋਹੇ ਅਬ ਸੇਇ। ਸਿਖ ਲਪਰ ਲਾਮੀ ਮ
 ਨ ਕੋ ਜਾਨਾ। ਕੋ ਸਮਨੇ ਸੇ ਜਨ ਪਹਚਾਨਾ। ੫੯॥

ਸੈਯਾਗਿਗਾਰਿਕਮਾਗਿਮਹੀਕਾਰਕਰੈਨਿ
ਤਚੈਚਲਰੂਪਨਹੀਇਕਸਾਰੇ। ਬਨਤਾਸੁਤ
ਗੁਹਧਨਾਦਾਇਕੋਮਮਤਾਬਹੁਜਾਨਕਰੈਅਤਿ
ਪਿਅਮੋਰੇ। ਕਬਹੁਸੁਨਕਾਮਕੋਰੂਪਧਰੈਖਿਲੁ
ਸੇਪੁਨਕੋਧਸਰੂਪਾਦਿਚਾਰੇ। ਮਨਸਾਖੀਸੋਗਮ
ਇਆਲਸਦਾਇਕਰੂਪਸਜਾਨਜੋਹੇਮਨਨਿ
ਅਮੋਰੇ। ੬੦॥ ਛੇ। ਵੇਹਮਾਗਿਪੁਨਕਰੈਹੀਕਾ
ਰਾਮਮਤਾਪੁਤ੍ਰਾਦਕਮੀਝਾਰਾ। ਕਾਮਰੂਪਪੁਨ
ਕੋਧਰੂਪਸੁਨਾ। ਖਿਲਪੂਲਾਮੀਤੁਹਿਜਾਨਪੁਨ।

੬੧)। ਦੋ ਕੋਸ ਮੇਰੇ ਜਾਨ ਹੋ ਜਨ ਪੁਨੀਆ ਬਿ
 ਆਰੁਪਾ। ਆ ਕੋਸਾਖੀ ਆਤਮਾ ਚਿਦਪਤ
 ਰੂਪ ਅਨੁਪਾ। ੬੨)। ਦੋ ਕੋਸ ਮੇਰੇ ਜਾਨ
 ਅਤਿ ਸੁਖ ਸਾਖੀ। ਦੁਗਿਆਨਾ ਮਨ ਕੀ ਗ
 ਤਿ ਕੋ ਦੇ ਤਾਜੇ ਹੋ। ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਸੁਤਿ ਤਰਸੇ ਹੋ। ੬
 ੩)। ਸਿਖੇਵਾਚਾ। ਦੋਹਰਾ। ਭਗਵਨ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਕਾਰਿ ਜਾਨਿ ਓਹ ਉਮਨ ਨਾਹਿ। ਮਨ ਅੰਤ
 ਰਾ ਦੁਗਿਆਨਾ ਮੇਰੇ ਸਰੂਪ ਮੁਖਾ ਮਾਰਿ। ੬੪)
 ਗੁਰੇਵਾਚਾ। ਦੋ। ਦੁਗਿਆਨਾ ਮੇਰੇ ਕੋਸ ਨਾਹ

੩੬

ਤੁਜਾਨਾ। ਤਿਹਗਿਆਤਾਨਿਸਚੈਤੁਮਾਨਾ। ਸੁਖੇ
 ਪਤਕਾਲਮੈਲੀਨਪਛਾਨਾ। ਆਰੀਅਨੁਕੁਦ
 ਸਾਖੀਕਰਿਜਾਨਾ। ੬੫॥ ਸੈਯਾ। ਅਮਨੇਕਸੀਸਾ।
 ਗਵਿਗਾਰਵਿਖੈਬੁਧਿਮਾਨਪੂਲਾਮਸਰੂਪਧਰੈ
 ਜਾਕਬਹੁਪਰਰੂਪਧਰੈਪਰਰੂਪਧਰੈਨਦਾਜੇ
 ਉਬਹੁਭੇਖਕਰੈਜਾ। ਸਬੋਪਤਮੈਅਤਿਲੀ
 ਨਸੁਜਾਨਾਯਾਥਾਪਿਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰੀਤੁਕ੍ਰਿਸਾਨਗਰੈਜੁ
 ਗਬੁਧਕੇਸਾਖੀਸੇਰਾਂਮਾਦਿਆਲਸਦਾਨੀਦਰੁ
 ਪਪਰੈਤੇਪਰੈਜੁ। ੬੬॥ ਚੈ। ਗਵਿਗਿਆਨਕੋਸ

ਜਾਨਪੁਨਾਮੈਸੇ॥ ਵਿਰਚਾਰੀਪੁਰਗਾਟਿਕਰਤੇਸੇ ३੭
ਅੰਤੁਤੇਵਿਰਚਾਰੀਜੇਹੋਈ॥ ਮਿਥਿਆਮਾਰੁਪਪਦੁ
ਨੈਸੇਈ॥ ੬੭॥ ਵਿਗਯਾਨਕੇਸਸਾਖੀਪੁਨਜੇ
ਹੋ॥ ਨਿਜਸਰੂਪਪਰਿਚਾਨੈਸੇਹੋ॥ ਜਬਪਰਿ
ਗਯਾਨਪੁਰਗਾਟਿਤੇਹੋਇ॥ ਖਟਉਗਮਨਹੀ
ਤੁਸੁਮੈਸੇਇ॥ ੩੮॥ ਤੇ॥ ਜਨਮਮਰਚਲਹੋਦੇਹ
ਕੋਅਸਨਧਿਪਾਸਾਪ੍ਰਾਣ॥ ਹਰਖੈਸੇਕਮਨਕੇ
ਪੁਰਗਾਟਿਸਾਖੀਮੈਨਹੀਮਾਨ॥ ੬੮॥ ਸਚਬਧ
ਰਮਸੈਸਾਚਕੇਕੋਸਨਮੰਗਿਧਛਾਨ॥ ਸਾਖੀ

ਸਦਾ ਕੁਟੁਮਬੁ ਹੋ ਅਕੋ ਨਿਰਮਲ ਗਯਾਨ
॥੭੦॥ ਸੇਯਾ ਜਨਮਾਨਿ ਵਿਕਾਰ ਸੁਨੇ ਹਮੈ
ਜਾਨਨੀ ਪਤਮਾਨ ਸੁਆਮੀਆ ਜੀ ॥ ਅਸ
ਨਾਨਿ ਵਿਕਾਰ ਸੁਪ੍ਰਾਨ ਕੀਨੀ ਤਾਸ ਕੋ ਲੇ
ਪਸਰੁ ਪਸੇਆ ਜੀ ॥ ਕਾਮਾਨਿ ਵਿਕਾਰ ਮੇ
ਨੇਕ ਸਦਾ ਮਨੁ ਪਸਰੁ ਪਾਵਿਐ ਪਤਨਾ ਜੀ ॥
ਗਮਾਨਿ ਮਾਲਾ ਮਖੰਡੁ ਸਦਾ ਨੀਰ ਸੁਪਸਰੁ ॥
ਦੁਆ ਮਲੇ ਪਸਦਾ ਜੀ ॥੭੧॥ ਚੈ ॥ ਮਾਨੀਰ
ਮੈ ਕੋ ਸਪੰਚ ਮਾਜਨਾ ਤਾਸ ਸਦੁਪ੍ਰਾਪਤਿ

ਕਰਿਮਾਨਾ। ਅੰਤਰਮੁਖ ਬੁਧਿ ਬੂਤ ਹੋ ਜੇਈ॥
 ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਤਾ ਸਮੇਂ ਹੋਈ॥ ੭੨॥ ਸਿੰਦੂ०
 ਰੂਪ ਕਰਿ ਲੀਨ ਸੁਜਾਤੇ॥ ਕਾਰਲੁ ਸੁਖ ਪਾਤਿਜ
 ਨ ਸੇਤਾਤੇ॥ ਆਨੰਦ ਮੈ ਕੋ ਸਨਾਂਹਿ ਰੂਜਾਨਾ॥ ੭੩॥
 ਮੈ ਮਨ ਭਵ ਕੋ ਹੋ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ੭੪॥ ਕਵਾਂਚਿ ਤੋ
 ਇਨਾਹਿ ਪੁਨ ਹੋਇ॥ ਸੁਖ ਪਾਤਿ ਰੂਪ ਸਦਾ ਨਹੀ
 ਸੋਇ॥ ਅਕੁੰਦਿ ਪਦਾਰਥ ਦੁਤ ਸੁਨ ਜਾਤੇ॥
 ਮਿਥਿ ਮਾਧੂਗਾਟਿ ਪਛਾਨੇ ਤਾਤੇ॥ ੭੫॥ ਸਿੰਧ
 ਦਾਨ॥ ਦੋ ਕੋ ਸਪਾਂਚ ਕੋ ਤਿ ਮਾਗ ਕਰਿ ਨਿਜ

੭੨

ਸਰੁਪ ਕੋਰੇ ਜੋਇ। ੧੫। ਆਤੇ ਬਿੰਨ ਸੁਪ੍ਰਗਾਟਿ ਕਰਿ ਕ
ਰੇ ਸੇ ਆਤਮ ਸੇਇ। ੧੫। ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ ਚੈ। ਜਾ
ਕਰਿ ਘੋਰੇ ਅਨਰੁ ਵਹੇਤਾ। ਤੁੰਗਿ ਨਿਵਾਰ ਕਰੇ
ਨਉ ਦੇਤਾ। ਮਾਨਿ ਦਮੈ ਕੋ ਸਮਾਹਿ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਾ।
ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਟਿ ਸੁਆਤਮ ਬਿੰਬਾ। ੧੬। ਸ੍ਵਪ੍ਰਕ ੦
ਸਸਾਖੀ ਸੇਈ ਜਾਨ। ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਅਪੇਖਿ ਮਾਰ
ਹਤ ਪਛਾਨ। ਗੀਆਤਮ ਮਗੀਆਤਮ ਤੇ ਪਰੇ
ਕਹੀਐ। ਬੇਧ ਰੂਪ ਆਤਮ ਸੇ ਲਹੀਐ। ੧
੭। ਸ੍ਵਪ੍ਰਕ ਜੇਤਿ ਆਤਮ ਸੁਤਗਾਯੋ। ਨਿਜ ਸ੍ਵ

ਰੂਪਚੇਤਨਠਹਰਾਯੋ। ਆਦਿਧਤੇਰਚੇਤਨ
 ਰੂਪ। ਸਦ੍ਰੁਪ੍ਰਕਾਸਮਤਿਸੁਧਮਨੁਪਾ। ੭੮
 ਮਮਬਤੇਰਸਤਰੂਪਕਹੇਸੁਨਾ। ਤੀਨੈਕਾਲ
 ਅਬਾਧਪ੍ਰਗਟਿਪੁਨਾ। ਸਰਬਬਾਧਕੇਸਾਖ
 ਸ਼ਾਰਾ। ਸਤਿਸ੍ਰੁਪ੍ਰਾਪਿਓਕਹਿਉਉਚਾਰਾ।
 ੭੯। ਨੇਹਗਰਿਕਾਵਿਰਚਾਰੀਜਾਨਾ। ਮਾਦਿਰੁ
 ਚਾਰਤੂਨਿਸਚੈਮਾਨਾ। ਸੋਕੈਸੇਮੈਸੇਸੁਨਿਜਾਤੇ
 ਪ੍ਰਗਟਿਕਹੇਨਿਰਲੇਅਬਿਤਾਂਤੇ। ੮੦। ਜ
 ਗੁਤਮਾਹਿਸੁਪਨਨਹੀਪਈਮੈ। ਤ੍ਰਿਜਾਗੁਤ

੩੯

ਸਾਖੀ ਸਤਿ ਲਹੀ ਐ। ਸੁਪਨ ਵਿਖੈ ਜਾਗੂਤ
 ਵਿਭੁ ਚਾਗ। ਸਾਖੀ ਸੁਪਨ ਵਿਖੈ ਸਤਿ ਧਾਗ। ੮
 ੧। ਸੁਖ ਪਤ ਅਵਸਥਾ ਮੈ ਸੁਨ ਜਾਨਾ ਜਾਗੂਤ
 ਸੁਪਨ ਅਗਾਵ ਦੁਖਾਨਾ। ਸੁਪਨਿ ਸਾਖੀ ਸਤਿ ਸੁ
 ਰੂਪ। ਸੁਖਾ ਦਕ ਅਨ ਕੁਵ ਕਰਤ ਅਨੁਪ।
 ੨। ਤੁਰੀਆ ਮੈ ਤੀਨੇ ਵਿਭੁ ਚਾਗ। ਬ੍ਰਿਤ ਅਗੁ
 ਵ ਸਾਖੀ ਸਤਿ ਧਾਗ। ਤਾਤੇ ਸਤਿ ਸਰੂਪ ਤ੍ਰਿਹਈ
 ਐ। ਸਿਸੇਰ ਹਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਿ ਲਹੀ ਐ। ੩
 ੩। ਸੈ ਪਾਸਾ ਸਤਿ ਸਰੂਪ ਕੇ ਰੂਪ ਕਰਿ ਚਿਪਨ

ਤਾਹੀ ਮੈਚਿ ਤਨਿਰਿ ਤਰਧਾਰੇ। ਦੇਹਾਇ ਅਨਾਤੁ ੪੦
ਮਜਾਨ ਅਨਿ ਤਸਾਖੀ ਸ੍ਵਰੂਪ ਸਦੇ ਵਾਇ ਚਾਰੇ
ਸੋਨਿ ਜਰੂਪ ਅਨੁਪ ਚਿਦਾਰੀ ਦਯਿ ਭਿਕਰਿ ਹੋਵੇ
ਪੁਰਾਨ ਭਿਚਾਰੇ। ਰਾਮਾਇ ਮਾਲ ਸਰੂਪਾਇ
ਚਾਰ ਸੁਚਿਤ ਮੈਧਾਰ ਸੁਦੇ ਤਵਿਸਾਰੇ। ੮੪੦।
ਸੋ। ਕਰਿ ਓਸ ਸਤਿ ਸ੍ਵਰੂਪ ਸਾਖੀ। ਚਿਤ ਪਨਧ
ਰਮਨ। ਅਬ ਮਾਨਿਦ ਅਨੁਪ ਕੋਹੇ ਸੁਵਿਧ
ਤਜਾਨ ਕੋ। ੮੫। ਸਤਿ ਚਿਤ ਸਾਖੀ ਰੂਪ ਜੇ
ਸੋ ਪਨ ਮਾਨਿਦ ਜਾਨ। ਜਿਹ ਮਾਨਿਦ ਕੋ ਲਿਖ

ਕਰਸਰਬਜੀਵਸੁਖਮਾਨ। ੮੬॥ ਤੇਰੇ
 ਗਾਇਆਨਾਤਮਸੇਸੁਨਜਾਂਤੇ। ਨਹੀਅਨੀਰ
 ਰੇਤਪੁਨਤਾਂਤੇ। ਤੇਰੇਅਨੀਰਰੂਪਹੈਜੇਈ।
 ਦੇਗਾਇਆਨੀਦੀਤਿਹਕਰਿਹੈਈ। ੮੭॥
 ਮਨਬੁਧਿਆਗਾਇਸਾਧਨਹੈਜਿਤੇ। ਜਾਗੁਤ
 ਸੁਪਨਸੁਮਨਾਨਸੁਤਿਤੇ। ਸੁਖੋਪਤਿਆਹਿਲੀ
 ਨਜਾਬਹੈਈ। ਸੁਖਸੁਰੂਪਅਨੁਭਵਕਰਿ
 ਸੇਈ। ੮੮॥ ਬਿਵਹਾਰਕਰਲਸਮਰਬਪੁਨ
 ਜਾਨ। ਮਨਚਿਤਬੁਧਿਇੰਦ੍ਰੇਅਭਿਮਾਨ। ਤੰ

ਤੇ ਤੇਰੇ ਆਨੰਦ ਰੂਪਾ ਸਤਿ ਚਿਤ ਸਾਖੀ ਸਦਾ ੪੧
ਅਨੂਪਾ ॥੮੯॥ ਯਾ ਤੇ ਤੂ ਆਬਿ ਮੈ ਸੋ ਜਾਨਾ
ਸਤਿ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਸੁਮਾਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂ
ਪਾ ਆਪਾ ਪਾਹਿ ਚਾਨਾ ॥ ਸਤਿ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਦੁਖਾਨਾ ॥੯੦॥ ੨੦ ॥ ਸਤਿ ਚਿਤ ਆਨੰਦ
ਰੂਪਾ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਵੈ ਤਨ ਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰ ਆਤਮਾ ਨਿਜਾ ਸੁਰੂਪ ਪਾਹਿ ਚਾਨਾ ॥
੯੧॥ ਈਸਰ ਜੀ ਵਉ ਪਾਧਿ ਕੈ ਸਮ ਸੁ ਕਰੇ
ਪੁਨਤਿ ਆਗਾ ॥ ਯਾ ਕੇ ਲਖ ਸੁਰੂਪ ਤੁਹ ਕਰਿ

ਉਸਤਮੈ ਜਾਗਾ ॥ ੮੨ ॥ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਸਰਬ
ਤਮਾ ਕਰਿ ਓਯੋ ਦਿਖਵਤਿ ਜਾਨਾ ਤੁੰਗਮੈ ਇਸ
ਬਿਤਪਾਇ ਮਨ ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ ਪਾਰਿ ਚਾਨਾ ॥ ੮੩ ॥
ਸੋ ॥ ਆਤਮ ਤਤ੍ਵ ਦਿਚਾਰ ਕਰਿ ਓਧਿ ਖਤੁ ਰਿਪੁ
ਗਟ ਕਰਿ ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰਹੁ ਨਿਰਧਾਰ ਜੇ ਮਨ ਮੈ
ਕੇ ਸੀ ਕੁਢੈ ॥ ੮੪ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਸੁਖ
ਰਸ ਗੀਥੇ ਗੁਰਮਿਖ ਸੇਬਾ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਪਰਮਰਿ
ਸਪਰਬਾਜ ਕਾਚਾਰ ਯਗਮਾਇਆ ਲਲਿ
ਖ ਸਦਾ ਨਿਰਵਿਦੁ ਪਾਵਿਰ ਚਤੋ ਆਤਮ ਤਤ੍ਵ

ਵਿਚਾਰਵਰਨਨੀਨਾਮਚਤਰਥੇਹੁਲਾਸਾ॥੪॥
ਸੋਖੇਵਾਚਾ॥ ੨੦॥ ਕੁਗਵਨਤੁਮਰੇਵਚਨ
ਕਾਰਿਜਾਨਿਓਆਤਮਸਾਰਾ॥ ਕਛੁਸੁਖਮਸੀ
ਸੇਰਿਏਸੇਅੰਬਿਕੋਹੋਵਿਚਾਰਾ॥ ੧੦॥ ਚੋਕੁ
ਗਵਨਕੋਮਲੁਵਚਨਤੁਮਾਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਮ
ਸੁਨਮਨਸੇਧਾਰੇ॥ ਪੰਚਕੋਸਤੇਆਤਮਨਿਆ
ਰੇ॥ ਨਿਜਸਰੂਪਸਾਖੀਸੁਵਿਚਾਰੇ॥ ੨੦॥ ਦਿਕਸੀ
ਸਾਓਪਜਓਮਨਜਾਤੇ॥ ਨਾਸਕਰੇਕਰਿਵਚਨ
ਸੁਤਾਂਤੇ॥ ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਦੇਕਤਾਗਿਆਨਾ॥ ਪ੍ਰ

੪੨

ਗਾਇਕੋਰੇਨਿਸਚੈਕਾਰਿਜਾਨਾ। ੩॥ ਜਨਦਪਤੁਮੇ
ਦੇਕਤਾਗਿਅਮਾਨ। ਅਰਥਨੁਆਗਕਾਰਿਓਸੁ
ਜਾਨਾ। ਅਲਪਬੁਧਿਜਾਨਉਨਹੀਜਾਤੇ। ਸੇ
ਆਬਿਕੋਰੇਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਤਾਤੇ। ੪॥ ਗੁਰੇਵਾਨਾ।
੨॥ ਧੀਨਪੀਨਤੁਸਿੰਘਾਬਕੀਓਪ੍ਰਸਨਨਿਰਧ
ਗ। ਸੁਨਅਬਉਤਰਪ੍ਰਗਾਇਕਾਰਿਮਨਮੇਸਾਰ
ਦਿਨਾਰ। ੫॥ ਚੋ। ਸੁਨਉਤਰਅਬਯਾਕੋਕ
ਚੋ। ਸੀਸੇਸਕਲਤੇਹਿਅਬਦੋਰੀ। ਜੀਵਬ
ਹਮਦੇਕਤੁਗਿਅਮਾਨਪਨਾ। ਕੋਰੇਪ੍ਰਗਾਇਕਾਰਿ

ਸਿਸਚੇਤਿਉਸੁਨਾ। ਵਾਸੈਯਾ। ਛੋਰੇਗਿਬਡੀ ੪੩
 ਸਾਮਵੇਦਕੀਸਾਖਸੁਤਾਹਮੈਤਤ੍ਰਮਸੀਪੁਨਗਾ
 ਇਯੋਗਈਸੁਰਜੀਵਵਿਰਾਗਜੇਉਦੁਰਕੀਓ ੫੬
 ਵਿਧਸਿਉਸਮਸ਼ਾਯੋ। ਵਾਚਸਰੂਪਮੈਭੁਦੇਕ
 ਹਿਓਪੁਨਲਖਸਰੂਪਮਭੁਦਸੁਲਾਇਓ। ਓ
 ਪਾਧਿਕਉਤਿਅਗਸਰੂਪਕਉਲਖਸੁਦੇਕਹਿ
 ਰਾਮਾਦਿਅਾਲਜਨਾਇਓ। ੧੧। ਵੇ। ਤਤ੍ਰਮ
 ਸੀਸਾਮਵੇਦਕੇਮਹਾਂਵਾਕਜੇਜਾਨਾ। ਛੋਰੇਗ
 ਵਿਖੇਦੁਰਨਨਕੀਓਜੀਵਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਗਿਆ

ਨਾ। ੮। ਸਿੱਖੇਵਾਚਾ। ਤੇ। ਸਾਂਮਵੇਰਸਾਂਖਾ
ਵਿਖੇਮਗਾਂਵਾਕਜੁਵਖਾਨ। ਕਿਹਵਿਧੋਸੇਵਰ
ਨਨਕੀਓਪ੍ਰਗਟਿਕੋਹੋਸੇਈਜਾਨ। ੮੫। ਗੁਰੇ
ਵਾਚਾ। ਤੇ। ਸੁਨੇਤਾਤਮਬਿਰਾਖਸੁਨਾਉ। ਜਿ
ਉਕਾਤਿਉਸੁਤਿਕਰਿਸਮਸੁਤਾਉ। ਸਾਂਮਵੇਰਦੰ
ਦੋਗਸੁਜਾਂਤੇ। ਤਾਂਮੈਮਗਾਂਵਾਕਸੁਨਤਾਂਤੇ। ੧੦
। ਤਤ੍ਰਮਸਿਮਗਾਂਵਾਕਸੁਜਾਨ। ਪਦਤ੍ਰੈਪ੍ਰਗਟਿ
ਕੋਰੇਵਖਿਆਨ। ਤਤ੍ਰਪਦਈਸੁਰਕੋਸੁਨਜਾਂਤੇ
। ਤ੍ਰਿਪਦਜੀਵਪ੍ਰਗਟਿਪੁਨਤਾਂਤੇ। ੧੧। ਅਮਿ

ਪਦਬ੍ਰਹਮਏਕਤਾਜਾਨਾਤੀਨੋਅਰਥਕੋਹਿਸੁਨ ੪੪
ਮਾਨਾਜੀਵਈਸੁਰਾਮਉਪਾਧਕਭੇਦਾਉਪਾ
ਧਰਹਤਬ੍ਰਹਮਪੁਨਵੇਦਾ। ੧੨। ਨਹਿਉਪਾਧਬ੍ਰ
ਹਮਮੈਜਾਨਾ। ਸੁਤਿਵਿਰੋਧਤੇਕੀਓਪ੍ਰਮਾਣਾਏ
ਕਾਮਦੈਤਬ੍ਰਹਮਸੁਨਜਾਨੇ। ਨਹੀਨਾਨਤ੍ਰਕ
ਹਿਓਸੁਤਤਾਤੇ। ੧੩। ਸਿਓਦਾਚਾ। ਵੇਹਗਾ।
ਭੁਗਵਨਜਾਹਉਪਾਧਿਕਰਿਭੇਦਜੀਵਾਮਰੁਈ
ਸਾਸੇਅੰਪ੍ਰਗਾਟਿਵਖਾਨੀਅੰਕ੍ਰਿਪਾਕੋਰੇਜਗ
ਟੀਸਾ। ੧੪। ਸੁਨੇਸਿਖਵਰਨਨਕੋਰਉਪਾਧਿਟੀ

ਬ

ਸਮਰਜੀਵਾਨਿਰਉਧਾਧਪੁਨਬ੍ਰਹਮਸੁੰਨ
 ਜਗੰਨਜੀਵਨਧੀਵੁ॥੧੫॥ਕੋਜੀਵਈਸ
 ਉਧਾਧਿਸੁੰਨਜੋਤੋ॥ਮੁਲਾਮਾਵਿਦਿਆਪ੍ਰਗਟ
 ਸੁਤੰਤੋ॥ਅਨਾਦਮਾਨਿਰਿਵਚਨੀਸਮਸ੍ਰਾਉ
 ॥ਅਮੈਪ੍ਰਗਟਿਸੁਤਿਸਾਧਸੁਨਾਉ॥੧੬॥ਅ
 ਜਾਏਕਮਾਇਆਪੁਨਜਾਨਾ॥ਤ੍ਰਿਬਿਪਰੁਪਤਾਕੇ
 ਪਹਚਾਨਾ॥ਲੇਹਤਸੁਕਲਕ੍ਰਿਸਨਦੁਪਧਾਰਾ॥
 ਬ੍ਰਹਮਵਿਧਪੂਜਾਸ੍ਰਿਜਿਉਦਿਸਤਾਰਾ॥੧੭॥ਆ
 ਇਆਕੋਯਾਰਿਪ੍ਰਗਟਿਰੁਪਸੁਨਾਕਾਰਿਉਦਿਦਸ ॥੦

ਖਾਮੋਇਉਪੁਨਾ।ਪੁਨਮਾਇਆਕੋਵੁਵਿਧਿਪ
 ਹਿਚੰਨਾ।ਸਤਿਸੁਧਾਮਾਵਿਸੁਧਸੁਮਾਨ॥੧੮॥
 ਸਤਿਸੁਧਾਮਾਇਆਪੁਨਕਰੀਐ।ਰਜਤਮਵ
 ਤੀਮਾਵਿਦਿਆਲੁਜੀਐ।ਆਪਾਉਪਹਤਈ
 ਸਪਾਹਿਚੰਨਾ।ਮਾਵਿਦਿਆਪ੍ਰਤਿਬਿਬਤਜੀ
 ਉਮਾਨ॥੧੯॥ਸੈਯਾ।ਜਨਦੀਪਿਏਕਮਧੰਨੁ
 ਚਿਦਾਨਿਦਵੈਤਵਿਜੀਨਸੁਤੇਪੁਰਕਾਸਾ।ਤਰ
 ਧਿਤੀਨਉਪਾਧਸੰਜੋਗਤੇਈਸੁਰਜੀਵਸੁਬ੍ਰਹ
 ਮਾਬਿਲਾਸਾ।ਮਾਇਆਸੁਮਾਪੁਅਧੀਨਕਰੀ

ਸੁ

ਜਿਨਸੁਪਸਦੁਪਈਸਾਬਿਗਾਸਾ। ਅਮਾਵਿਦਿ
ਅਮਾਮਪੀਨਸੁਜੀਵਰੁਗਇਓਪੁਨਮਾਇਆ
ਤੇਰਹਤੁਸੁਬ੍ਰਹਮਹੁਲਾਸਾ। ੨੦। ਏਓ। ਮਾਇ
ਮਾਸੁਮਾਸੈਈਸਪੁਨਿਅਮਾਵਿਦਿਮਾਸੈਜੀ
ਉਜਾਨਾਨਿਰਉਪਾਧਿਪੁਨਬ੍ਰਹਮਹੈਸੁਪੰਪ੍ਰਕ
ਸਾਵਿਗੁਮਾਨਾ। ੨੧। ਸਿਓਵਾਨਾ। ਏਓ। ਰੁਗ
ਵੁਨਮਾਇਆਰੂਪਅਬਕਹੈਸੁਨਿਰਲੇਜਾਨਾ।
ਜਨਾਅਥਵਾਚੈਤਨਹੈਪ੍ਰਗਾਟਿਕਹੈਦਿਖਿਅ
ਨਾ। ੨੨। ਏਓ। ਮਾਇਆਰੂਪਪ੍ਰਗਾਟਿਕਰਿਜਾ

ਤੇ। ਜਨਨਾ ਅਥਵਾ ਚੇਤੀ ਨ ਸੁਤੰਤੋ। ਜੋ ਪੁਨ ਆਇ ੪੬
 ਆ ਜਨਨਾ ਅਥਿ ਕੋਹੀ। ਕੋ ਸੇ ਕਾਰਲ ਜਗ ਕੋਰ
 ਹੋ। ੨੩। ਚੇਤੀ ਨ ਰੂਪ ਕੋਹ ਪੁਨ ਜੇਈ। ਦੋ ਤਪ
 ਪਤਿ ਕੋ ਸੇ ਨ ਹੋਈ। ਚੇਤੀ ਨ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਕ
 ਹੀ ਮੈ। ਅਸੀ ਗਰੂਪ ਕਾਰਲ ਕੋ ਭਿਲ ਹੀ ਮੈ
 ੨੪। ਦੋ। ਆਇ ਆ ਕੋ ਅ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਕੋਹੀ
 ਪਾ ਕਰਿ ਜਾਨ। ਤੁਮ ਹੋ ਪੁਰਲ ਸਰ ਬਦਿ ਤਕੁ
 ਲਾਨੀ ਦਨਿ ਧਨ। ੨੫। ਗੁਰੇ ਦਾ ਚਾ ਚੋ। ਸੁਨੇ
 ਸਿਖ ਅਥ ਤੇ ਹਿ ਸੁਨਾਉ। ਆਇ ਆ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗ

ਟਿਕਹਿਗਾਉ॥ ਅਨਾਦਿਅਨਿਰਵਚਨੀਜ
ਨ੍ਰਜਾਨਾ॥ ਸ੍ਵਤੇਰੁਪਆਦਿਆਘਾਹਿਆਨਾ॥ ੨੬
ਅਚੇਤਨਸਤਾਕਾਰੰਸੁਨਜਾਤੇ॥ ਆਦਿਆਚੇਤ
ਨਵਤਸੁਨਜਾਤੇ॥ ਤਾਪਰਕੋਹੇਪ੍ਰਗਟਿਨ੍ਰਸੰਤ
ਆਜਿਹਸੁਨਾਬਿਨਸੈਸਗਲੀਕ੍ਰਾਂਤਾ॥ ੨੭॥ ਜੈ
ਸੇਅਗਨਿਸਤਾਕਾਰਿਜਾਨਾ॥ ਪਾਤ੍ਰਆਹਿਉਸ
ਨਤਾਮਾਨਾ॥ ਸੂਰਜਸਤਾਕਾਰਿਜਿਉਚਖਾ॥ ਜੈਤ
ਪ੍ਰਕਾਸਰੁਪਕੋਲਾਖਾ॥ ੨੮॥ ਜੈਸੇਸੂਰਜਮਾਲਿ
ਮੇਜਾਤੇ॥ ਕ੍ਰਾਂਤਸਤਾਕਾਰਿਅਗਨਿਸਤਾਤੇ॥ ਤੈ

ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਸਤਾ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ਮਾਇਆ ਜਗੋ ਕੇ
ਕਾਰ ਲਠਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸਤਿ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਜੋ
ਈ ਮੋਹ ਤੁਝੇ ਚੇਤਨ ਬਿਬਸੁ ਲਾਜੀ ਮੋਹੀ
ਸੁਰਨਾ ਮਤਾ ਸਕੇ ਜਾਨਾ ਸੇ ਪੁਨਤੀ ਨ ਰੂਪ ਪਾਰਿ
ਚਾਨਾ ਪ੍ਰਥਮ ਅੰਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੁਨ ਜਾਂਤੋ ॥ ੨੯ ॥
ਏਵਿ ਸਨੁ ਰੂਪ ਸੁਨਤਾਂਤੋ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਰੂਪ
ਪਾਰਿ ਚਾਨਾ ॥ ਸਤੁ ਰਜਤ ਮਗੁ ਲਤੀ ਨੇ ਮਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥
ਤੀਨ ਸਕਤਿ ਤੀਨੇ ਮੈਲੇ ਚੋਗਾਇ ਛੁਗਿਆ
ਨਕੁ ਮਾਪੁ ਨ ਕੋਹੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕ੍ਰਿਅੰ ਸਕਤਿ ਕ

ਰਿਜਾਂ ਤੇ॥ ਉਤਪਤਿ ਕਰੈ ਜਗਤੁ ਸਰੁ ਤਾਂ ਤੇ॥ ੩੧
॥ ਇਛਾ ਸਕਾਤਿ ਕਰਿ ਦਿਸਨ ਸੁਨ ਜਾਨਾ॥ ਸਰਬ
ਜਗਤੁ ਪਾਲ ਕਪਹਿ ਚਾਨਾ॥ ਵੈਕੁੰਠ ਲੋਕ ਅ
ਧਿਪਤਿ ਪੁਨ ਕਰੀ ਐ॥ ਅਵਤਾਰ ਕੁਗਤਿ ਰਿਤੁ
ਨਾਹਿ ਸੁਲਹੀ ਐ॥ ੩੨॥ ਅਤੁਸ਼ ਕੁਰਮ ਮਾਰਿ
ਅਵਤਾਰਾ॥ ਦਿਸਨ ਕੀ ਦੇ ਜਗਤਿ ਨਿਰਧਾ
ਰਾ॥ ਅਨੰਤ ਸਕਤਿ ਇਛਾ ਕਰਿ ਜਾਂ ਤੇ॥ ਜਗਤਿ
ਪਾਲ ਕਾ ਦਿਸਨ ਸੁਤਾਂ ਤੇ॥ ੩੩॥ ਰੁਦ੍ਰ ਰੂਪ ਈ
ਸੁਰ ਜੋਹਈ ਐ॥ ਰਿਯਾਨ ਸਕਤਿ ਤਾਂ ਐ ਪੁ

ਲੁਗੀਐ। ਸਰਬਜਗਤ ਸੰਗਰ ਕਰੈ ਸੁਨਾ।
 ਕਾਲ ਰੂਪ ਕਰਿ ਨਿਸਚੈ ਤਿਉ ਪੁਨਾ। ੩੪॥ ਐ
 ਯਾ। ਇਕੁ ਜੀਈ ਸੁਰਤੀ ਨ ਸਰੂਪ ਧਰੈ ਤਿਉ ਵੇ
 ਦ ਪ੍ਰਤਪ ਸੁਨਾਇ ਓ। ਸੋ ਤਕੁ ਰਾਜ ਸਤਾਮ ਸ
 ਤੇ ਸੁਨਾਇ ਸਾਖਿ ਤੁਸਿ ਸਦ ਪ੍ਰਲੈ ਸਮਝਾਇ ਓ।
 ਇਛਾਗੀ ਮਾਨ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਿ ਜਾਂ ਨ ਮਨੀਤ ਸਰੂ
 ਪ ਪ੍ਰਧੰਬ ਨਾਯੋ। ਰਾਮ ਦਿੰਗ ਮਾਲ ਸੁਈ ਸੁਰ
 ਕੇ ਪੁਨਵਾਚ ਸੁਰੂਪ ਕੇ ਕੁੰਦਾ ਰਿਖਾਇ ਓ। ੩੫॥
 ਏ। ਈ ਸੁਰਤੀ ਨ ਰੂਪ ਧਰਿ ਕਾਰ ਲਜਗ ਕੇ ਜਾ

੪੮

ਨਾਮਾਇਕਨਾਮਮਨੇਕਪੁਨਧਰੇਸੁਵਿਧ
ਤਮਾਨਾ। ੨੬। ਚੈ। ਲੁਤਾਤਿਤੁਜਿਹੈਪੁਨਜਾ
ਨਾ। ਈਸਰਜਗਕਉਕਾਰਲਠਾਨਾ। ਭਿਧਾਦ।
ਨਨਿਮਿਤਸੁਜੇਈ। ਏਕੈਚੇਤਨਕਾਰਨਦੇਈ
੨੭। ਸਕਤਪ੍ਰਧਾਨਚੇਤਨਜੇਹਈਮੈ। ਭਿ
ਧਾਦਾਨਈਸਰਜਗਲਜੀਮੈ। ਚਿਤਪ੍ਰਧਾ
ਨਨੇਮਿਤਪਛਾਨਾ। ਕਹਿਭਿਹੈਦਇਓਪ੍ਰਗ
ਟਪ੍ਰਮਾਣਾ। ੨੮। ਦਾਚਰੁਪਈਸਰਪੁਨਜੇ
ਈ। ਥਦਈਸਰਜਤਾਸਮੈਹੈਈ। ਗਿਯਾ

ਨਵੈਗਗਜਾਨਸਮਤਾਪੁਨਾ।ਧਰਮਸੇਯਜਸੁ
 ਜਾਨਤੈਸੇਸੁਨਾ।੩੯੯।ਐ।ਸਰਬਗਮਨਾਰ
 ਬੇਧਪੁਨਜਾਕੋ।ਅਨੰਤਸਕ੍ਰਤਿਮਾਇਆਵ
 ਸਤਾਕੋ।ਤੁਤਪਦਈਸੁਰਵਾਚਬਖਾਨਾ।ਤ੍ਰਿ
 ਪਦਵਾਚਕੋਹੀਅਬਜੰਗਨਾ।੪੦੦।ਆਵਿਰਿ
 ਮਾਪ੍ਰਤਬਿਬਤਚੈਤੰਨਸੁਨਾ।ਤ੍ਰਿਪਦਜੀਵ
 ਜਾਨਨਿਸਚੈਪੁਨਾ।ਆਵਿਰਿਆਵਿਰਿਤ੍ਰਭਾ
 ਤਿਪ੍ਰਨਿਜਾਤੋ।ਜੀਵਸਰੂਪਅਨੰਤਸੁਤਾਂਤੋ।
 ੪੧।ਆਵਿਰਿਆਵਸੀਜੀਵਜਬਭਯੋ।

੪੯

ਦੇਹਾਦਿਕਾ ਮਾਰਿ ਮਾਨੀ ਛੁਪੈ ॥ ਮਾਇਦਿ ਮਾ
ਪੰਚਕੁ ਪਪਾਰਿ ਚੰਨਾ ॥ ਸੋ ਮਬ ਕੋਰੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਦੁ
ਖਿ ਮਾਨ ॥ ੪੨ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਤਮ ਰੂਪ ਮਾਇਦਿ ਮਾ
ਜੇਈ ॥ ਨਿਜ ਸੁਰੂਪ ਛੁਹਾਇ ਉਤਿ ਉਸੇਈ ॥ ਲਿੰ
ਗ ਸੁਖ ਲਸੀ ਜੇਗੁ ਭਯੋ ਜਬਾ ॥ ਮਹਾ ਮੁਕਤ
ਜਾਨ ਪ੍ਰਥਮ ਤਬਾ ॥ ੪੩ ॥ ਤਿਹ ਕਾਰਿ ਬਾਲ ਮ
ਦੁਸ ਥਾ ਜੇਈ ॥ ਨਿਜ ਸਰੀਰ ਜਾਨੈ ਨਹੀ ਸੇਈ ॥
ਕੇਵਲ ਮਸਤ ਨ ਪਾਨ ਕਰੈ ਸੁਨਾ ॥ ਕ੍ਰੀਨਾ ਮਾਤ
ਜਾਨ ਨਿਸਚੈ ਪੁਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਰੁਦਨ ਕਰੈ ਸੁਖ ਦੁਖ

ਨਹੀ ਜਾਨੈ। ਜਾਗਤ ਸੁਪਨਾ ਅਨ ਕੁਦਮਾਨੈ। ੪੦
ਤਮ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਕਹੀ ਸੁਜਾਤੇ। ਤਮਿ ਸੁ
ਦਰੀ ਕਹੀ ਸੁਨਤਾਤੇ। ੪੫। ਕਉ ਮਾਰਾ ਮਵਸਥਾ
ਮੈ ਪੁਨ ਜਾਨਾ। ਸਰੀਰ ਮਾਂਹਿ ਮਾਭਿ ਮਾਨ ਵਖਾ
ਨਾ। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੈ ਮਮਤਾ ਬਾਧੀ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੀ
ਜਾਨੀਤਾ ਬਿਸਾਧੀ। ੪੬। ਨਾਨਾ ਕ੍ਰੀਤਾ ਕਰੈ ਸੁਜਾ
ਤੇ। ਤਮਿ ਸੁਮਾਇਆ ਕਹੀ ਸੁਤਾਤੇ। ਅੰ
ਧ ਤਮਿ ਸੁਮਾਇਤੀ ਪਛਾਨ। ਕਿਸੇ ਰਾਮ ਵਸਥਾ
ਤਾ ਮੈ ਜਾਨਾ। ੪੭। ਤਾ ਮੈ ਬਹੁ ਵਿਧ ਕਰੈ ਚਿਕਾਰ

ਅਹੀਸੰਦਰਅਹੀਯੋਵਨਧਾਰਾਕਾਮਾਦਿਕ
ਬਹੁਤਾਮੈਂਹੋਇ।ਪੁੰਨਪਾਪਜਾਨੈਨਹੀਸੋਇ।
੪੮।ਸਬਦਾਦਵਿਖੈਮੈਅਤਿਰੁਚਹੋਈ।ਸਤਿਹ
ਅਪ੍ਰਾਪਤਿਦੁਖਪੁਨਸੋਈ।ਅੰਧਤਮਿਸ਼ਾਅ
ਵਿਦਿਆਜਾਨਾ।ਕਹੀਪ੍ਰਗਟਕਾਰਿਨਿਸਚੇ
ਮਾਨਾ।੪੯।ਚਉਥੀਮੋਹਰੂਪਸੁਨਜਾਤੇ।
ਮੋਹਬੁੰਜਨਕੋਕਰੈਸੁਤਾਤੇ।ਅਤਿਅੰਤਦੇਹ
ਅਭਿਮਾਨਕਰੈਤਬਾ।ਅਮਰਗਾਰਜਾਧਨਾਦਿ
ਕਹੈਸੰਬਾ।ਅਹੀਬ੍ਰਹਮਲਪੰਰੂਤਸੁੰਨਜਾਤੇ। ੫

ਅਹਿਕਤੀ ਸੂਰਮ ਅਤੁਤਾਂਤੋ ॥ ਅਹਿਵੈਸ ਸੂਰ
 ਅਹਿਜਾਨਾ ॥ ਵਿਵਿਧ ਸੰਕਲਪ ਕਰੈ ਪੰਨਮਾ
 ਨਾ ॥ ੫੦ ॥ ਅਬਧੰਚਿ ਮਮ ਗੰਭੀਰ ਸੁਕਰੀ ॥ ਬ੍ਰਿ
 ਧਾਮ ਵਸਥਾਤਾ ਮੈਲੁ ਹੈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤਾ ਦਿਕ
 ਮਾਹਿ ਚਿਤੁ ਧਰੈ ॥ ਮਮ ਤਾਤਾ ਮੈ ਅਤਿ ਸੇਕਰੈ ॥
 ੫੧ ॥ ਅਨੰਤ ਰੰਗ ਅਨਕੁ ਵਸੁਨ ਜਾਂਤੋ ॥ ਦੁ
 ਖਾਰਿਕਾ ਮਾਭਿਮਾਨ ਸੁਤਾਂਤੋ ॥ ਮਹਾ ਮੇਰਿ ਮ
 ਵਿਦਿ ਮਾਜਾਨਾ ॥ ਕਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਿ
 ਸਚੈ ਮਾਨਾ ॥ ੫੨ ॥ ਸਿਖੋ ਵਾਚਾ ॥ ਚੰਪਈ ॥

ਕੁਗਵਨ ਮੁਲੁ ਆਵਿ ਘੋਜੇਈ ॥ ਏਕ ਰੂਪ
ਪਹਿਚਾਨੇ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਾ ਕੁੰਤਿ ਜਗਤੁ ਜੋਹਈ
ਮੈ ॥ ਤੁਕੋ ਕਾਰਲ ਕੋ ਸੇਕਹੀ ॥ ਮੈ ॥ ਕਾਰਲ
ਏਕ ਕਾਰ ਜਾਇਕ ਜਾਨਾ ॥ ਅਹਿ ਸੀਭੁ ਵਨਿ
ਸਚੈ ਹੋਆਨਾ ॥ ਨਾਨਾ ਕੁੰਤਿ ਕਾਰ ਜਸੁ ਨ ਜਾਂਤੇ
॥ ਕਾਰਲ ਏਕ ਸੀਭੁ ਵਨਹੀ ਤਾਂਤੇ ॥ ੫੪ ॥ ਗੁਰ
ਵਾਚਾ ॥ ਸੁਨ ਉਤਰਾ ਮਬ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਾਉ ॥
ਕਾਰਲ ਏਕ ਕਾਰ ਜਬ ਪੁਗਾਉ ॥ ਆਟੀ ਏਕ
ਕੁੰਤਿ ਜਨ ਬਪੁ ਪਾਰਾ ॥ ਕਨਕ ਏਕ ਰੂਪ ਨਦਿ ਸ

ਤਾਰਾ॥੫੫॥ਨੀਰਏਕਰਸਬਹੁਵਿਪਜਾਨਾ॥
ਗੀਧਾਮਨੇਕਾਪ੍ਰਬਵੀਤੇਮਾਨਾ॥ਸੁਰਜਏਕਰ
ਸਮਬਹੁਪਈਐ॥ਬਿਰਖਏਕਸਾਖਾਬਹੁ
ਲਹੀਐ॥੫੬॥ਤੈਸੇਮੂਲਆਵਿਦਿਯਾ
ਏਕਾ॥ਸਰਬਜਗਤਕਾਰਲਸਬਬੇਕਾ॥ਆ
ਇਆਏਕਸਕਤਬਹੁਜਾਨਾ॥ਤੁੰਕਰਿਕਾਰ
ਲਜਗਕੇਠਾਨਾ॥੫੭॥ਅਬਪ੍ਰਸੰਗਕੇਕੋਹਿਸ
ਜਾਭੇ॥ਤ੍ਰਿਪਦਵਾਚਜੀਵਪੁਨਤਾਂਤੇ॥ਖਦਰਿ
ਕਾਰਾਮਾਤਮਮੈਧਰੈ॥ਜੀਵਰੂਪਾਮਾਪਾਮ

੫੨

ਅਨੁਸਾਰੇ॥ ੫੮॥ ਰੇਗਾਰਿਕੁ ਆਉਆਨੀਜੇ
ਈ॥ ਤ੍ਰਿਪਦਵਾਚਕੁ ਗਵੇਸੇਈ॥ ਅਬਸੁਨਦੇ
ਨੋਕਾਨਿਜਲਖਾ॥ ਕਰਿਓਵੇਦਪ੍ਰਗਟਿਪ੍ਰਤਪ
੫੯॥ ਅਖੰਡੁਦੰਡੁਆਇਆਨਚੇਤਨਸੁਨਾ॥ ਅ
ਸਪਦਬ੍ਰਹਮਜਾਨਨਿਸਚੇਪ੍ਰਨਾਨਿਰਵਿਕਾ
ਰਨਿਰਗੁਲਪਾਰਿਚੰਨਾ॥ ਲਖਜੀਵਈਸੁ
ਰਾਇਕੁਜਾਨਾ॥ ੬੦॥ ਸੈਏਯਾ॥ ਏਕੁਅਖੰਡੁਚਿ
ਦਾਨੀਦਸੁਪਸੁਗੰਘਾਨਸੁਗੁਵਸਦਾਉਜੀ
ਅਸਾਰੇ॥ ਆਇਆਇਅਸੇਖਪ੍ਰਪੰਚਾ

ਤੀਤੁਸਾਨਿਤੁ ~~ਜੀਤੁ~~ ਅਨਿਤੁ ਅਨਾਦਿਚਾ ॥ ੫੩ ॥
 ਰੋਗਾਮਕਾਸਤੇਆਦਿਪ੍ਰਪੰਚਕੋਜਾਨਿਸੁਸਾਧ
 ਸਦਾਪੁਨਾਮਾਤੁਮਧਾਰੋਗਾਮਾਦਿਆਲਸੁ
 ਈਸਰਜੀਵਕੋਲਖਸਰੁਪਸੁਬ੍ਰਹਮਓਚਾ
 ਰੋਗਾ੬੧॥ ੨੦॥ ਨਿਜਸਰੁਪਜੀਵੇਸਕੋਦੋਕੋ
 ਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨਾਮਾਦਿਕਭੇਦਸੁਦੁਰਕਾਰਿਪ੍ਰ
 ਗਟਬ੍ਰਹਮਾਦਿਉਜਾਨਾ॥ ੬੨॥ ਸੋਬੰਧਾਚਾ
 ਕੁਗਵਨਈਸਰਜੀਵਕੋਕੋਸੋਨਿਜਵਪਦੇਕਾ॥
 ਅਹਿਤੇਬੰਡੇਵਿਰਧੇਨਿਰਲੇਕੋਰੋਵਿਵੇਕਾ॥ ੬੩॥

ਭਾਗਵਨ ਦੀ ਸੁਰਜੇ ਸਰਬਗਾ ਵਿਕਾਰੀ
ਜੀਵਰੂਪਾ ਮਲਪਗਾ। ਖਟਈ ਸੁਰਜ ਦੀ ਸ
ਮੈਂ ਜਾਨਾ। ਖਟ ਵਿਕਾਰ ਪੁਤ ਜੀਵ ਪਛਾਨਾ।
੬੪। ਵੇਗਾ ਵਿਕਾਰ ਛਿਨ ਹੀ ਕਾਰਾ। ਤਾਮੇ
ਜੀਵ ਮਾਗ ਨਿਰਧਾਰਾ। ਮਿਸਰਿ ਇਸ ਬਿਤਪੁ
ਨ ਪੁਲੋ ਵਿਚਾਰਾ। ਤਿਹ ਕਰਤਾਈ ਸੁਰਜ ਨਿਰਧ
ਰਾ। ੬੫। ਕੈਸੇਈ ਸੁਰਜੀਵਾ ਇਕ ਜਾਨਾ। ਜੁ
ਗਤਿ ਸਹਤਾ ਮਬ ਕਰੇ ਬਧਾਨਾ। ਭਗਵਨ ਤੁ
ਮ ਕਰ ਲਾਕੇ ਸਾਗਰਾ। ਸੁਧ ਬੁਧ ਨਿਤ ਮੁਕਤ

ਉਜਾਗਰਾ। ੬੬। ਗੁਰੇਵਾਚਾ ਸੇਸੁਨੇਸਿਖਸਿ ੫੪
ਰਧਾਰਕਰੇਉਤਰਤੋਹਪ੍ਰਗਟਕਰਿ। ਅਮ੍ਰਿਤ
ਬਚਨਸੁਧਾਰਬੁਧਿਪਾਤ੍ਰਸੇਧਾਨਕਰਿ। ੬੭
॥ ੭॥ ਭੋ। ਸੁਨੇਤਾਤਉਤਰਾਮਬਯਾਗੇ। ਜੁਗ
ਤਸਹਤਾਮਨਕੁਵਕਾਰਿਤਾਗੇ। ਈਸਜੀਵਦਿ
ਕਾਮਾਤਮਜਾਨਾ। ਕੁੰਦਉਪਾਧਤਜੇਮਨਮਾ
ਨਾ। ੬੮। ਸੇਯਾ। ਜੀਵੇਸਸਰੂਪਮਕੁੰਦਸ
ਰਾਪਨਤਾਸਮੈਨਾਹਨਾਮੰਤਾਰੀਧਾਰੇ। ਓਪ ੦
ਧਕੇਤਿਅਮਾਗਸਰੂਪਮੈਜਾਗਸੇਏਕਹੀਬ੍ਰ

ਹਮ ਅਖੰ ਡੁਵਿ ਚੋਰੋ ॥ ਅਲਪ ਗਸਰ ਦੁ
ਗੋ ਜੋਰੇ ਦਰਿ ਮੈ ਸੁ ਉਪਾਧੀ ਰੂਪ ਸਦਾ ਨਿ
ਰਧਾਰੋ ॥ ਗਮਾਦਿ ॥ ਆਲ ਉਪਾਧਿ ਸਾਰ ਸੁ
ਰੂਪ ਸੰਗੁ ਚੁਹੀਏ ਉਜੀ ॥ ਆਰੋ ॥ ੬੯ ॥ ਸੋ ॥
ਜੀਏ ਸੁ ਰੰਪਾਹਿ ਚਾਨ ਏ ਕਰੂਪ ਪੁਰਲਾਸ ਦਾ
ਮਾਰੇ ਦ ਉਪਾਧਿ ਤੇ ਜਾਨਵਾ ਸਰੁਵ ਸਦਾ ਅਰੇ
ਦਰੋ ॥ ੭੦ ॥ ਚੋ ॥ ਸੁਨੇ ਸਿਖ ਜੋ ਤੇ ਦ ਉਚਾ
ਚੋ ਸਥਿਤਾ ਉਪਾਧਿ ਜੀ ਨਿਰਮਲੇ ॥ ਸਧਾ ਸਾ
ਤੁਜੀ ॥ ਆਦਿ ॥ ਆਰੋ ॥ ਏ ਸੁ ਉਪਾਧਿ ਰੇ

ਉਪਾਧਿਐ ਜਾਨਵਾਸਤਵ ਸਦਾਮਾਤ੍ਰੇ ਦੁਹੇ ॥ ੧੦
॥ ਐਸਾ ਸੁਨੇ ਸਿੱਖ ਜੇ ਕੇਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਬਿਨਾ ਉਪਾ
ਧਨ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ਸੁਧ ਸਾਂਤ ਕੀ ਮਾਇਆ ਜੇ
ਹੋਈ ਸਉਪਾਧ ਕੇਰੁ ਪੁਨ ਸੇਯੇ ॥ ੧੧ ॥ ਖਟਈ
ਸੁਰਜ ਮਾਇਕੁ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ਸਰਬ ਗਯਾਇ
ਪੁਨ ਮਾਇਕੁ ਮਾਨ ॥ ਸੁਮਟਿਐ ਸਥਿਤੁ ਪੁਨ ਜ
ਗ ਸੀਹਾਰਾ ॥ ਸੇ ਮਾਇਕੁ ਨਿਸਚੇ ਕਰਿ ਧਾਰਾ ॥ ੧
੨ ॥ ਮਾਇਆ ਤੁਜੇ ਉਪਾਧ ਪੁਨ ਟੀਸਾ ॥ ਸੁਧ
ਚੇਤੀ ਨ ਲਏ ਜਗਟੀਸਾ ॥ ਕੇਵਲ ਲਏ ਕਮਖੰ

ਡੁਵਿਚਾਰਾ। ਨਿਰਮਾਇਕੋ ਸੇਮੁ ਨਿਰਧਾਰਾ।
੭੩। ਤੇ ਸੇਜੀ ਵਉ ਪਾਧ ਸੁਨਾਉ। ਰਜਤ ਮ
ਵਤੀ ਮਾਵਿ ਦਿਯਾਗਾਉ। ਮਾਵਿ ਦਿਕ ਪੰਚ
ਕੋ ਸਸੀ ਬੰਧਾ। ਖਟਾਵਿ ਕਾਰ ਮਾਵਿ ਦਕ ਫੰਧ
੭੪। ਤੇ ਤੇ ਮਾਵਿ ਦੁਆ ਮਾਵਿ ਪੁਨਤੁ ਜੋ।
ਸਾਖੀ ਸਰਬ ਚੇਤਨ ਸੇ ਕੁਜੋ। ਸਰਬ ਵਿਕਾ
ਰਗਤ ਪੁਨ ਜਾਨਾ। ਨਿਰਮਾਇਕ ਕੇ ਵਲ ਲਚਿ
ਕੁਠਾਨਾ। ੭੫॥ ਦੋ ਮਾਵਿ ਮਾਮਾਵਿ ਦੁਆ
ਉਪਾਧੇ ਤੇ ਯਾਗੁ ਗੁਕਾਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ਮਖ

ਤੁਅਮਰਅਮਦੇਤਅਜਦੇਕਰੂਪਨਿਰਧਾਰ
 ॥੧੬॥ ਤੈ। ਉਪਾਧਤਯਾਗਲਖਸੁਨਯੰਤੇ
 ਬ੍ਰਹਮਦੇਕਨਿਰਉਪਾਧਸੁਤਾਤੇ। ਲਖਲਾਇ
 ਤੁਯਾਹੀਕਉਕਹੀ। ਸੋ। ਸੋ। ਅੰਦੇਵਦਤੁਵਤੁ
 ਲਹੀ। ਸੋ। ॥੧੭॥ ਸਿਖੇਵਾਚ। ਲਖਲਾਇਤੁ
 ਨਮਕਿਆਕਹੇ। ਕਿਹਵਿਧਉਪਾਧਤਿਯਾ
 ਗਪੁਨਲਹੇ। ਸੋ। ਅੰਦੇਵਦਤੁਕਿਆਜਾਂਤੇ।
 ਕੋਹਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਨਿਰਲੇਤਾਂਤੇ। ॥੧੮॥ ਚਾਰੁਰੇਵ।
 ਚ। ਅਬਸੁਨਤੁਗਲਖਲਾਰੂਪ। ਨਿਜਮ

੫੬

੦

ਤਮਜਿਹਜਾਨਾਮਨੁਪਾਲਪਲਾਬਿੰਤਤ੍ਰਿਵਿ
ਧਰੁਪਸੁਨਾ। ਜਹਤੁਹਏਕਾਮਜਹਤੁਦੁਤੀਪੁਨ
੭੯੦। ਜਹਤੁ। ਜਹਤੁਤ੍ਰਿਤੀਪਹਿਚਾਨਾ। ਜਿਹ
ਕਰਿਜੀਵਈਸਲਪਜਾਨਾ। ਜਹਤੁਲਪਲ
ਪ੍ਰਥਮਸੁਨਜਾਂਤੇ। ਤਾਂਕੋਅਰਥਕਹੈਅਬ
ਤਾਂਤੇ। ਠੀਗਾਸਾਰਿਗ੍ਰਾਮਪੁਨਜਾਨਾ। ਘਰਿ
ਅਸੀਭੁਵਨਿਸਥੈਸਾਂਨਾ। ਠੀਗਾਨਾਮਪ੍ਰਦਾਰੁ
ਸੁਜਾਂਤੇ। ਗ੍ਰਾਮਅਧਾਰਅਸੀਭੁਵਤਾਂਤੇ। ੮੦
। ਜਹਤੁਲਪਲਾਕਾਰਿਸੁਨਜਾਂਤੇ। ਪ੍ਰਦਾਰਿ

ਤਯਾਗਤੀਰਲਖਤੋਤੇ ਤੇਸੇਹੀਤਤ੍ਰਿਪਦਮੈ ॥ ੫੭ ॥
 ਆਹਿ। ਜਾਹਤਲਖਲਾਸੀਭਵਨਾਹਿ। ੮੧॥
 ਜਾਤੇਤਤ੍ਰਿਲਖਸੁਏਕਾ। ਜਾਹਤਲਖਲਾਰ
 ਹਤਬਿਬਕਾ। ਅਬਸੁਨਾਅਜਾਹਤਲਖਲਾ
 ਜੇਈ। ਤਾਕੇਅਰਥਕਹੈਪੁਨਸੇਈ। ੮੧॥ ਮੰ
 ਚਾਰਦਨਕਰੈਸੁਨਜਾਨਾ। ਆਹਿ। ਸੀਭਵਨਿ
 ਸਚੈਮਾਨਾ। ਮੰਚਾ। ਆਪਿਰਦਨਨਹੀਕਰੈ।
 ਤਾਂਤੇਅਜਾਹਤਲਖਲਾਧਰੈ। ੮੨॥ ਮੰਚਸ
 ਥਾਪੁਰਖਾਪੁਨਮਾਨਾ। ਰੁਦਨਕਰੈਨਿਸਚੈਸੁਨਜ

ਨਾ ਤੈ ਸੇਤ ਤ੍ਰਿਪਦ ਪੁਨ ਮਾਂਗਿ ॥ ਅਜ ਹਰੁ ਲ
ਖੁਲਾ ਸੀਭੁ ਵਨਾਗਿ ॥ ੮੩ ॥ ਜਾ ਤੇ ਵਾਚੁ ਰੁਪ
ਹੋ ਜੇਈ ॥ ਤਿਯਾਗਿਯੋ ਗਨਿ ਸਦੇ ਕਰਿ ਸੇਈ
ਤਾਂ ਤੇ ਜਹਤਾ ਜਹਤੁ ਲਖ ਲਾਜੇ ॥ ਤੁਕੋ ਅਰ
ਥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਸੋਇ ॥ ੮੪ ॥ ਸੋ ਅੰਦੇ ਵਰਤ
ਜਉ ਮਾਨਾ ॥ ਸੋ ਅਬ ਅਰਥ ਕਰੇ ਸਨ ਜਾਪਾ ॥
ਸੋ ਸਬਦ ਅਯੀ ਸਬਦ ਸਜਾਤੋ ॥ ਵਿਰੋਧ
ਅਰਥ ਹੋ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਤਾਂਤੋ ॥ ਸੋ ਸਬਦ ਪਰੇਖ
ਅਰਥ ਕਰੇ ॥ ਅਯੀ ਸਬਦ ਅਥਰੇਖ

ਅਰਥ ਸੇ ਲਏ। ਪਰੋਖ ਅਪਰੋਖ ਤਿਯਾਗ
 ਸੁਨ ਜਾਂਤਾ। ਵਿਦੁਰ ਤੀਪਿੰਡੁ ਲਖ ਸੁਤਾਂਤਾ। ੮੬
 ਜਾਨਹਤਾ ਜਹਤ ਲਖ ਲਾਜਾਂ ਨਾ। ਤੁਝੈ ਪਦ ਮੈ
 ਨਿਸਚੈ ਮਾਨਾ। ਤੁਤੁ ਪਦ ਪਰੋਖ ਵਿਸਿਸ਼ਟ ਬਖਾ
 ਨਾ। ਤੁਝੈ ਪਦ ਅਪਰੋਖ ਦੁਸਿਸ਼ਟ ਪਦੁਨਾ। ੮੭
 ਪਰੋਖ ਅਪਰੋਖ ਤਿਯਾਗ ਸੁਮਰ ਬਾ। ਲਖੇ
 ਬ੍ਰਹਮ ਚੈ ਤੰਨ ਸਮਰ ਬਾ। ਸੁਧ ਅਖੰਡੁ ਅਚ
 ਲ ਪੁਨ ਜੇਇ। ਅਵੈ ਤੁਰੁ ਪਲਖੇ ਪੁਨ ਸੇਇ।
 ੮੮। ਸਰਬਗ ਅਲਪ ਗੰਗਾ ਵਿਪੁਨ ਜੇ

ਤੇ॥ ਆਇਕਧਰਮਤਯਾਗਪੁਨਤਿਤੇ॥ ਅਖੰ
ਡੁਏਕਰਸਚੇਤਨਜਾਨਾ॥ ਤੂਹੀਏਨਿਸਚੈਕ
ਰਿਮਾਨ॥ ੮੮॥ ਪ੍ਰਤਕਬੇਧਆਰੁਮਾਯੋਈ
ਅਵੈਤਾਨਿਦਪਾਲੂਨੈਸੋਈ॥ ਅਵੈਤਾਨਿਦ
ਬੇਧਜੋਹਈਮੈ॥ ਪ੍ਰਤਯਕਕੁਟਸਬਤਾਸਕੇ
ਕਹੀਮੈ॥ ੮੯॥ ਆਇਧਿਅਖੰਡੁਏਕਰਸ
ਗਯਾਨਾ॥ ਪੁਰਨਬੇਧਪ੍ਰਗਟਪਰਿਚਾਨਾ॥ ਸੁ
ਧਾਰਿਰਿਜਨਆਤਮਯਾਤੇ॥ ਨਿਜਸਰੂਪਲ
ਖਚੇਤਨਤਾਂਤੇ॥ ੯੦॥ ਭੁਗਲਪਲਾਅਰਬ

ਸੁਜਾਂਤੋ। ਕਹਿ ਓਪ੍ਰਗਾਦਿ ਕਹਿ ਨਿਸਚੈ ਤਾਂਤੋ।
ਘਾਇਓ ਨਿਜ ਸਰੂਪਾਇ ਹਿਯਾਨਾ ਜਾ ਕੋ ਕੁਇ
ਓਪ੍ਰਗਾਦ ਪਚਿਚਾਨਾ। ੮੨। ਸੇਪੁਨ ਬ੍ਰਹਮਰੂਪ
ਸੁਨ ਜਾਂਤੋ। ਬ੍ਰਹਮਾਇ ਤੇਹੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਤਾਂਤੋ। ਕਹਿ
ਹਿਓ ਦ੍ਰਵਯਾਨਿ ਸਚੈ ਧਾਰਾ। ਨਿਤੁ ਮੁਕਤ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਨਿਰਧਾਰਾ। ੮੩। ਨਿਜਾਨਿਦ ਮੈ ਸਦਾ ਬਿ
ਰਾਜੈ। ਸਰਬ ਸੇਕ ਨਾਸ ਸੁਖ ਰਾਜੈ। ਸਿਸਾਰ
ਤਾਪ ਤੀਨ ਸੁਨ ਜਾਂਤੋ। ਤਿਨ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਜਾਨਹੁ
ਪੁਨ ਤਾਂਤੋ। ੮੪। ਸੇਯਾਨਾ ਨਿਹੈ ਕਾ ਅਧੰਡ

੫੮

ਅਵੇਤੁ ਚਿਦਾਨਿਦ ਸੁਧ ਸੁਭਾਵੁ ਲਖ ਓਓ
ਜੀਆਰਾ। ਤਿਹ ਜਾਨ ਸੁਭਾਹ ਮਸੁਪ ਸਦਾ
ਨਹੀ ਭੇਦ ਕਠਿ ਕਸੁ ਜਾਨ ਨ ਆਰਾ ਪਾਪਤ
ਪਾਪ ਸੁਆਪਤ ਕਾਮ ਨਹੀ ਕਛੁ ਸੇਖਾਵਿ ਸੇ
ਖ ਸੁਧਾਗ। ਰਾਮਾਨਿ ਆਲ ਸਦਾਨਿਦ ਤੁਸ
ਸੁਦੁਪਾ ਅਭਾਵੁ ਯਿਉ ਵੇਦ ਚਿਦਾਗ। ੯੫॥
ਸੋ। ਜਾ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਅਭੇਦ ਰੂਪ ਨਿਸ
ਚੈ ਭਯੋ। ਸਦਾ ਮੁਕਤ ਤਿਹ ਮਾਨ ਕਾਰਿ ਓਵੇਦ
ਯਿਉ ਪ੍ਰਗਟ ਕਾਰਿ। ੯੬॥ ਚੈ। ਅਖੰਡ ਰੂਪ

ਆਪਾਜਿਹਜਾਨਿਉ। ਭੇਦਭਾਵਨਹੀਤੰਮੇ
 ਮਾਨਿਓ। ਮੁਕਤਿਸੁਭਾਵਸਦਾਤਿਹਮਾਨ। ਸਿ
 ਸਾਰਤੀਨਤਾਪਤਿਹਜੰਨਾ। ੬੭। ਅਬਨਾਸੀ
 ਤਿਹਜਾਨਸਰੂਪਾ। ਅਨੰਦਅਨੰਤਅਗਾਧ
 ਅਨੂਪਾ। ਅਛੇਦਅਦਹਯਜਾਨਅਕਥੇ
 ਦਾ। ਅਸੇਖਸਦਾਨੰਦਜਾਨਅਭੇਦਾ। ੬੮।
 ਸੁਨੇਸਿਖਅੰਸੇਹੀਜਾਨੇ। ਅਖੰਡਰੂਪਆਪਾ
 ਪਹਿਚਾਨੇ। ਅਭੈਸਾਖੀਸੁਪਦਿਚਾਗ। ਅ
 ਚਲਾਅਮਰਅਜਅਦੈਅਧਾਰਾ। ੬੯।

੬੦

ਕਛੁ ਯਾਮੇ ਸੀਸਾਨੀ ਧਰੇ । ਸ੍ਰੁਤਿ ਅਨਭਵ ਕ
 ਰਿਸਿ ਸਚੇ ਕਰੇ । ਨਿਤ ਮੁਕਤਿ ਤੂੰ ਸਦਾ ਅਸਿੰਗ
 । ਨਿਰਭੇ ਰੂਪ ਅਕਾਲ ਅਰੁੰਗਾ । ੧੦੦ । ਜੀਵ
 ਬ੍ਰਹਮ ਏਕਤਾ ਗਿਆਨ । ਕਹਿ ਓਪ੍ਰਗਾਟਿ ਕਰਿ
 ਨਿਸਚੇ ਮਾਨ । ਅਬ ਯਾਤੁ ਬਹੁਤਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ।
 ਨਹੀ ਸੇਖਵ ਸੇਖ ਸੇ ਲਏ । ੧੦੧ । ਏ । ਸਾਮ
 ਵੇਦ ਸਾਖਾ ਵਿਖੇ ਮਗਾਂਵਾ ਕਪਨ ਜੇਇ । ਜਿਉ
 ਕਾਤਿ ਓਨਿ ਰਲੇ ਕੀ ਓਪ੍ਰਗਾਟਿ ਵੇਦ ਕਰਿ ਸੇਇ ।
 ੧੦੨ । ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਸੁਧਾਰ ਸਾਗਿ ਥੇ ਸ੍ਰੀ

੬

ਮਤਿ ਪਰਮਹਿ ਸੁਪਰਬ੍ਰਾਜ ਕਾ ਚਾਰਨ ਰਾਮਾਦਿ
 ਆਲ ਸਿਖ ਸਰਾਨਿ ਦਵਿਦੁ ਖਾਦਿ ਰਚਤੇ ਜੀਵ
 ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਕਤ੍ਰ ਦਰਨੀ ਨਾਮ ਪੰਚਮੇ ਪੁਲਾਸ ਸ
 ਮਾਪਤੀ ॥ ੫ ॥ ॥ ਸਿਖੇ ਦਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਭੁਗਵ
 ਨ ਤੇ ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ਓ ਆਤਮ ਸਾਰਾ ॥
 ਅਵੈ ਅਖੰਡੁ ਅਗੰਮ ਅਜ ਰੇਦਰ ਹਤਾਨਿ
 ਚਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਭੁਗਵਨ ਤੇ ਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਾ
 ਤੁ ॥ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਜਾਨਿ ਉਪ੍ਰੰਤ ਤਾਤੇ ॥ ਅਕ੍ਰੇ ਦੇ ਕ
 ਅਖੰਡੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਸੁਪਬ੍ਰਾਮਾਤਮ ਤਤਸਾਰ

੬੧

॥२॥ ब्रह्मवृत्तं विनैः सुते आधिपत्ये । सीसा
नासकं रं प्रनतं तं । सीसादेकं कुट्टि चिमनं
ही । तिहं करिमानि नि सचल मे चिनाही । ३
॥ घृणमग्निं जघानि सचल कुट्टे । घृण
मरुपतं घमापाहृते । अथं दुमचल
मंजं अद्वैयाग । घृणमरुप करि च पूगार
दिचारा । ४॥ सुकतं कुट्टे गी । आनी जघजं
॥ कैमे पुना विदुगारं सीमाना । दिहनासकैमे
नही कुट्टे । अचि सीसा मनामै अतिहृते ॥

੫॥ ਦੇ ਕੋਹੇ ਸੁ ਉਤਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤੁਮਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ੬੨ ॥
 ਨਿਧਾਨਾ ਸਿਸਾ ਸਭਾ ਅਤਿ ਨਾਸ ਕਰਤ ਮਨਾ ਸੇਜਿ
 ਉਭਾਂਨਾ ॥ ੬॥ ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ ॥ ਤੈ ਸੁਨੇ ਸਿਖ
 ਉਤਰਾ ਅਬ ਆਕੋ ॥ ਨਿਹ ਵਿਧ ਪ੍ਰਸਕੀਓ
 ਪੁਨਤਾਕੋ ॥ ਜਬ ਹੀ ਗਿਆਨ ਉਦੈ ਪੁਨ ਮਾਨਾ ॥
 ਮੁਕਤਿ ਕੁਯੋ ਗਿਆਨੀ ਤਬ ਜਾਨੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁ
 ਕਤ ਨਾਮ ਤਿਹ ਪਾਰਾ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਸੇਖ ਕਰਿ ਤਿਹ
 ਬਿਵਹਾਰਾ ਤੋ ਤੇ ਦੇਹ ਨਾਸਨ ਹੀ ਮਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਾਰ
 ਬਧ ਕਰਮ ਕੋ ਅਹਿਲੁ ਲਾਜਾਨਾ ॥ ੭॥ ਸਿਖੇ ॥

ਚਾਕੁਗਵਨਾਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਮਨਕਹੀਐ। ਕਾ
ਰਣਨਾਸਕਾਰਜਕ੍ਰਿਉਲਹੀਐ। ਅਮ੍ਰਿ
ਦਯਾਨਾਸਕੁਟੀਪੁਨਜਾਂਤੇ। ਪ੍ਰਾਰਥਧਸੇਖ
ਨਹੀਦੇਹਸੁਤਾਂਤੇ। ਏਯਪਰਾਵਰਦਰਸੀਰੇ
ਮੁਨਜੇਈ। ਚਿਦਨਨ੍ਰਗ੍ਰੰਥਭੇਦਤਿਹੋਈ।
ਸੀਸੇਸਕਲਛੇਦਮੁਨਜਾਂਨਾ। ਸਰਬਕਰ
ਮਨਾਸਤਿਉਮਾਂਨਾ। ੧੦। ਅਮੈਸੇਸੁਤਕਾਰਿ
ਪ੍ਰਗਦਵਿਚਾਰਾ। ਮਹਾਮਾਮਾਤੁਮਗਯਾ
ਨਓਦਾਰਾ। ਅਹਿਦਿਰੇਧਮਤਿਸੇਸੁਨਜਾ

ਨਾਮੁ ਰਬ ਧਰਮ ਦੇਹ ਪੁਨਸਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁ
 ਰੇਵਾਨਾ ॥ ਅਬਸੁਨਿ ਉਤਰ ਕੋ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਸੁ
 ਤਪੁ ਕਿਤ ਅਨੁਭਵ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਪੂਰਬ ਧਰ
 ਦੇਹ ਸੇਖ ਜੇਹਈ ਮੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਤ ਹ
 ਕਰਿ ਕਹੀ ਮੈ ॥ ੧੨ ॥ ਕਰੁ ਲਨਾ ਸਕਾਰਜ
 ਸੁਨ ਜਾਂਤੋ ॥ ਸੇਖ ਰਹਤੁ ਪੁਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੁਤੰ
 ਤੋ ॥ ਰਜੁ ਮਾਹਿ ਸਰਪ ਭਰਮ ਜਬ ਭਯੋ ॥ ਰ
 ਜੁਗ ਆਨ ਕਰਿ ਨਾਸ ਸੁਭਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਕੀਪ
 ਮਾਨਤਾ ਸੇਖ ਸੁਜਾਂਤੋ ॥ ਸਨਾਇ ਸਾਂਤੁ ਪੁਨੋ

੬੩

ਤਸੁ ਤਾਂ ਤੇ ॥ ਤੁਬਲਗ ਪ੍ਰਾਰਥਾ ਕਰਮ ਸੁਯ
 ਨਾ ॥ ਜਬਲਗ ਵਿਦੇਹ ਮੁਕਤ ਨਹੀ ਸੰਨਾ ॥
 ੧੪ ॥ ਅਮੈ ਸੇ ਜਗਤਿ ਸਹ ਤਸੁ ਤਿਗਾਯੋ ॥ ਜਿ
 ਉਕਾਤਿ ਉਤੈ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਅਮੀਨ ਥਾ
 ਹੋਇ ਜੁ ਅਮੈ ਸੇ ਜਾਨਾ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਅਸੀਭ
 ਦੁਆਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਤਿ ਜੇ ਕਰਮ ਨਾ ਸੰਪ੍ਰਤਪ
 ਦਾ ॥ ਤਾਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨੈ ਸੇਵਾਦਾ ॥ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਕਰਮ ਸਨਾਯੋ ॥ ਸੀਚਤ ਅਗਾਮ ਪ੍ਰਾਰਥ
 ਪਸਤਾਂ ਤੇ ॥ ੧੬ ॥ ਜਬਹੀ ਗਿਆਨ ਉਦੇਪੁਨ

ਜਾਨਾ ਸਿੰਘ ਤਾਮਰਾ ਮਨਾਸ ਤਬਿ ਮਾਨਾ ਪ੍ਰਾ
 ਰਬ ਪਸੇਖ ਕੋਨਾ ਸਨ ਜੇਈ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਭੋਗ
 ਦੇ ਤਪਨ ਸੇਈ। ੧੭। ਆਮੈ ਕਛੁ ਸੰਸਾਰੀ
 ਕਰੇ। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਦਿਵਹਾਰ ਸੁਖੇ। ਦਿ
 ਰੇ ਪਰਹਾਰ ਤੁਯਾ ਹਿਅਨ ਕੁਦ ਜਾਨੇ। ਜੀਵਨ
 ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨ ਮਾਨੇ। ੧੮। ਸਿਖੋ ਵਾਚਾ
 ਸੇ। ਅਰਾਯਾਨ ਕਾਰਜ ਸਮਤੀ ਨ ਕਰਮ ਸੁਸੀ
 ਚਿਤ ਅਗਦਿ ਸਭਾ। ਅਰਬ ਪਸੇਖ ਪੁਨਚੀ
 ਨ ਆਹਿ ਕੇ ਸੇ ਕਾਰੀ ਸੀਭੁ ਵੇ। ੧੯। ਗੁਰੇ ਵਾਚ

੬੪

॥ ॐ ॥ अरघयसेधमैनारिद्विरेया। गुर
मनरुदनिमचेकरिसेया। छुटकेघाल
देगाजिउजान। दिगनास। धिननासना
न। २०॥ मनमैग। जानबूणमनबजेदी।
कलेसपीचकेनाससमेदी। अरघयसे
धधिनबुगनजाते। नासजेतेयेपूगदस
ताते। २१॥ सिधेदाचा। बुगदनपीचक
लेसकेअरघबूजेनिरयाग। गिजान
उदेतेनासजिहसेअघबूजेउचारा।

੨੩॥ ਗੁਰੇਵਾਚਾ ਸੇਵਾਨਾ ਅਮਾਵਿਚਾਜਾ
 ਅਮਾਵਿਕਲੇਸ ਬੋਰੇ ਸੇ ਉਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇਰੁ
 ਪਧਰੈ ਹੈ। ਦੇਹਾਦਿ ਅਨਾਤਮਾ ਮਾਤਮਾ ਬੁ
 ਧਿ ਅਨਿਤੁ ਵਿਖੈ ਨਿਤ ਬਾਧਿ ਕਰੈ ਹੈ॥ ੨੩॥
 ਸੋ॥ ਅਮਾਵਿਦਾਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਲੇਸ ਪ੍ਰਥ
 ਮ ਕੇਰੁ ਪਧੈ। ਕਹੁ ਭਿਅਰਥ ਨਿਰਧਾਰ ਗਯਾ
 ਨ ਭਿਦੈ ਬਿਨੁ ਨਾਸ ਨਹਿ॥ ੨੪॥ ਦੁਤੀ ਕਲੇਸ
 ਕਰਮ ਸਮਝਾਉ। ਸੀਚਿ ਤੁਆਗਾਮਾ ਮਾਰ
 ਬ ਪਤੈ ਗਾਉ॥ ਅਨੇ ਕਜਨ ਮਮੈ ਜੋ ਬਹੁ ਦਾਰ

੨੫
 ਮਲੀਨ ਵਿਖੈ ਸਚ ਬੁਧਿ ਪਰੇ ਪਾਨ ਦੁਖੁ ਵਿਖੈ
 ਸੁਖ ਬੁਧਾ ਸਰੈ ਹੈ॥ ਅਨੇ ਤੁਧੀ ਸਕਲੇਸ ਕੇ ਸਿੰਧ
 ਬ ਤੂੰ ਸਹੀਆ ਨ ਕੇ ਪਤੈ ਤਸੇ ਪਾਰ ਪਰੈ ਹੈ॥

ਕੀਏ ਕਰਮ ਸੇ ਉਸੇ ਚਿਤੁ ਪਾਗਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜਾਕੇ
ਫਲੁ ਜਨਮਾਂ ਤੁਹਈ ਮੈ ॥ ਅਗਾਮ ਨਾਮ
ਤਾ ਸੋ ਕੇ ਕਹੀ ਮੈ ॥ ਜਿਹ ਕਾਰਿ ਅਹਿ ਸਰੀਰ
ਅਬ ਕੁਯੋ ॥ ਅਰਬ ਪ੍ਰਕਰਮ ਨਾਮ ਤਿਹ ਦੁ
ਖੋ ॥ ੨੬ ॥ ਗਿਆਨ ਉਦੈ ਤੇ ਨਾ ਸੁਨ ਜਾਂਤੇ
॥ ਸਿਚਿਤ ਅਗਾਮ ਨਾਮ ਪੁਨ ਤਾਂਤੇ ॥ ਅਰ
ਬ ਪ੍ਰਕਰਮ ਜੇ ਨਾਮ ਬਖਾਨਾ ਸੋ ਭੋਗ ਨ ਕ
ਰਿ ਨਿਸਚੈ ਹਾਨਿ ॥ ੨੭ ॥ ਅਬ ਸੁਨ ਤਿਤੀ ਕ
ਲੇ ਸੁਨਾਉ ॥ ਅਸਮ ਤਾਨਾਮ ਤਾ ਸੋ ਕੇ ਗਾ

ਉ। ਜੋ ਪੁਨਾਮਾਤਿ ਸੁਖਮ ਅਰਿ ਕਾਰਾ। ਮਾ ੬੬
ਸਮਤਾਨਾਮਤਾ। ਚਿਨਿਰਧਾਰਾ। ੨੮। ਚਤੁਰ
ਬਕਲੇ ਸਕਾਮ ਪੁਨ ਜਾਨਾ। ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਾਗ
ਨਾਮਤਿ ਹਮਾਨਾ। ਅਰੁਨਿਵੇਸਪੀਚਮਤਿਉ
ਕਹੈ। ਅਨਰੁਦਮਰਦੁ। ਦਿਕਥੈਲੇ ਜੈਗਾ ੦
ਨਉਦੈ ਤੇਨਿ ਸਚੇ ਜਾਨਾ। ਕਲੇ ਸਪੀਚਕੋਨਾ
ਸਪਛਾਨਾ। ਰਾਗਦੈ ਪਤੇਰਹਤੁ ਦਿਚਾਰਾ। ਜੀ
ਵਨਮੁਕਿਤਿ ਦੇਹ ਬਿਦੁਹਾਰਾ। ੩੦। ਸੈਯਾ।
ਜਬਾਮਾਤੁ ਮਗਯਾਨਾਮ ਚਲਭਯੋਤਬ

ਸੁਖ ਨਿਰੰਤਰ ਤਾਸ ਵੀ ਚਾਹੇ ॥ ਤਿਸ ਨਾਜੇ ਉ
ਦਾ ਹਕ ਆਗ ਬਹੀ ਅਤਿ ਸਾਂਤਰੁ ਈ ਨਹੀ
ਤਾਸ ਕੇ ਪਾਗੇ ॥ ਕਾਮਾਦਿ ਕਜੇ ਅਤਿ ਸਤੁ ਬ
ਹੁ ਸੁਗਯਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੇ ਮੁਲ ਉਖਾਰੇ ॥
ਅਤੁ ਮਗਯਾਨੀ ਸੁਗਯਾਦਿ ਆਲਾਮ
ਖੰਡੁ ਸਦਾ ਨਿਰੋਏ ਇਕ ਸਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਏਹੀ ਜੀ
ਵਨ ਮੁਕਤ ਅਖੰਡੁ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ਅਤੁ ਮਸਾ
ਰਾ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਕੇ ਗਯਾਨ ਤੇ ਸੀ ਸਾਰ ਅਭਾ
ਵਿ ਵਚਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਗਾਗ ਵੇਖ ਕੇ ਲਨਾ ਮਿ

ਟੀਅਰੁਪਾਯੋਸੁਖਧਾਮਾਸਦਾਮੁਕਤਨਿਸ
 ਨੇਹਸਰੁਭਯੋਸੁਆਤਮਰਾਮਾ॥੩੪॥ਜੀ
 ਵਨਮੁਕਤਮਾਹਿਮਾਸੁਨਜੋਤੋ॥ਕੋਰੇਪ੍ਰਗਟ
 ਕਾਰਿਨਿਸਚੇਤਾਂਤੋ॥ਅਮਵੈਦੇਕਅਖੰਡਵਿ
 ਚਾਰਾ॥ਨਿਜਸ੍ਵਰੂਪਾਅਤਮਨਿਰਧਾਰਾ॥੩
 ੪॥ਸੁਖਬਾਧੀਨਿਤਮੁਕਤਸ੍ਵਰੂਪਾ॥ਜਾਂਮੇ
 ਜਗਾਮਾਤਿਅੰਤਾਭਾਵਾ॥ਨਿਸਚਲਨਿਜ
 ਨੇਦਪੁਨਿਜਾਂਨਾ॥ਨਿਤਨਹੀਹਸ੍ਵਪਾਰਸਪਾ
 ਨਾ॥੩੫॥ਸਰਬਭੂਤਮਾਤਮਮੈਜਾਂਨੇ॥ਅ

੬੭

ਨਮਾਸਰਬਕੁਤਮੈਠਾਨੈ। ਸਦ੍ਰੁਪਾਰਿਸਦਕੁ
ਰਿਸਦਾਅੰਤੁਲਾ। ਚਿਚਲਤਾਨਹੀਤਮੈ
ਤੁਲਾ। ੨੬। ਸਰਬਮਿਤ੍ਰਕੁਰਲਾਕੋਸਾਗਰਾ
ਦ੍ਰੋਖਰਹਤਪੁਨਸਦਾਉਜਾਗਰਾ। ਇਦਲਾਰੁਨ
ਹੀਹਰਖਸਜਾਂਤੇ। ਅਨਿਸਟਲਾਰੁਪੁਨਦ੍ਰੋਖ
ਨਤਾਂਤੇ। ਭ੍ਰੰਗੁਆਗਕਾਮਨਾਸਦਉਦਾਗ। ਨਿਜ
ਆਰੁਮਾਇਸਾਥਿਤਨਿਚਧਾਰਾ। ਸਚਾਤ੍ਰਿਪੁ
ਤੁਇਸਾਥਿਤਮਨਜਾਨਾ। ਸਨਿਸਮਮਾ
ਧਨਿਸਚਲਪੁਨਮਾਨ। ੨੭। ਵਰਸਨ

ਨਾਸਪਾਪੁਸੀਗਗਪੁਨਸਪਰਸਤੇਲਖਮੀ ੬੮
ਧਾਰਾਸਿਕਾਖਲਤੇਮੈਸੇਜਾਨਾਨਿਜਸਦੁਰ
ਪਾਇਸਥਿਤਪਾਰਿਚਾਨਾ। ੩੯। ਉਸਤਤਨਿ
ਦਾਸਮਪੁਨਜਾਂਤੋ। ਖੋਕੁਰਹਤਨਿਸਚਲਮ
ਨਤਾਤੋ। ਸਮਤਾਸਰਬਕੁਦਮੈਜਾਨਾ। ਨਿ
ਰਦੇਦਨਿਤਮਕ੍ਰੇਪਾਰਿਚਾਨਾ। ੪੦। ਵਿਦੁ ०
ਰਰਹਤਪੁਨਜਾਨਮਸੀਗ। ਨਿਸਚਲਗਜ ०
ਨਸਮਾਧਮਕੁੰਗਾ। ਨਿਰਮਮਨਿਰਹਿਕਾਰ
ਸੁਜਾਂਤੋ। ਨਿਸਪ੍ਰੇਯੀਨਿਰਾਵਿਖੈਸੁਤਾਂਤੋ।

੪੧॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਨਿਹ ਕਰਮੀ ਮਾਨਾ ਸਰਬ ਅ
 ਰਿ ਕਰਹਤ ਪਹ ਚਾਨਾ ਤੁਰੀ ਮਾਮਤੀ ਤੁਆ
 ਪਕੇ ਜਾਂਨੇ॥ ਸਾਖੀ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਮਾਨੇ॥ ੪੨॥
 ੨॥ ਉਦਾਸੀ ਨ ਸਰਬ ਚ ਜਾਤੇ॥ ਸਤਿ ਮਿਤ੍ਰ
 ਪੁਨ ਸਮਯੈ ਤਾਤੇ॥ ਮਾਨਾ ਅਪਮਾਨ ਵੇਨੇ ਸਮ
 ਜਾਂਨੇ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਨ ਸਮਯੀ ਮਾਨੇ॥ ੪੩॥
 ੨॥ ਕੇ ਸੁਲੈ ਗੰਧ ਪੁਨ ਗੰਧੇ॥ ਅਕ੍ਰੇ ਰੂਪ ਸਦ
 ਪੁਨ ਅਯੈ॥ ਗੁਲ ਮੈ ਗੁਲ ਵਰਤੁ ਤੈ ਯਾਂਤੇ॥
 ਹਉ ਅਕ੍ਰੇ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਤਾਂਤੈ॥ ੪੪॥ ਅ

ਹਿਨਿਸਚਾਮਨਮੋਪੁਨਧਰੋ॥ ਨਿਰਮਲਬੋਧ
 ਰੂਪਮਨੁਸਰੋ॥ ਕੋਮਲਵਾਕੁਸਰਬਕੋਕਰੋ॥
 ਮਨਮੋਧੋਕੁਬਪੁਨਹੀਲਰੋ॥ ੪੫॥ ਸੇਧਾ
 ਸੁਰੂਪਕੋਰਿ॥ ਆਨਕੁਯੋਜਿਨਕੋਤਿਹਸੁਪ
 ਸਾਧਸਦੇਵਦਿਚਾਰੋ॥ ਏਕਤੇਰਹਤਸਦਾ
 ਨਿਰਰੂਪਨਹੀਪੁਨਕਾਮਅਰੀਕੁਸੁਧਾਰੋ॥ ਗੁ
 ਨਤੀਨਉਲੀਖਤੁਜਾਨਸਦਾਤੁਰੀਅਗਨਿ
 ਜਰੂਪਸਦਾਦਿਕਸਾਰੋ॥ ਗਾਮਾਦਿਆਲ
 ਨਹੀਤਹਜਲਅਕਾਲਸੁਰੂਪਸਦਾਉਜ

੬੬

ਪਠਾਤਾ
ਕਾਲ

ਅੱਗੇ ॥੪੬॥ ਭੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸਰੀਰ ਸੁ
ਜਾਂਤਾ ॥ ਲੋਕ ਉਧਾਰੇ ਤਪੁਨ ਤਾਂਤਾ ॥ ਨਿਰਯੋ
ਜਨ ਦੇ ਸਟੁ ਉਚ ਜਾਂਨਾ ॥ ਬਾਲ ਕਵਤੁ ਨਿਸੰਦੇ
ਕਰਮਾਨਾ ॥੪੭॥ ਭੈ ਗੁਮਾਹਿ ਨਹੀ ਪੁਨਦੀ
ਨਾ ॥ ਉਦਾਰ ਮਾਤੁ ਮਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਥੀ ਨਾ ॥ ਵਿਖੈ
ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਬ ਹੋਈ ॥ ਸਾਂਤ ਵਾਨ ਨਹੀ
ਵਿਚਲੇ ਸੋਈ ॥੪੮॥ ਪ੍ਰਭਾਵਿਕ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਨ
ਕਰੇ ॥ ਬਨ ਚਰੀ ਮੁਗਾ ਨਿਉਹਿ ਤਪਰੇ ॥ ਸਰ
ਰ ਮਾਹਿ ਨਹੀ ਅਸਥਾ ਜਾਨਾ ॥ ਭੈ ਗਰੇ ਗਮੈ ਸ
ਉ

ਦਾਸਮਾਨਾ। ੪੯। ਜਲ ਤਰੀਗਾਜਿ ਉਜਗੋਕੇ ੭੦
ਜਾਨੈ। ਸਰਬਬੁਤਾਇਕਾਮਾਤਮਾਜਾਨੈ। ਅ
ਨਕੁਵਰੁਪਸਦਾਪੁਨਜਾਤੋ। ਨਾਨਕੁਤ੍ਰਿ
ਸੁਨੀਕੁਥੋਤਾਂਤੋ। ੫੦। ਜਨਸਬੁਹਬਨ
ਮੈਪੁਨਰਹੈ। ਗੁਾਵਾਮਗੁਾਵਨੀਮਨਲਹੈ।
ਤਿਹਚੇਸਾਅਵੈਤੁਵਿਚਾਰਾ। ਸਰਬਬੁ
ਹਮਨਿਰਲੇਕਰਿਧਾਰਾ। ੫੧। ਕਰਤਾਕਰ
ਮਕਰਲਪਰਿਚਾਨਾ। ਸਿਪੁਦਾਨਾਮਪਾਦ
ਨਬਖਾਨਾ। ਅਧਕਰਲਖਟਕਾਰਕਹੈਜੰਗ

੭੦

ਤੇ। ਸ੍ਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਂਸੇ ਪੁਨ ਤਾਂ ਤੇ। ੫੨। ਕਰਤੁ ॥
 ਕਰਮ ਵਾਨ ਪੁਨ ਕਹੀਐ। ਕਰਤੁ ਵਰੁਪ ਕਰਮ
 ਕੋਲ ਹੀਐ। ਕਰ ਲਨਾ ਮਸਾਧਨ ਪਹਿਚਾ
 ਨ। ਸੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਜਿਹ ਅਰਪ ਲੁਮਾਨ। ੫੩।
 ਅਪਾਦਾਨ ਸਮਿਰੁ ਜਿਐ। ਅਧਿ ਕਰ ਲਨਾ
 ਮਾਸੇ ਪੁਨ ਸੇਈ। ਕਰਤਾ ਮਾਦਿ ਕਾਰ ਕਰੇ
 ਜਿਤੇ। ਸ੍ਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਪਹਿਚਾਨੈ ਤਿਤੇ। ੫੪।
 ਤੀਨ ਰੂਪ ਸਤਾਯੈ ਜੇਈ। ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਪਹਿਚਾਨੈ ਸੇ
 ਈ। ਪਰਮਾਰਥ ਕਾਦਿ ਵਹਾਰ ਕਾਨ। ਪ੍ਰਤਿਤੁ ॥

ਸਕਪੁਨਤੇਸੇਮਾਂਨਾ॥੫੫॥ਜਾਗਤਰੂਪਪਦਾਰ
ਥੇਜੇਈ॥ਵਿਵਹਾਰਸਮਰਥਜਾਨਪੁਨਸੇਈ॥
ਵਿਵਹਾਰਕਸਤਾਨਮਤਿਹਜਾਨਾ॥ਕਰਿਓਪ੍ਰ
ਗਟਿਕਰਿਨਿਸਚੈਮਾਨਾ॥੫੬॥ਬ੍ਰਹਮਅਖੰ
ਰੂਮਚਲਨਿਰਧਾਰਾ॥ਪਰਮਾਰਥਿਕਸਤਾਨ
ਮਵਿਚਾਰਾ॥ਸੁਪਨਪਦਾਰਥਮਾਦਿਸੁਜਿ
ਤੋ॥ਪ੍ਰਤਰੂਸਕਸਤੁਜਾਨਸੁਤਿਤੇ॥੫੭॥ਤੀ
ਨਰੂਪਸਤਾਪੁਨਜਾਤੇ॥ਸਰਬਬ੍ਰਹਮਨਿਰਲੈਕ
ਰਿਤਾਂਤੇ॥ਏਕਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪੀਵਪੁਧਾਰੈ॥ਵੈਤ

ਆ

ਰਹਤੁਪੁਨਸਦਾਵਿਚਾਰੇ॥੫੮॥ਆਦਿਧ
ਜੀਵਨਮੁਕਤਕੀਦਸਾਕਹੀਸੁਵਿਚਾਰ॥
ਵਿਦੇਹਮੁਕਤਅਬਕਹਤਹੇਰਗੈਨਕਾਲ
ਨਿਰਧਾਰ॥੫੯॥ਸੋਗਗਯਾਨਉਦੈਕੀ
ਹਕਾਲਵਿਦੇਹਮੁਕਤਤਬਹੀਕੁਯੋ॥੬੦॥ਅਰਿ
ਨਿਸਚੈਕਰਿਗਾਲਯਾਮੈਕਫੁਸੀਸਾਨਹੀ॥
੬੦॥ਕੋ॥ਅਮਲਤਮਬੁਧਿਨਾਸੀਜਬਜਾਂ
ਨਾ॥ਆਤਮਬੁਧਿਦਿਸਾਥਿਤਤਬਮਾਨਾਵਿ
ਦੇਹਮੁਕਤਤਤਹੀਸਮਕੁਯੋ॥ਅਗਯਾ

ਨਨਾਸਕਰਿਨਿਸਵੈਲਹਯੋ॥੬੧॥ਤੀਰਥ ੭੨
ਮਾਂਹਿਤਜੇਪੁਨਪ੍ਰਾਂਲੁ॥ਅਥਵਾਤਜੇਸੁਪਚ
ਰਘਮਾਂਨਾ॥ਮੁਰਛੁਤਹੋਇਤਜੇਪੁਨਜਾਂਤੇ॥
ਅਥਵਾਅਸ਼ਾਂਗਯੋਗਕਰਿਤਾਂਤੇ॥੬੨॥
ਬਿਬਧੋਰੇਗਕਰਿਦੁਖੀਸੁਜਾਨਾ॥ਰੇਗਾਰਹ
ਤਅਥਵਾਪੁਨਮਾਨ॥ਆਰਬਧੋਰੇਗਪ੍ਰਾ
ਲਨਕੋਹੋਈ॥ਗੀਯਾਨੀਮੁਕਤਸਦਾਤਨਸੇ
ਈ॥੬੩॥ਨਿਜਸੁਰੂਪਆਤਮਜਬੁਜਾ
ਨਿਉ॥ਜਗਅਤਿਅੰਤਾਭਾਵਸੁਮਾਨਿਉ॥

ਗਿਆਨਸਮਕਾਲਮੁਕਤਪਾਰਿਚਾਨਾਪਾ
ਮੇਸੇਸਾਨਾਹਨਾਮਾਨਾ। ੬੪। ਮੇਏਪਾਮਾ
ਨਾਨਮਬੁਧਿਕੋਨਾਸਭਯੋਜਬਾਮਾਤਮਬੁ
ਧਿਹੀਏਠਹਗਾਨੀ। ਜੀਵਨੁਭਾਵਮਨਾਰ
ਹਿਕਾਰਸੁਤਿਯਾਗਤਬੋਧਨਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ। ਕੁਟਸਬਸੁਭਾਵਦਿਖੈਨਿਤਗਾਨਦੈਤ
ਦਿਹੀਨਚਿਦਾਨੀਦਮਾਨੀ। ਗਮਾਦਿਮਾਲ
ਸੁਗਿਆਨਕੇਕਾਲਅਥੰਡਸਦਾਨੀਦਮੋਖ
ਦੁਖਾਨੀ। ੬੫। ਮੁਕਤਰੂਪਗਿਆਨੀਰੂਪ

ਗਿਆਨ ਉਦੈ ਨਿਰਕਾਲਾ। ਰਾਗ ਵੈਖੰਸੀ ॥ ੭੩ ॥
 ਰਸ ਬੁਝਹੁ ਰਨ ਉਪਜੈ ਕਾਲਾ। ੬੬। ॥ ਜ
 ਬਲਗਦੇਹ ਨਾਸਨ ਹੀਰਾ। ਪ੍ਰਾਗ ਬਧ ਕਰਮ
 ਕੋ ਅਰਿਛੁ ਲਲਹੁ। ਤਬ ਲਗ ਜੀਵਨ ਮੁਕ
 ਤ ਸੁਨਾਮ। ਅਮਰੁ ਰੂਪ ਕਿਤ ਅਤਮ ਰਾਮ।
 ੬੭। ਕਰਤ ਹੁਸੈ ਖਨ ਹੀ ਜਾਨ ਸੁਤਾਰਿ। ਸਦਾ
 ਅਕਰਤੁ ਯੈ ਨਿਰਬਾਰਿ। ਇਹੁ ਅਮਾਇ ਪ੍ਰਾਗ
 ਬਧ ਸੁਜਾਤੈ। ਅਹਿਕਾਰ ਰਹਤੁ ਰੇਗ ਤਿਹੈ ਤੋਤੈ।
 ੬੮। ਇਹੁ ਤਰੁ ਪਰੇਗ ਪੁਨ ਜੇਈ। ਤੁਮੈ ਸਕਤਨ ॥

ਰਿਪੁਨੇਸੇਈ॥ ਅਨੀਛੁਰੁਪਭੇਗਜੁਜੰਨਾ॥ ਤੁੰਮੈ
ਦੇਖਨਹੀਪੁਨਠੰਨਾ॥ ੬੯॥ ਪਰੇਛੁਪਰਹਿਤੁਜਾ
ਨਸੁਜਾਂਤੇ॥ ਤੁਮੈਰਾਗਦੇਖਨਹੀਤਾਂਤੇ॥ ਕੇਵਲਨੇ
ਹਮਾਂਤੁਬਿਵਹਾਰਾ॥ ਅਚਲਰੁਪਾਬਿਤਪੀਰਦਿ
ਚਾਰਾ॥ ੭੦॥ ਗਯਾਨਸੁਧਾਰਸਪਾਂਨਸੁਜਾਨਾ॥
ਅਤਿਸੈਤ੍ਰਿਪਤਿਕੁਯੋਮਨਮਾਨਾ॥ ਸੀਸਾਰਭੇਗ
ਨਹੀਤਾਂਹਿਲੁਭਾਵੈ॥ ਇੰਦੁਜਾਲਸਮਰੁਪਜ
ਲਾਵੈ॥ ੭੧॥ ਸੈਯਾ॥ ਗਯਾਨਸੁਧਾਰਸਪਾਂਨਕੀ
ਯੋਜਿਹਨਾਹਿਸੁਤਾਸਕੋਭੰਗਲੁਭਾਵੈ॥ ਮਿਖਿ

२४
५०
५१
५२
५३
५४
५५
५६
५७
५८
५९
६०
६१
६२
६३
६४
६५
६६
६७
६८
६९
७०
७१
७२
७३
७४
७५
७६
७७
७८
७९
८०
८१
८२
८३
८४
८५
८६
८७
८८
८९
९०
९१
९२
९३
९४
९५
९६
९७
९८
९९
१००

ਕਾਰਲਪਹਚਾਨਾ। ਤਿਉਮਵਦੇਕਤ੍ਰਿਸਨਾਕ੍ਰਿਤ
ਮਾਨਾ। ੭੪। ਬਹੁਰੇਗਹੁਕਾਰਿਤ੍ਰਿਪਤਿਨਜਾਂਤੇ। ਅ
ਗਨਅਹੁਤੀਵਤਸੁਨਤਾਂਤੇ। ਵਿਵੇਕੀਤ੍ਰਿਪਤਿਸ
ਚਪਨਜਾਂਨਾ। ਅਵਿਵੇਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਪੁਤਮਾਨਾ।
੭੫। ਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਤ੍ਰਜਾਨਸੀਸਾਰਾ। ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਹਤਿ
ਮੇਖਨਿਰਧਾਰਾ। ਕੋਗਕੁਾਵਨਾਪੁਤਨਰਜੇਈ।
ਸਦਾਬੰਧਪਾਰਿਚਾਨੇਸੇਈ। ੭੬। ਤੁੰਭੇਕੋਗ
ਕੁਾਵਨਜੇਯੈ। ਤੁਆਂਗਜੇਗਾਨਿਸਚੇਕਾਰਿਸੇਯੈ।
ਆਤਮਤਤ੍ਰਵਿਚਾਰਸੁਜਾਂਤੇ। ਕਰਤਵਜੇਗ

ਨਿਸਚੈ ਕਹਿ ਤਾਂਤੇ ॥ ੭੧ ॥ ਅਮਾਤੁ ਮਾਵਿ ਚਾਰ ਗਿਯਾ ੭੫
 ਨਸਾਧਨ ਸੁਨਾ ਗਿਆਨ ਉਦੈ ਤੇ ਮੋਖ ਜਾਨ ਪੁਨਾ ।
 ਮੋਖ ਮਾਰਗ ਨਿਸਚੈ ਕਹਿ ਜਾਂਤੇ ॥ ਅਮਾਤੁ ਮਗਾਯਾ ੦
 ਨਕੇਵਲਾ ਇਕ ਤਾਂਤੇ ॥ ੭੨ ॥ ਅਮਾਤੁ ਮਗਾਯਾ
 ਉਦੈ ਜਬ ਹੋਇ ॥ ਤਤ ਖਿਲ ਮੁਕਤ ਜਾਨ ਪੁਨ ਮੋ
 ਇ ॥ ਗਿਆਨ ਉਦੈ ਕਾਰਲ ਸੁਾਵਿ ਚਾਰਾ ॥ ਸੂਦਲ
 ਮਨ ਨੀਧੀ ॥ ਅਸਨ ਧਾਰਾ ॥ ੭੩ ॥ ਅਮਾਤਿ ਮਧ
 ਪੁਨ ਮੰਤ੍ਰੇ ਸੁਨਾ ॥ ਅਦੈ ਤਬ੍ਹ ਹਮ ਜਨਾਵਤ
 ਜੇ ਪੁਨਾ ॥ ਵੇਦਾਂਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੁਰੰਗ ਸੁਜਾਂਤੇ ॥ ਸਰਬ

ਵੇਦਨਿਰਲੇ ਕਾਰਿ ਤੁੰਤੋ ॥ ੮੦ ॥ ਘਟਲਿ
 ਗਯੁਤਗੁਰਮੁਖਤੇਜਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰਵਲਕੀਠਿ
 ਸਚੇਕਾਰਿਆਨਾ ॥ ਅਵੈਏਕਬ੍ਰਹਮਨਿਰਧਾ
 ਗਾ ॥ ਸ੍ਰਵਲਰਿ ॥ ਯਾਨਯਹਿਵੇਦਉਚਾਰਾ ॥
 ੮੧ ॥ ਸਿਖੇਵਾਚਾ ॥ ਏਕਗੁਰਵਨਖਟਲਿ
 ਗਾ ॥ ਅਰਥਅਬਕਹੇਕ੍ਰਿਪਾਮਨਧਾਰਾ ॥ ੦
 ਸਸ੍ਰਵਲਸੁਖਮੁਖਪੁਨਜਾਨੇਆਤਮਸ ॥ ੦
 ਗਾ ॥ ੮੨ ॥ ਗੁਰੇਵਾਚਾ ॥ ਏਕਾਸੁਨਿਆਬਿਖ
 ਟਲਿਗਾ ॥ ਅਰਥਸੁਨਾਉ ॥ ਤਾਤਪਰਯਾਤਿਹ

ਬ੍ਰਹਮਜਨਾਉ। ਉਪਕ੍ਰਮਉਪਸਿਧਾਰਸੁਜੰ ੭੬
ਨਾਮਮਭਿਅਸਾਮਪੂਰਬਤਾਪੁਨਮਾਨਾ। ੮
੨॥ ਫਲਪੁਨਾਮਰਬਵਾਦਸੁਨਜਾਂਤੇ। ਉਪ
ਪਤਿਨਾਮਖਟਾਲਿਗਸੁਤਾਂਤੇ॥ ਅਬਸੁਨਾਮ
ਰਬਤਾਸਕੇਕਹੀ। ਸੁਤਿਅਨੁਭਵਨਿਸਚੈਕ
ਰਿਲਹੀ। ੯੪॥ ਸ੍ਰਿਸਟਪੂਰਬਾਇਕਸਤਸ੍ਰ
ਰੂਪਾ॥ ਅਵੈਬ੍ਰਹਮਾਮਖੰਡੁਅਨੂਪਾ। ਉਪ
ਕ੍ਰਮਸੁਤਿਮੈਮੈਸੇਕੀਨਾ। ਉਪਸਿਧਾਰਮੰਤ੍ਰ
ਮੈਚੀਨਾ। ੯੫॥ ਵਿਸ਼ਨਾਮਰੂਪਹੈਜਿਤੇ। ਸ

ਰਬਾਮਾਤੁਮਾਜਾਨਸੁਤਿਤੇ। ਸੋਪੁਨਾਮਾਤੁਮ
ਸਤੁਸਰੂਪਾ। ਸਦਾਅਖੰਡੁਮਦੇਤਾਮਨੁਪ
॥੮੬॥ ਸੋਤੁਹੀਚੈਨਿਸਚੈਜਾਨਾ। ਓਪਸੀਗ
ਰਾਮਰਥਾਯਾਮਾਨਾ। ਤਤੁਮਸੀਪੁਨਵਾਕਵਿ
ਚਾਰਾ। ਬਾਰਿਬਾਰਾਮਾਰਿਅਸਓਚਾਰਾ। ੮
੭॥ ਗੁਰੁਅਰੁਸਾਸਤ੍ਰੁਅਧੀਨਸੁਜਾਂਤੇ। ਅ
ਤੁਮਗਾਯਾਨਨਿਸਚੈਕਾਰਿਤਾਂਤੇ। ਗੁਰਸੁ
ਤਿਬਿਨੁਨਾਹੀਪੁਨਗਾਯਾਨਾ। ਅਹਿਅਪੁਰ
ਬਤਾਨਿਸਚੈਮਾਨਾ। ੮੮॥ ਸੀਸਾਰਸਬੰਧ

ਤੁਵਤੁਪਹਿਚਾਨਾ॥੮॥ਤੁਨਾਹਨਿਆਤੁਮ ੨੭
ਗਿਆਨਾ॥ਆਤਮਗਿਆਨਉਦੇਜਬਹੋਇ॥
ਨਿਹਪਰਪੰਚਮੁਕਤਪੁਨਸੋਇ॥੯੯॥ਆਰਿ
ਫਲਾਮਰਬਕਹਿਓਸੁਨਜਾਂਤੋ॥ਅਮਰਬੁਝ
ਦਾਮਬਕਹੋਸੁਤਾਂਤੋ॥ਆਤਮਸੁਦਲਕੀਏਤੋ
ਜਾਨਾ॥ਸਰਬਸੁਦਲਹੋਤੁਪਹਿਚਾਨਾ॥੧੦॥
ਤੋ॥ਨਿਹਮਨਨਿਕੀਏਤੋਹੋਤੋਮਨਨਸਰਬ
ਪਹਿਚਾਨਾ॥ਨਿਹਜਾਨੇਸਰੁਜਾਨਹੋਅਮਰਬ
ਦੁਰਸੁਬਖਾਨਾ॥੧੧॥ਤੋ॥ਅਭਿਉਪਪਤਿ

੨

ਅਰਥਸੁਨਜਾਂਤੇ। ੧੨। ਸ੍ਰੋਤਸਹਤਜੁਗਤਿ
ਪੁਨਤਾਂਤੇ। ਜੇਸੇਇਕਮਿਤਏਪਿਰੂਵਿਗਿਯਾਨ।
ਸਰੂਵਿਕਾਰਮਿਤਮੈਪਾਰਿਚੰਨਾ। ੧੩। ਤੇਸੇਸਿ
ਜਸ੍ਵਰੂਪਜਾਨਯੋਜਥਾ। ਸਰਥਬ੍ਰਹਮਗਿਯਾ
ਨਨਿਸਚੇਤੁਥਾ। ਪਪਟਾਂਵਿਕਾਰਨਾਮਹੇਜਿਤੇ।
ਕੇਵਲਵਾਕਮਾਤ੍ਰਹੇਤਿਤੇ। ੧੪। ਸਤਰੂਪਮਿ
ਤੁਕਾਸੁਨਜਾਂਤੇ। ਉਪਪਤਿਅਰਥਕਰਿਓਪੁ
ਨਤਾਂਤੇ। ਨਾਮਰੂਪਸਿਸਟਹੇਤਿਤੀ। ਕੇਵਲ
ਵਾਕਮਾਤ੍ਰਹੇਤਿਤੀ। ੧੫। ਸਤਿਰੂਪਬ੍ਰਹਮ

ਪਹਿਚਾਨਾ ਅਵੇਦੇ ਕਾ ਮਖੰ ਰਤਾ ਮਾਂਨਾ। ਉ
ਪਪਤਿ ਲਿੰਗ ਯਾਹੀ ਕੋ ਕਰੇ। ਵਿਸਦਾਂਤ ਸਰ
ਤੁ ਅਰਥ ਪੁਨ ਲਯੇ। ੬੫॥ ਅਹਿ ਖਟ ਲਿੰਗ
ਅਰਥ ਪਹਿਚਾਨਾ। ਸ੍ਰਵ ਲਗ ਯਾਨ ਯਾਹੀ
ਕੋ ਮਾਨਾ। ਨਾਨਾ ਵਾਟ ਸੂਤਿ ਕੇ ਸੁਨਿ ਜਾਂਤੇ। ਨਸ
ਟੇਰੇ ਤੁਹੈ ਨਿਸਚੈ ਤਾਂਤੇ। ਯਾ ਮੈ ਅਸਿਭਾ ਵਨਾ ਜੇ
ਈ। ਮਨ ਨਗ ਯਾਨ ਕਰਿ ਨਸਟ ਸੁਹੇਈ। ਸ੍ਰਵ
ਲਗ ਯਾਨ ਮੈ ਸੀਸਾ ਜੋਇ। ਅਸਿਭਾ ਵਨਾ ਅਰ
ਥ ਪੁਨ ਸੋਇ। ੬੬॥ ਗੁਰਤੇ ਸ੍ਰਵ ਲਗੀ ਯੇ ਜੁ

੭੮

ਗਿਆਨਾ ਵਿਨਾ ਅਭਿਅਸਕਾਰਿ ਨਿਸਚੈ ਮਾਂ
ਨਾ ਤਾਂ ਮੈ ਨਿਸਚੈ ਮਨ ਕੇ ਕਰੈ ॥ ਅਸੀਭਾਵਨਾ
ਤਿਹ ਪਰਹੈ ॥ ੯੭ ॥ ਸ੍ਰੁਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰਕਹੈ
ਜੇਈ ॥ ਨਿਸਚੈ ਹੇਤੁ ਵਿਚਾਰੈ ਜੇਈ ॥ ਨਾਨਾ ਵਿਧ
ਯਕਤਿ ਕਰਿ ਜਾਤੈ ॥ ਸੀਸਾਨਾ ਸਕਰੈ ਪੁਨਤਾਂਤੈ ॥
੯੮ ॥ ਅਸੀਭਾਵਨਾਨਾ ਸਕਰੈ ਜੇਈ ॥ ਅਨਨਗਿ
ਆਨ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਸੋਈ ॥ ਅਬਨਿ ਦਯਿਯਾ
ਸਨਾ ਅਰਥ ਕਰੈ ਸੁਨਾ ॥ ਵਿਪਰੀਤ ਭਾਵਨਾਨ
ਸਕਰੈ ਪੁਨਾ ॥ ੯੯ ॥ ਅਨਾਦਿ ਸੀਸਾਰ ਵਿਖੈ ਸੁ

ਨਜਾਤੋ। ਦੇਹਾਦਿਕਾਮਾਤਮਬੁਧਿਤਾਂਤੋ। ਕ ੭੬
ਰਤਾਭੋਗਤਾਮਾਦਿਅਹੰਕਾਰਾ। ਵਿਪਰੀਤ
ਭਾਵਨਾਨਾਮਾਦਿਚਾਰਾ। ੧੦੦। ਸ੍ਰਵਣਮਨਨ
ਕਾਰਿਨਿਸਚੈਕੀਤਾ। ਤਾਸਾਮਰਥਮੈਨਿਸਚ
ਲਚੀਤਾ। ਦੇਹਾਦਿਕਾਮਿਯਾਤਵਨਿਸਚੈ
ਕਾਰਿ। ਨਿਜਸਦੁਪਕੋਸਾਖੀਅਨਧਰਾ। ੧੦੧।
ਤੈਲਸੁਪਾਰਾਵਤਪੁਨਜਾਤੋ। ਅਖੰਡਾਕਾਰ
ਬ੍ਰਿਤਸੁਨਤਾਂਤੋ। ਸਜਾਤੀਪ੍ਰਵਾਹੁਅਤਮੈਕ
ਰਿਹੋਈ। ਨਿਦਯਜਾਸਨਨਾਮਕਹੈਅਰਥਸੇ

ੴ॥੧੦੨॥ਸ੍ਰਵਲਮਨਨਨਿਰਧਆਸਨ
ਧਾਰਾਤੀਨੇਕਰਿਅਮਾਤਮਵੀਚਾਰਾਸੀਮ
ਕੋਬੇਧਉਦੈਨਾਬਿਕੁਯੋ॥੧੦੩॥ਦਿਵਾਰਮੰਦਪੰ
ਪੁਰਲਤਬਿਲੁਰਿਯੋ॥੧੦੪॥ਦਿਹਾਇਦਿ
ਬੋਜੈਸੇਹੀਕਾਰਾਅਗਕਰਤਨਿਸਚੇਮਨਧਾਰਾ
ਨੇਸੇਬੂਹਸਾਦਿਖੇਸੁਨਜਾਂਤੇ॥ਪੁਰਲਬੇਧਪ੍ਰਗ
ਟਕਯੋਭਾਂਤੇ॥੧੦੫॥ਭਾਂਤੇਸ੍ਰਵਲਾਦਿਕਵੀ
ਚਾਰਾਕਾਰਲਗਾਯਾਨਰਿਦੈਨਿਰਧਾਰਾਚਿਨ
ਨਨਗਿੰਬਨਾਸਪਰਿਚਾਨਾ॥ਗਾਯਾਨਉਦੈਰੇਤਨਿ

ਉਗ੍ਰੇਨਾ ॥ ੧੦੫ ॥ ਵੇਗਾਦਿਕੀ ਮਥਿਯਾਤ੍ਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੮੦
 ਸਾਖੀ ਅਮਲਾ ਮਚਲ ਨਿਰਧਾਰਾ ਗਯਾਨ ਸਦ੍ਰੁ
 ਪਯਾਹਿ ਨਿਸਚੈ ਜਾਨਾ ॥ ਕਹ ਚਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਨਿਰ
 ਲੇਖਾਨਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਸੁਨ ਵੇਗਾਗਰੁ ਪਕਹੈ ਜਾਤੋ ॥ ਤੈਸੇ
 ਜੇਗਰੁ ਪੁਨਤਾਂਤੋ ॥ ਨਿਹ ਕਰਿ ਗਯਾਨ ਅਤਿ ਸੁ
 ਰਹੋਈ ॥ ਕਹੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਿ ਨਿਸਚੈ ਸੇਈ ॥ ੧੦੭ ॥
 ਵੇਗਾਗਕਾਰ ਲਾਮ ਬੋਤੋ ਹਸੁਨਾਉ ॥ ਵਿਖੈ ਦੇਖਤ੍ਰਿ
 ਸਟਕ ਹਿੰਗਾਉ ॥ ਸਰਬ ਰੇਗਾਤਿ ਮਾਗ ਜੋਹੋਈ ॥
 ਵੇਗਾਗ ਸਦ੍ਰੁ ਪਕਹਿ ਚਿ ਪੁਨ ਸੇਈ ॥ ੧੦੮ ॥ ਭੋਗੁ

ਮਾਹਿਅਦੀਨਗੁਜਾਂਤੋ।ਵੇਰਾਗਕਾਰਜਨਿਸਚੈ
ਸੁਨਤੋਤੇ।ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਾਦਿਰੇਗਪਾਰਿਚੰਨ।ਹੇਯ
ਰੁਪਾਦੇਇਬ੍ਰਹਿਨੀਠੰਨ।ਵੇਰਾਗਮਦੁਪਯਾ
ਹੀਕੋਕੀਐ।ਆਪਤਕਾਮਨਿਸਚੈਕਰਿਲ
ਹੀਐ।ਅਸਟਾਂਗਯੋਗਯਮਮਾਦਿਕਜੇਈ।
ਯੋਗਹੇਤੁਨਿਸਚੈਕਰਿਸੇਈ।੧੦੬।ਬ੍ਰਹਿਦੇਕ
ਗੁਤਜਾਨਸਦੁਪਾ।ਅਤਨਸਹਤੁਅਚਿਯੋਗਮ
ਨੁਪਾ।ਸਰਬਵਿਦੁਹਾਰਰਹਤਪਾਰਿਚੰਨ।ਯੋਗਕਾ
ਰਜਨਿਸਚੈਕਰਿਮਨ।੧੧੦।ਸੁਖਪਤਿਵਤੁਵਿਸ

ਮਰਲੇ ਜੋਇ। ਯੋਗਮਾਦੁਪਪਰਿ ਚਾਨੇ ਸੋਇ। ਯੋ ੨੧
 ਗਵੇਰਾ ਗਬੋਪਸੁਨ ਜਾਂਤੋ। ਮਹਤਿ ਪੁੰਨ ਮੈ ਜੋਗਸੁਤੰ
 ਤੇ। ੧੧੧। ਕੇਵਲਗਿਆਨ ਕਰਿ ਮੁਕਤ ਪਛਾਨ।
 ਬੇਰਾਗ ਯੋਗ ਉਪਕਾਰੀ ਮਾਨ। ਕੇਵਲਗਿਆਨ
 ਜਗਪੁਨ ਪੈਯੋ। ਗਵੇਰਾ ਮੁਕਤੁ ਹੰਸਿ ਸਚੈ ਲੀ 3
 ਯੋ। ੧੧੨। ਗ੍ਰਿਸਾਟਿ ਵੇਖਨਾ ਸਨਹੀ ਜਾਂਤੋ। ਪ੍ਰ
 ਰਬਪਰੇਤ ਕਰਿ ਨਿਸਚੈ ਤਾਂਤੋ। ਗਿਆਨ ਰਹਤ ਦੇਨ
 ਜੋਇ। ਪੁੰਨ ਲੇਕ ਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋਇ। ੧੧੩। ਮੈ
 ਯਾਸੁ ਵਲਾਦਿ ਕਾਰਲਗਿਆਨ ਕੇ ਜਾਨਨਹੀ
 ਕੇ

ਪੁਨਮਾਨਸੁਹੇਤਵਿਚਾਰੇ। ਵਿਗਦਕਮਿਖਿਯਾਜੋ।
ਨਤਜੇਚਿਤਸੁਧਸਦੁਪਹੀਏਨਿਰਧਾਰੇ। ਸੀਮਕਾਮੇ०
ਤਮਤਤ੍ਰਵਿਚਾਰਘੋਸ਼ਵਿਧਗਯਾਨਸਦੁਪਉਚਾ
ਰੇ। ਚਿਤਜਨਗੀਥਾਮਭਾਵਜੁਰਾਮਾਦਿਸਮਾਦਲ
ਸੁਕਾਰਜਗਯਾਨਸਿਭਾਰੇ। ੧੧੪॥ ਵਿਖਿਅਨ
ਸੇਵੇਖਾਤ੍ਰਿਸੁਆਤਿਭਾਨਵਿਚਾਰੇਕੇਕਾਰਲਜੋ
ਨਧਰੇਜਾ। ਭੋਗਸਿਪੂਰਲਤਿਮਾਗਉਦਾਰਸੁਜ०
ਨਵਿਚਾਰਸਰੂਪਕਰੇਜਾ। ਭੋਗਹੁਮਾਂਹਿਅਦੀਨ
ਸੁਭਾਵਵਿਚਾਰੇਕੇਕਾਰਜਾਮਾਨਸੇਰੇਜਾ। ਰਾ

ਮਾਇਆਲੁ ਸੁਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਰਾਗ ਕੋ ਪਾਰਸੀ ਸਾ
 ਰਤ ਰੋਜਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਅਮਨੇ ਮਤੋ ਮਾਇ ਅਸਟੰਗ
 ਜੇਉ ਸੋ ਉਯੋਗ ਕੋ ਕਾਰ ਲਵੇ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਬੁਧਿ
 ਇਕਾਗ੍ਰਤ ਜਾਨ ਸਦਾ ਬਿਰਯੋਗ ਸਦ੍ਰੁਪ ਸੁਆ
 ਨ ਜਨਾਯੋ ॥ ਬਿਵਰਾਜ ਸੀਸਾਰ ਭੁਯੋ ਜਬ ਕਾਰਜ
 ਜੇਗ ਸੁਨਾਮ ਕਰਾਯੋ ॥ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੁਯੋ ਜਿਹ
 ਯੋਗ ਸੁਗਾਮਾਇਆ ਲੁਸਟਾ ਨੀਟ ਗਾਯੋ ॥ ੧੧
 ੬ ॥ ਇਹਾਦਿ ਵਿਖੈ ਪੁਨਾਮ ਗਾਯਾ ਨਿਹ ਸੀਸੈ ॥
 ਨਹਿ ਕਾਰ ਕੋ ਪਾਰੋ ॥ ਤਾਸਹਿ ਕਾਰ ਕੋ ਸੀਮ ਕਤ ਯਾ

੮੨

ਸੀਹਾਰ

ਗਸੁਬ੍ਰਹਮਵਿਖੈਪੁਨਤੈਸੇਵਿਚਾਰੈ। ਬੋਧਸਮਾਪਤਿ
ਜਾਨਤ੍ਰਿਲੀਵਤੁਰੋਗਵੈਰਾਗਾਅਵਧਸੀਕਾਰੈ। ਰਾ
ਮਾਦਿਆਲਸੁਯੋਗਸਮਾਪਤਿਨੈਤੁਸੁਖੋਪ
ਸ਼ੁਭਿਉਵਿਸਮਾਰੈ। ੧੧੭। ਸੋਘਾਜਗਤੀ
ਨਹੀਜੋਗੁਵੈਰਾਗਾਗਿਆਨਕੋਜੋਗਕਾਇਓ
ਨਵਿਜੋਗਧਰੇਜਾ। ਅਹੰਤਪਕੇਫਲਜਾਨਸੇਉ
ਉਦਿਓਜਿਉਸ੍ਵੈਰਕੁੰਨਚਰੇਜਾ। ਤਿਹਜੀਵਨ
ਸੁਕਤੁਅਖੰਡੁਸਦਾਇਕੁਰੁਪਰਹੈਨਹੀਕਿਰਪ
ਰੇਜਾ। ਰਾਮਾਦਿਆਲਸੁਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਅਨੇਕ

ਹੀ ਜੀਵਸੀਸਾਰ ਤਰੈ ਜਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਹ ਜੇਗੈ ਵੇਰਾਗ ੮੩
 ਕੁਯੋ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧ ਸੁਕੇ ਵਲ ਬੋਧੀ ਯੇਉ ਜੀਆਰੇ ॥
 ਮੇਧ ਮੈਨਾਹ ਨ ਭੁਵ ਕੁਲੁ ਸੁਨ ਬੋਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਦੇਵ
 ਉਚਾਰੇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਅਕੁਸਲ ਸੁਜਾਨ ਨਹੀ ਪ੍ਰ
 ਨਾਮਾਨ ਕਲਿਕਾ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਦਯਾਲ ਸੁਗ ੮
 ਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਤੀ ਨਹੀ ਮਧੀ ਏਨਿ ਰਧਾਰੇ ॥ ੧੧੯
 ਅਜੇਗੈ ਵੇਰਾਗੈ ਉਜਿਨ ਕੇ ਮਨ ਸੁਧਾਯਾ ਵਿਸਿ
 ਮਾਹਿ ਸੁਜਾਨੇ ॥ ਕੁਏ ਭਿਪ੍ਰਤ ਬੰਧ ਸੁਬੰਧ ਕੁਜਾਨ
 ਨਹੀ ਤਿਹ ਮੇਧ ਸੁਦੇਵ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜੇਗੈ ਵੇਰਾਗ ਪ੍ਰਭ ੦

ਵਤੇਤੁਹਸੁਪਾਪਤਿਸੁੰਦਰਲੇਕਪਛੁੱਟੇ।ਗਮਾਰਿ
ਮਮਾਲਸੁਕੇਵਲਜੇਗਾਵਿਗਾਗਨੀਮਤਿਸੁੰਦਰ
ਮਾਨੇ। ੧੨੦।। ਤਾਤੇਨਿਸਚੇਕਰਿਸੁਨੇਨਿਜਾਮਾਤੁ
ਮਾਵਿਗਾਮਾਨਾ। ਮੁਕਤਿਹੇਤਕੇਵਲਕੋਹੇਨਿਰਧੇ
ਖਕਮਨਮਾਨਾ। ੧੨੧।। ਪ੍ਰਾਰਥਧਕਰਮਨਾਨ
ਤੁਤੇਨਾਨਾਬਿਵਹਾਰ। ਗੀਮਾਨਵਾਨਸੰਭਵੇ
ਕੋਹੇਨਿਸਚਾਮਾਤੁਮਸਾਰ। ੧੨੨।। ਐ। ਮਾਅੰ
ਰੂਪਮੇਘਜੇਹਈਮੇ। ਜਗਤਰੂਪਵਰਖਾਤਿ
ਉਲਯੀਮੇ। ਜੇਸੇਤੈਸੇਵਰਖਾਜਾਨਾ। ਚਿਦਾਕਾ

ਸਮੈਨਾਹਨਗਾਨਾ। ੧੨੩। ਆਹਿਗਆਨੀਕੋ
 ਨਿਸਚਾਜਾਤੇ। ਨਿਜਾਨੀਦਮੈਰਾਜਤਤਾਤੇ। ਅ
 ਚਲਾਅਭੇਲੁਨਿਸਚਾਤਿਹਜਾਨਾ। ਮੁਕਤਿ
 ਤਾਸਕੋਫਲਪਹਿਚਾਨਾ। ੧੨੪। ਭੋ। ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿ
 ਤਗਆਨੀਕੁਇਓਪ੍ਰਾਪਤਿਪ੍ਰਾਪਸੁਜਾਨਾ। ਗਿ
 ਆਨਤ੍ਰਿਪਤਿਕਾਰਿਤ੍ਰਿਪਤਿਸੁਨਸਦਾਨੀਦਪ
 ਹਿਚਾਨਾ। ੧੨੫। ਭਾ। ਆਨਸੁਧਾਰਸਗੀਥਮੈਆ
 ਤਮਤਤ੍ਰੁਵਿਚਾਰਾ। ਸੁਧਬੇਧਕਾਰਲਕਾਰਿਓ
 ਨਿਸਚੇਮਨਨਿਰਧਾਰਾ। ੧੨੬। ਆਤਮਤਤ੍ਰੁ

ਵਿਚਾਰੀਨ ਨਾਹਨ ਮਾਤਮਗ ਯਾਨ ਮਾਤਮ
 ਗਯਾਨ ਵਿਤਰੇ ਕਨਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤਿ ਪਹਚਾਨਾ।
 ੧੨੭॥ ਝੋਪਈ। ਤੁੰਤੋ ਜਗ ਯਾਸੁ ਪੁਨ ਜੇਈ। ਅੰ
 ਤਮਤਤੁ ਵਿਚਾਰੈ ਸੇਈ। ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਯਾ
 ਗਕਰਿ ਜਾਂਤੋ। ਮਾਤਮਗ ਯਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੁਨਤੰ
 ਤੋ। ੧੨੮॥ ਗਯਾਨ ਲਾਭੁ ਤੇ ਪਰੈ ਸੁਜਾਨਾ ਨਾਹਨ
 ਅੰਨ ਲਾਭੁ ਪਹਿਚਾਨਾ। ਸਦਾ ਦੇ ਕਰ ਸਾਹਿਬਾਨੀ
 ਜਾਂਤੋ। ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ ਨਿਸਚੈ ਕਰਤਾਂਤੋ। ੧੨੯॥
 ਸੋ। ਜਿਹ ਪਦਿ ਮਾਤਮਗ ਯਾਨ ਸਦਾ ਮੁਕਤ

ਤਿਹਜਾਨੀਭਾਗਿਤਾਰਥਰੂਪਪਦੁਨਲਾਹ
 ਨਕਰਨਾਸੇਖਕਛੁ॥੧੩੦॥ ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਪਤਾ
 ਨਸੁਧਾਰਸਾਗਿਥੇਵੇਦਾਂਤਪ੍ਰਕਰਣੇਸ੍ਰੀਮਤਪਰਮ
 ਹਿਸਪ੍ਰਬਾਜਕਾਚਾਰਯਗਾਮਾਦਿਮਾਲਸਿਖ
 ਸਦਾਨਿਦਵਿਦੁਖਾਦਿਚਰਤੇਜੀਵਨਮੁਕਤਕਾ
 ਰਣਸ੍ਵਰੂਪਵਰਨਨੀਨਾਮਪਸ੍ਰਮੇਹੁਲਾਸਸਮਾਪ
 ਤੇ॥੬॥ ਸਿਖੇਵਾਚਾ॥ ਵੇਗੁਗਵਨਤੇਹਿਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿਕਰਿਸੇਸਾਰਹਿਓਨਕੋਇ॥ਜਿਓਕਾਤਿ
 ਓਮੋਹਜਾਨਯੋਨਿਜਸ੍ਵਰੂਪਪ੍ਰਨਸੇਇ॥੧॥੧੦॥

ਅਸਚਰਜਏ ਕੁਮਹਿ ਕੁਸੈ ਜਾਤੇ। ਕੋਯੇ ਪ੍ਰਗ
ਏਕਰਿ ਨਿਸਚੈ ਤਾਂਤੇ। ਆਹਿ ਜਗ ਪੂਰਬ ਏਕ
ਸਤ ਅਸਤ। ਕਹਿ ਓਏ ਏਕਰਿ ਨਿਸਚੈ ਤਾਂਤ।
੨। ਪ੍ਰਾਗਾ ਗਾਵ ਆਹਿ ਜਗ ਕੋ ਪਈ ਅਯੋ। ਬਹੁਰਿ
ਪ੍ਰਥੇ ਸਾ ਅਗਾਵ ਸੁਲਹੀ ਅਯੋ। ਪਰਲੋ ਮਾ
ਹਿ ਨਿਸਚੈ ਕਹਿ ਜਾਤੇ। ਨਾਮ ਚੁਪਲਹੀ ਸੇ
ਖਸੁ ਤਾਂਤੇ। ੩। ਅਧਾ ਅਵਸਥਾ ਜੇ ਕੁਗਾਵਾ
ਨ। ਕੋਸੇ ਸਤਿਗੁਪ ਜਗ ਕਾਨ। ਈਸਰ ਜੀਵ
ਜਗ ਭੇਦ ਅੰਤ। ਕਿਹਾਵਿ ਪ੍ਰਸਤ ਜੇ ਕੁਗਾਵਿ

ਤੁ। ੪। ਕ੍ਰੀਨਾਮਾਤ੍ਰਪ੍ਰਸੰਨਇਹਕੋਰੀ। ਨਹੀਦੇਤੁ
ਕੁਰਅਨੁਸੇਰੇ। ਤੁਮਰੇਵਚਨਅਮਿਤੁਸੁਨਯਾ
ਤੁ। ਤ੍ਰਿਪਤਰੇਤਨਹੀਨਿਸਚੇਤੁ। ੫। ਗੁਰੇਵ
ਚ। ਜੋਸੇਪ੍ਰਸੰਨਕੀਯੋਤੋਹਜਾਨਾ। ਉਤਰਕੋਰੀ
ਤੁਸੇਸੁਨਮਾਨ। ਜਗਤਜਾਨਅਤਿਅੰਤਾਭਾਉ
ਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵਤੁਸੁਭਾਵ। ਫਾਕੇਵਲਚੇਤ
ਨਸਰਬਪਛਾਨ। ਨਾਮਰੂਪਾਦੇਵਤੁਬਖਾਨਾ।
ਨਾਮਰੂਪਭੂਖਲ੍ਹੇਜੇਤੇ। ਕਨਕਾਬਿਨਾਨਹੀਪੁਨ
ਤੇਤੇ। ੬। ਸ੍ਵਪਨਸ੍ਰਿਸਟਿਜੇਤੇਅਕਾਰਾਨਾਮ

੮੬

ਰੂਪ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਵਿਸਤਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ਕਸਰ
ਬਹੁ ਇਜਾਂਤਾ ॥ ਈਸਰ ਜੀ ਵਜਗਤ ਪਨਤਾ
ਤੇ ॥ ੮ ॥ ਅੰਤ ਸੁਪਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇ ਕਵੇਦਾ ॥ ਦ੍ਰਿਤ
ਕਲਪਨਾ ਰਹਤ ਅਰੇਦਾ ॥ ਜੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਪੁਰ
ਬਏਕਾ ਸੇਈ ਰੂਪੇ ਜੁ ਰੂਪ ਅਨੇਕਾ ॥ ੯ ॥ ਤੇ
ਸੈ ਜਗ ਪੁਰ ਬਜੇ ਆਗਿ ॥ ਅਵੈ ਤੁਏ ਕਾ ਅਖੰ
ਰੁਨਿ ਰਬਾਗਿ ॥ ਸੇਈ ਸਰ ਬਹੁ ਪਹੁਇ ਜਾਂਤਾ ॥ ਪ੍ਰ
ਗਟ ਰੂਇ ਓਨਿ ਸਚੈ ਕਰਿ ਤਾਂਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਈਸ੍ਰ
ਰ ਜੀ ਵਖਗਤੁ ਯਹਿ ਤੀਨਾ ॥ ਅਵੈ ਤੁਏ ਕਾ ਅ

ਖੰਡਤਚੀਨਾ। ਵੇਦਪੁਰਾਣਸਿਮ੍ਰਿਤਪੁਨਾਜਿਤੋ।
ਸਰਬਬ੍ਰਹਮਵਖਾਨਹਿਤਿਤੋ। ਸਰਬਬ੍ਰਹਮ।
ਸਿਸਰੈਇਕਜਾਨ। ਨਹੀਵੈਤੁਤਾਸਮੈਮਾਨ। ਅ
ਸੇਸੁਤਿਕਰਿਪ੍ਰਗਟਸੁਨਾਯੋ। ਅਵੈਏਕਅਖੰ
ਤਗਾਯੋ। ੧੩੭। ਸਰਬਬ੍ਰਹਮਨਿਰਧਾਰਨਾਮ
ਰੁਪਯਾਹਿਸਿਸੁਸੁਰਾ। ਏਕੋਆਤਮਸਾਰਸਰਬਰੁ
ਪੁਇਪ੍ਰਗਟਯੋ। ੧੩੮। ਸੈਏਯਾ। ਸੁਧਾਦਰੁਪਅਖੰ
ਰੂਚਿਦਾਨੀਦਵੈਤਵਿਧੀਨਪਰੈਤੁਪਰੈਯੋ।
ਨਾਮਾਮੇਕਸੁਰੁਪਅਨੰਤਮਰੁਪਹੀਏਕਸੁਬ੍ਰ

੨੭

ਹਮਧਰੈਏ। ਕਹਿੰਦੀ ਸੁਰਜੀਟੁ ਵਿਭਾਗਧਰੈਕ
ਹੁਏਕਹੀਬ੍ਰਹਮਸੁਭੇਦਹਰੈਏ। ਕਹਿੰਦੀਬਿਰਜੀਗ
ਮਰੁਪਅਨੇਕਸੁਬ੍ਰਹਮਹੀਰਾਮਾਦਿਅਮਾਲ
ਕਹੈਏ। ੧੪੦। ਕਟਕਾਦਿਅਨੇਕਸੁਰੁਪਅਨੇ
ਤਸੁਏਕਹੀਗਾਟਕਨਾਮਧਰੈਜੁ। ਕਲਸਾਰ
ਅਨੇਤਸੁਰੁਪਕੋਧਾਰਵਿਕਾਰਅਨੇਕਮ੍ਰਿਦਾਜਿ
ਉਕਰੈਜੁ। ੧੫॥ ਕੀਮਲੁਦਮਸਿਖਅਕਾ
ਰਕੋਧਾਰਸੁਏਕਹੀਉਰਲਨਾਮਸਰੈਜੁ। ਤਿਉ
ਏਕਹੀਬ੍ਰਹਮਅਖੰਡਸਦਾਨੇਦਰਾਮਦਮਾਲ

ਪਰੈ ਤੈ ਪਰੈ ਜੁ ॥ ੧੫ ॥ ਜ ਲਏ ਕਹੀ ਰੂਪ ਅਨੁਪ ॥ ੮੮
ਸੁਭਾਵ ਸੁਆਪੀ ਵੀਚਰ ਅਕਾਰ ਕੇ ਧਾਰੈ ॥ ਲਹਰ
ਤਰੰਗ ਸਰੂਪ ਅਸਿਖ ਸੁਏ ਕਹੀ ਅੰਭੁ ਅਨੇਕ ਪਸ
ਰੈ ॥ ਜਿਉ ਕਾਤਿਉ ਅਪਹੀ ਵਾਰ ਸਰੂਪ ਨਹੀ ਪੁਨ
ਆਨ ਅਨਿਤ ਅਪਰੈ ॥ ਇਉ ਏਕ ਚਿਦਾਨੰਦ ਸੁ
ਧ ਸੁਭਾਵ ਸੁਗਾਏ ॥ ਮਾਲ ਅਖੰਡੁ ਵਿਚਾਰੈ ॥ ੧
੬ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਹੇਸੁ ਸੁਰੇਸਫਲੇ ਸਜਲੇ ਸਨਰੇ ਸਪ
ਖੇਸ ਅਕਾਰਾ ॥ ਮਾਰਤੁ ਵਿਓਮ ਮਹੀ ਜਲ ਤੇਜ ਸੁ
ਰੂਤ ਸਰੂਪ ਅਨੇਕ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸੁਗਾਏ ਅਨੇਕ

ਨਿਵਾਸ ਕੁਥਾਨ ਸੁਮੇਰੁ ਨਦੀ ਬਹੁ ਸਾਗਰ ਧਾਰਾ । ਰਾ
 ਮਾਦਿ ਮਾਲ ਸੁਰੂਪ ਅਸੀਖ ਸੁਏ ਕਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅ
 ਦੇਤੁ ਵਿਚਾਰਾ । ੧੭ । ਐ । ਤਿਤੁ ਭਿਨਟੁ ਸਤ੍ਰਪੁ ਨ ਜੇ
 ਸੇ । ਸੁਨਹੇਤ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਤੇ ਸੇ । ਬ੍ਰਹਮ ਭਿਨ ਜਗ
 ਪੁਨ ਜਾਨ । ਸੁਨਹੁਪ ਨਿਸਚੈ ਪਹਿਚਾਨ । ੧੮ । ਐ
 ਸੇ ਕੁੰਤੁ ਤ੍ਰਿਸਟਿਕ ਰਿਜਾਤੇ । ਰੰਜਿ ਸਰਪਰੂਪ ਕਰਿ
 ਤਾਂਤੇ । ਤੇ ਸੇ ਮੁਕੁ ਬੁਧਿ ਕਰਿ ਜਾਨ । ਬ੍ਰਹਮ ਜਗ
 ਤਰੂਪ ਪੁਨ ਆਨ । ੧੯ । ਗਿ । ਮਾਤਾ ਗਿ । ਮਾਨਗੇ
 ਯਹੇ ਜੇਈ । ਤ੍ਰਿਪਟੀ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਨ ਸੇਈ । ਦਿਹ

ਇੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਾਣਮਨ ਬੁਧਿ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਲੇਧੇ ॥ ੨੦ ॥
 ਭੋਗ ਭੋਗ ਪਦਾਰਥ ਜਿਤੋ ਸਰਬ
 ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਤਿਤੋ ॥ ਅਰਚਕ ਅਰਚਮ
 ਰਚਨਾ ਜੇਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਨਿਸਚੈ ਜੇਈ ॥ ੨੧ ॥
 ਜਗ ਅਤਿ ਅੰਤਾ ਗ੍ਰਾਹ ਸੁਜਾਤੋ ॥ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ
 ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਤਤੋ ॥ ਈਸਰ ਜੀਵ ਜਗਤ ਪਾਰਿ
 ਭੇਦ ॥ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਦੇਦ ॥ ੨੨ ॥ ਜੇ
 ਸੇ ਸੁਪਨ ਸਿਸਟ ਆਕਾਰ ॥ ਸਰਬ ਰੂਪ ਤ੍ਰਿਸ
 ਟਾਇਕ ਪਾਰ ॥ ਤੇ ਸੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਜਗ ਜਾਨ ॥ ਸਰ

ਬਬ੍ਰਹਮਾਨਿਰਲੈਕਰਿਮਾਨਾ॥ ੨੩॥ ਆਤਮਤੇਜ
 ਗਉਪਾਨਿਓਜਾਤੇ॥ ਆਤਮਮੈਇਸਥਿਤਪੁਨ
 ਤੁੰਤੇ॥ ਆਤਮਮਾਰਿਲੀਨਪੁਨਹੋਈ॥ ਤੀਨਕ
 ਲਾਆਤਮਾਇਕਸੇਈ॥ ੨੪॥ ਜਲਤਰੇਗਉ
 ਪਾਨਿਓਜਲਜਾਨ॥ ਜਲਹੀਮਾਰਿਇਸਿਥਿ
 ਤਪਹਿਚਾਨ॥ ਲੀਨਹੋਇਪੁਨਜਲਮੈਜਾਤੇ॥
 ਤੀਨਕਾਲਜਲਹੀਸੁਨਿਤੁੰਤੇ॥ ੨੫॥ ਸੋਮ
 ਰੂਪਦ੍ਰਵਤਾਜਲਏਕਾ॥ ਜਲਹੀਜਲਪੁਨਜ
 ਨਦਿਏਕਾ॥ ਸਪੰਦਨਿਸਪੰਦਪਦਨਾਇਕਜਾਨ॥

ਤੈਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਜਗਤ ਪਹਿਚਾਨ। ੨੬। ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਰਿ
 ਜਗਤ ਸਭ ਜਾਂਤੈ। ਜਗਤ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਨਤੈ।
 ਤੇ। ਉਦਕ ਮਾਰਿ ਤਰੀਗੈ ਜੇਈ। ਤਰੀਗ ਮਾਰਿ ਉਦ-
 ਕ ਪੁਨਸੇਈ। ੨੭। ਜਾ ਕੋ ਯਹਿ ਗਿਆਨ ਖਿਰਹੇਇ
 ਪਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਅਚਲ ਨਿਜ ਸੇਇ। ਅਨਿਰੁਪ
 ਸਰਬ ਰਾਤੋ ਕੋ। ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਸਚੈ ਹੋ ਜਾ ਕੋ।
 ੨੮। ਸੇਈ ਯਾ। ਮੁਰਖ ਤਾਜਿ ਤਨਾ ਸਭੁਈ ਪੁਨਸੁ
 ਧਸੁਰੁ ਪਾਇਖੈ ਬਿਤੁ ਪਾਈ। ਉਦਕ ਲੀਕ ਕੋ ਤਿਅ
 ਗਾਰੀ ਉਤਿਗ ਮਾਨਿਰੁਪ ਸੇਆਪੁ ਜਮਾਈ। ਅ

੬੦
੬੧

ਨੇਕ ਸਾਜੁ ਹ ਪਦਾਰਥ ਕੀ ਪੁਨ ਸੁੰਦਰ ਤਾ ਨਹੀ ਤਾ
 ਸਲੁ ਕਾਈ। ਰਾਮਾਦਿ ਆਲ ਸਦਾ ਨਿਰਗੁ ਲੁਨ
 ਹੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਸਦਾਈ। ੨੯। ਜਗ
 ਜਾਨ ਅਤਿ ਮੰਤਾ ਗੁਣ ਸਦਾ ਨਹੀ ਤਾ ਸਕੋ ਗੁਣ
 ਕਰਾ ਪੁਨ ਧਾਰੇ। ਸਰਬ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸ੍ਵਰੂਪ ਵਿਚਾਰ
 ਨਹੀ ਤਿਹ ਗੁਣ ਅਗੁਣ ਸੀ ਗੁਣੇ। ਉਦੈ ਪੁਨ ਅਸ
 ਤੁਨਹੀ ਤਿਹ ਮੰਗਿ ਅਖੰਡ ਸੁਨਾਤੁਨ ਜੈ ਇਕਿ ਸਾ
 ਰੇ। ਰਾਮਾਦਿ ਆਲ ਸੁਦੇ ਕਾ ਅਨੇਕ ਨਹੀ ਪੁਨ ਤਾ ਸ
 ਮੇ ਵੈ ਤਾ ਵਿਚਾਰੇ। ੩੦। ਬ੍ਰਹਮ ਚਿਦਾਨੰਦ ਦਰਪ

੬

ਮੈਂ ਜਗਜੀਵ ਅਨੇਕ ਤਰੀਗ ਪਛਾਨੇ। ਉਦੈ ਬਿਤਧਾ ੬੧
 ਰਾਮਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰੈ ਪੁਨਤਾ ਸਮੇਂ ਜਾਨੇ। ਨ
 ਹੀ ਪੁਨ ਬਿਧ ਨਗਾਨਿ ਕਢੁ ਨ ਹੀ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਸੁਤਾ
 ਸਕੇ ਮਾਨੇ। ਆਪ ਹੀ ਆਪ ਸੁਰਾਮ ਰੁਜਾਲ ਨਹੀ
 ਪੁਨ ਆਨ ਕਲਿ ਕਬ ਖਾਨੇ। ੩੧। ਨਾਹਨ ਉਦੈ
 ਨ ਅਸਤ ਪੁਨ ਨਾਹ ਸੁਭੇਦ ਅਭੇਦ। ਅਖੰਡੁ ਏਕ
 ਰਸ ਆਤਮਾ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਵੇਦ। ੩੨। ਬੀ
 ਧਮ ਕਤਿ ਜੇ ਕਲਪ ਨਾਵਾਸਤ ਵਨਾਹਨ ਮਾਨਾ। ਨਿ
 ਤਮ ਕਤ ਪੁਨ ਆਤਮਾ ਸੁਖ ਬੁਧਾਇ ਕਜਾਨਾ। ੩੩।

ਭੁਆਨਿ ਜਸਦੁਰੂਪ ਆਤਮ ਸੁਨਿ ਜੇਈ। ਸਰਬਰੂਪ
ਜਾਨੇ ਪੁਨ ਸੇਈ। ਨਹੀ ਤਾ ਸਬਿ ਨ ਦੇ ਤੁ ਵਿਚਾਰਾ।
ਨਾਮ ਰੂਪ ਆਤਮ ਨਿਰਧਾਰਾ। ੨੪। ਅਮੈ ਸੇ ਨਿਜ ਸਦ
ਰੂਪ ਪਹਿਚਾਨਾ। ਸਰਬਰੂਪ ਆਤਮ ਇਕ ਜਾਨਾ।
ਜਾਤੇ ਸਰਬ ਉਦੈ ਪੁਨ ਜੇਈ। ਗਜਾ ਸਮਾਹਿ ਇਸ ਬਿ
ਤਦੁ ਨ ਸੇਈ। ੨੫। ਜੇਹੇ ਸਰਬਰੂਪ ਪੁਨ ਜਾਤੇ। ਸ
ਰਬ ਆਹਿ ਪੁਨ ਜੇਹੇ ਤੁ ਤੇ। ਸੇ ਸਦਰੂਪ ਆਤਮ ਇਕ
ਸਾਗਾ ਦੇ ਤਕਲੁਪ ਨਾਹ ਤੁ ਵਿਚਾਰਾ। ੨੬। ਅਮੈ
ਬੋਧ ਉਦੈ ਨ ਬਿਧਿ ਜੇਇ। ਤਤੁ ਹੀ ਕਾਲੁ ਮੁਕਤ ਪੁਨ

ਸੋਇ। ਨਹੀ ਤਾਸ ਮੈ ਰੇਦ ਵਿਚਾਰੇ। ਕਹਿ ਓਵੇਦ ਯਿਉ ੬੨
 ਨਿਸਚੈ ਧਾਰੇ। ੩੭। ਤਰਤਿ ਸੇਕਾ ਆਤਮਾ ਵਿਤ ਜਾ
 ਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ ਮਾਨ। ਪਰਮਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਤਿਹੋਈ। ਕਹਿ ਓਵੇਦ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਧਾ ਪੁਨ ਸੇਈ। ੩੮।
 ਤਾਂ ਤੇ ਕੇਵਲ ਗਿਆਨ ਕਰਿ ਜਾਂਤੇ। ਮੁਕਤ ਹੋਤ ਨਿ
 ਸਚੈ ਕਰਿ ਤਾਂਤੇ। ਜਾਂਤੇ ਸੁਤਿ ਨਿਰਲੇ ਕਰਿ ਗਾਯੋ।
 ਬੋਧਏ ਕਕਾਰ ਲਸਮ ਸੁਯੋ। ੩੯। ਨਿਜ ਸਦੁ
 ਪਗਿ ਗਿਆਨ ਕਰਿ ਜਾਨ। ਮੁਕਤ ਹੋਤਿ ਸਚੈ ਕਰਿ ਮੰ
 ਨ। ਨਹੀ ਅੰਨ ਪੰਥ ਪੁਨ ਜੋਈ। ਮੁਕਤਿ ਹੋਤ ਨਿਰ

ਦੇ ਕਰਿ ਸੇਈ॥੪੦॥ ਸੇਏ ਯਾਗ ਯਗਮਨੇ ਕਕਰੇ ਬ
 ਹੁਕਾਂਤਿ ਯਥਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇ ਕਰਿ ਓਸੁ ਵਿਚਾਰੇ॥ ਚਿਤ੍ਰਾ ਦਿ
 ਲਾ ਆਦਿ ਅਨੰਤਾ ਅਪਾਰ ਸੁਤਾ ਪਕੋ ਧਾਰ ਸਰੀਰ ਕੇ
 ਜਾਰੇ॥ ਰੀਗ ਪ੍ਰਵਾਹ ਪ੍ਰਯਾਗ ਹਿਮਾਚਲ ਤਾਸਮੈ
 ਜਾਇ ਸੁਦੇਹ ਕੋ ਗਾਰੇ॥ ਰਾਮਾਦਿ ਯਾਲੁ ਸੁਆਤਮ
 ਰੀਆਨ ਬਿਨਾ ਭਵ ਸਿੰਧ ਤੇ ਨਾਹ ਉਧਾਰੇ॥੪੧॥ ਸੇ
 ਯਾਦਿ ਧਨਿ ਸਚੇ ਜਾਨ ਸੁਨੇ ਸਿਖ ਨਿਜ ਬੁਧਿ ਕਰਾਇ
 ਵਲਾ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਮੁਕਤ ਹੋਤੁ ਪਾਰਿ ਚਾਨਿ॥੪੨॥
 ॥ ਏ॥ ਗਿਆਨ ਸੁਧਾਰ ਸਾਗਿ ਥਾਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰ

ਨਗਯਾਨਾ। ਬੁਧਪਾਤ੍ਰਸੇਪਾਨਕਰਿਅਮਰਮੁਕਤਿ ੬੩
 ਪਦਮਾਨਾ। ੪੩ ਪ੍ਰਗਯਾਨਸੁਧਾਰਸਰੀਬਵਖਾ
 ਨਾ। ਅਮ੍ਰਿਤਗਯਾਨਸਰੁਪਪਦ੍ਯਾਨਾ। ਯਾਗੇ
 ਸਮਕਰਿਪਾਨਕਰੇਜਬਾ। ਅਖੰਡੁਦੇਰਸਮੇਖ ੨
 ਰੇਦਿਤਬਾ। ੪੪। ਯਾਗੇਸਰਬਅਰਬਕੇ
 ਤਿਯਾਗਾ। ਨਿਜਸਰੁਪਆਤਮਮੈਜਾਗ
 ਯਾਨਿਸਚੈਸਰਬਬ੍ਰਹਮੰਨਿਰਧਾਗ। ਅਦੇਦੇ
 ਕਾਅਖੰਡੁਅਧਾਰਾ। ੪੫। ਸਰਬਵੇਦਕਾਰਿ
 ਨਿਰਲੇਜਾਂਤੇ। ਵੇਦਾਂਤਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰਗਟਸੁਨਿ

ਤੁੰਤੋ॥ਤੁੰਮੈਅਤਿਨਿਰਮਲਸਿਧਾਂਤ॥ਕਹਿਓ
ਸਾਰਸੀਗੁਹਵੇਦਾਂਤ॥੪੬॥ਗੁਰਸੁਤਿਅਨਭ
ਵਨਿਸਚਾਜੇਈ॥ਕਹਿਓਪ੍ਰਗਟਿਨਿਰਲੇਕ
ਰਿਸੇਈ॥ਗਮਾਰਿਆਲਸਿਖਸੁਨਯਾਂਤੋ॥
ਸਦਾਨੰਦਅਨਭਵਕਰਤੁੰਤੋ॥੪੭॥ਨਿਰਮ
ਲਪਦਸੀਦਰਹੈਜੇਈ॥ਗਮਾਰਿਆਲਨਿਸ
ਚੇਕਰਿਸੇਈ॥ਗਮਾਰਿਆਲਅਰਥਸੁਨਜ
ਨ॥ਅਖਰਪੰਚਵਿਮਲਪੁਨਜਾਨ॥੪੮॥
ਰਾਜਤਸਰਬਕੁਤਮੈਜਾਂਤੋ॥ਰਕਾਰਅਖਰ

ਅਰਥ ਅਹਿਤਾਂਤੋ। ਮਰਮਨ ਜਾਨੈ ਦੂਜਾ ਕੋਈ। ੮੪
ਦੇ ਤੁਰਹੁ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਸੋਈ। ੮੫। ਮਰਮਨ ਜੋ
ਨਾਨਿ ਜਾਨੈ ਦਸਾਗਰ। ਮਕਾਰ ਅਰਥ ਨਿਰਮਲ
ਰਤਨਾਗਰ। ਦੁਆਲੁ ਸਰਬਉ ਪਕਾਰੀ ਜਾ
ਨ। ਇਝੈ ਸੀ ਅਮਨਿ ਸਚੈ ਮਾਨ। ੫੦। ਦਕਾਰ
ਅਰਥ ਐਸੇ ਸੁਨ ਜਾਂਤੋ। ਦੁਆਸਿ ਪ੍ਰਗਟੁ
ਨਤਾਂਤੋ। ਆਤਮ ਸਰਬ ਰੂਤ ਕੇ ਜਾਂਨ। ਅਕਾਰ
ਅਰਥ ਐਸੇ ਪਹਿਚਾਨ। ੫੧। ਲੈ ਤਾਰਹੁ ਤ
ਸਦਾ ਨਿਰਜੇਈ। ਤੀਨ ਕਾਲੁ ਏਕ ਰਸ ਪੁਨੇ ਸੋਈ।

ਅਧਾਰੁ ਸਰਬੁ ਤੁਕੇ ਜਾਨਾ । ਲਕਾਰੁ ਅਰੁ ਬ
 ਮੈ ਸੇ ਸੁਨ ਮਾਨਾ । ੫੨ ॥ ਧੀ ਚ ਅਖਰ ਕੇ ਅਰੁ ਬ
 ਅਰਿ ਕਹਿ ਭਿਖਾ ਮਤੁ ਜਾਨਾ । ਨਿਸਕਾਰ ਬੀਦਨ
 ਸਦਾ ਗਾਇਆ ਲਗੁ ਰਮਾਨਾ । ੫੩ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗਾ ੦
 ਨ ਸੁਧਾਰ ਸਗੀ ਬੇਦੇ ਦੋਤ ਪ੍ਰਕਰ ਲਸੀ ਮਤੁ ਪਰਮ
 ਹੀ ਸਪਰ ਬ੍ਰਾਜ ਕਾ ਚਾਰ ਯਾਰਾ ਮਾਇਆ ਲਸਿਖ
 ਸਦਾ ਨੀਦ ਵਿਚ ਚਤੇ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਵਿਧੁ ਮੁਖ
 ਦੁਰਨ ਨੀਨਾ ਮਸਪਤੁ ਮੇਹੁ ਲਾਸ ਸਮਾਪਤੀ ॥ ॥
 ॥ ॥ ਗਮ ਗਮ ਗਮ ਗਮ ਗਮ ਗਮ